

- የመንግሥቱ አምነት አግዚአብሔር ለቃሉ ታማኝ በሆነበት ኃይለኛ ብርሃን ውስጥ በልበ ሙሉነት መዝለል ነው።
- ዐላማህ በሕይወትህ ላለህ ራዕይ የተሰጠህ ሥራ ነው።
- ፈተና የታቀደው ሊያጠፋህ ሳይሆን ራዕይህን ሊያረጋግጥ ነው።
- አምነታችን የሚገለጠው በሚያጋጥመው ፈተና ነው።
- በአስቸጋሪ ሁኔታ ውስጥ የምታልፍ ከሆነ፤ አግዚአብሔር በሞዴልነት ሊጠቀምብህ የሚፈለግ ለመሆኑ ጥሩ ምልክት ነው።
- በፈተና ውስጥ ስኬት የማግኛ ቁልፉ፤ ጤናማ በሆነ የትህትና መጠን የተቀመመ አምነት ነው።
- የመንግሥቱ አምነት ገደቡን ለማይገደበው አምላክ ያስረክባል።
- የመንግሥቱ አምነት በአግዚአብሔር ዝምታ ውስጥ በልበ ሙሉነት መቆም ነው።

የአግዚአብሔር መንግሥት አምነት ድፍረት

“አምነት ያለ ማረጋገጫ ማመን ሳይሆን ያለ መቆጠብ መተማመን ነው”።

ኤልቶን ትሩብለድ

የአግዚአብሔር መንግሥት አምነት፤ ደፋር አምነት ማለትም ተስፋ የማይቆርጥ አምነት ነው። ምክንያቱም የአሁኑ ሁኔታዎች ሙሉ የሆነውን ወይም የመጨረሻውን ተጨባጭ ሁኔታ የማይወክሉ መሆናቸውን ስለሚያውቅ ነው። በቅዱሳት መጻሕፍት ሁሉ አግዚአብሔር ሕዝቡን ወደ አምነት ይጠራል፤ ይህንንም ሲያደርግ ብዙ ጊዜ አምነትን ከድፍረት ጋር በማያያዝ ነው። ድፍረት የፍርሀት አለመኖር ማለት አይደለም። ድፍረት ማለት በፍርሀት ፊት ልበ ሙሉነትና ጽኑ አምነት ማለት ነው። ድፍረት ማለት ከፍርሀት እንቅፋት ባሻገር (ወዲያ ማዶ) በሕይወት ማመን ነው።

ሙሴ ከሞተ በኋላ ወዲያውኑ አግዚአብሔር፤ የሙሴ ምትክ እንዲሆን የተመደበውን ኢያሱን፤ ለእብርሃምና ለዘሩ ቃል የገባላቸውን “የተስፋይቱን ምድር” ከነዓንን ይወርሱ ዘንድ ሕዝቡን እንዲያዘጋጅ አዘዘው። ሙሴ ሕዝቡን በታላቅ ከህሎትና እጅግ ብዙ በሆኑ በአግዚአብሔር ኃይል ምልክቶች እየታገዘ ለ40 ዓመታት መርቶአቸው ነበር፤ እነዚያን አግሮች መተካት ከባድ ነበር። በዚህ ተግዳሮት ላይ አስራኤላውያን ወደፊት የሚያገኙላቸው ከነዓናውያን በጦርነት ኃይለኞችና በምድሪቱ ተደላድለው የተቀመጡ መሆናቸው ሌላ ተጨማሪ ተግዳሮት ነበር። ኢያሱ ዕጥፍ የሆነ ጠንካራ ተግዳሮት ገጠመው፤ ይህም የሙሴ ተተኪ እንደመሆኑ መጠን የአስራኤላውያኑን አመኔታና ከበሬታ ማትረፍ ብቻ ሳይሆን በተጨማሪም የርዳኝነትን ተሻግረው ምድሪቱን እንዲወርሱ ማበረታታት ነበር፤ ይህ ጉዳይ ደግሞ የቀደመው ትውልድ ለመፈጸም ያልፈለገው ነገር ነበር።

ደግነቱ ግን በሥራው ላይ የነበረው ኢያሱ ብቻ አልነበረም። ኢያሱ ብቻውን ሥራውን ሊሠራ እንደማይችል አግዚአብሔር ያውቅ ነበር። ኢያሱ የሚሸከመው ኃላፊነትና የሚገጥመው ተግዳሮት ሚዛናዊ እስተሳሰብ ያለውን ማንኛውንም ሰው ወደ ኋላ እንዲያፈገፍ የሚያደርግ ነበር። አግዚአብሔርም ደግሞ ሕዝቡ እደጋ ሲገጥማቸው በቀላሉ ተስፋ የሚቆርጡና ሁሉንም ነገር የሚተው መሆናቸውን ያውቅ ነበር። ኢያሱ የሕዝቡ መሪ እንደመሆኑ መጠን ድፍረት ያስፈልገው ነበር፤ ሕዝቡም ደግሞ በመሪያቸው ምሳሌነት ድፍረትን ማግኘት ያስፈልጋቸው ነበር። ስለዚህ

የከነዓንን ምድር ለማሸነፍ ዘመቻ ከመጀመሩ በፊት እግዚአብሔር ለሙሴ አንዳደረገው ለኢያሱም ተገለጠለት፤

የእግዚአብሔር ባሪያ ሙሴ ከሞተ በኋላ እግዚአብሔር የሙሴን አገልጋይ የነዌን ልጅ ኢያሱን አንዲህ አለው፤ አነሆ ባሪያዬ ሙሴ ሞቶአል፤ አንግዲህ አሁንም አንተና ይህ ሕዝብ ሁሉ ተነሡ፤ ለአስራሐውያን ወደምለጣቸው ምድር ለመግባት የዮርዳኖስን ወንዝ ተሻገሩ። ለሙሴ በሰጠሁትም ተስፋ መሠረት እግራችሁ የሚረግጠውን ቦታ ሁሉ አሰጣችኋለሁ። የርስታችሁ ዳርቻ ከምድረ በዳው አሰክ ሊባኖስ ከታላቁ ወንዝ ኤፍራጥስ አንሥቶ የኬጢያውያንን ምድር በሙሉ ይዞ በምዕራብ በኩል አሰክ ታላቁ ባሕር ይደርሳል። በሕይወት በምትኖርበት ዘመን ሁሉ ማንም እይቋቋምህም፤ ከሙሴ ጋር እንደነበርሁ ሁሉ ከአንተም ጋር አሆናለሁ፤ ከቶ አልጥልህም አልተውህም። ጽና፡ ለቀደሙት አባቶቻቸው አሰጣችኋለሁ ብዬ የማልሁላችሁን ምድር አንዲወርሱ ይህን ሕዝብ የምትመራው አንተ ነህና በርታ። አይዞህ፤ ብቻ አንተ በርታ። ባሪያዬ ሙሴ የሰጠህን ትእዛዝ ሁሉ በጥንቃቄ ጠብቅ፤ በምትሄድበትም ሁሉ እንዲላካልህ ወደ ቀኝም ወደ ግራም አትበል። ይህ የሕግ መጽሐፍ ከአፍህ አይለይ፤ በውሰጡ የተጻፈውን ሁሉ በጥንቃቄ አንድትረጽመውም ቀንም ሆነ ሌሊት ከሐሳብህ አትለየው። ይህን ካደረግህ ያስብኸው ይቃናል፤ ይሳካልም። በምትሄድበት ሁሉ እግዚአብሔር እምላከህ ከአንተ ጋር ነውና አይዞህ በርታ፤ ጽና፡ አትፍራ፤ አትደንግጥ ብዬ አላዘዝሁህምን? (ኢያሱ 1፡1-9)።

በእነዚህ ቁጥሮች ውስጥ እግዚአብሔር ኢያሱን ሦስት ጊዜ “አይዞህ፤ በርታ” ይለዋል። ነገር ግን ምንም እንኳ እምነት የሚለው ቃል በምንባቡ ውስጥ ባይገኝም በውስጡ ታዋቂነት ታቅፎ ይገኛል። እግዚአብሔር ለኢያሱ የሚሠራ ሥራ ይሰጠዋል፤ ከኢያሱ ጋር እንደሚሆን ያረጋግጥለታል፤ እንዲሁም በወደፊቱ ዘመቻ ድልን እንደሚሰጠው ቃል ይገባለታል። ከዚያም ኢያሱ ጽኑና ብርቱ እንዲሆን ይነግረዋል። ጽኑና ብርቱ የሚሆነው በምንድን ነው? እግዚአብሔርን በማመንና የእርሱን ትእዛዝ በመፈጸም ነው። እግዚአብሔር የተናገረውን ለመፈጸም ሁልጊዜ ድፍረት ያስፈልጋል። እምነትና ድፍረት አብረው የሚሄዱ ነገሮች ናቸው።

በእምነት ውስጥ ድፍረት አስፈላጊ ነው፤ ምክንያቱም በዚህ መጽሐፍ ውስጥ በብዛት አንዳየነው የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት በፈተናዎች፤ በመከራዎችና በችግሮች የተሞላ ሕይወት ስለሆነ ነው፤ እነዚህንም ማዕበሎች ለመጋፈጥ ድፍረት ያስፈልጋል። አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር እምነታችንን ለማደፋፈር ታላላቅና ተአምራዊ ሥራዎችን ይሠራል፤ ነገር ግን እኛ እምነታችንን ያለቦታው አንዳናውል መጠንቀቅ ያስፈልገናል። የእግዚአብሔር ሥራዎች ግብ፤ እምነታችንን በሥራዎቹ ላይ ሳይሆን በእርሱ ላይ እንድናደርግ ነው። በዮሐንስ ወንጌል፤ ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ ማንነቱን ለመግለጽና እምነታቸውን ለማሳደግ ያደረጋቸውን የተለያዩ ተአምራት ወይም ምልክቶች ሐዋርያው ይገልጻል።

ከእነዚህ ምልክቶች በመጀመሪያ፤ ኢየሱስ በገሊላ ቃና በአንድ ሠርግ ላይ ተገኝቶ ውህውን ወደ ወይን ለወጠ። በኋላ ላይ፤ ዮሐንስ የዚህን ተአምር ዓላማ አንዲህ ሲል ይገልጻል፡- “ኢየሱስም ይህን የታምራዊ ምልክቶች መጀመሪያ በገሊላ እውራጃ በቃና ከተማ አደረገ። ከብሩንም ገለጠ፤ ደቀመዛሙርቱም በእርሱ አመኑ” (ዮሐንስ 2፡11)። የኢየሱስ ደቀመዛሙርት እምነታቸውን ያደረጉት ውህውን ወደ ወይን ጣጅ በመለወጡ ላይ ሳይሆን በእርሱ ላይ ነበር። ምክንያቱም እኛ አስከምናውቀው ድረስ ኢየሱስ ይህንን እንደገና አላደረገውም። የአንድ ጊዜ ብቻ ተአምር ነበር።

እግዚአብሔር በሥራዎቹ፤ በተአምራቱና በበረከቶቹ ውስጥ ያለው ዐላማ እኛ እምነታችንን በሥራዎቹ ላይ ሳይሆን በእርሱ ላይ እንድናደርግ ነው። በሌላ አነጋገር፤ እግዚአብሔር አንዳንድ ጊዜ በሕይወታችን ውስጥ አስገራሚ ነገሮችን የሚያደርገው በእርሱ ላይ መተማመንን እንማር ዘንድ ነው። በዚህ ፈንታ ግን እኛ ብዙ ጊዜ የምናደርገው እርሱ ባደረገው ነገር ላይ መተማመን ነው። ከዚያም የዚያ ምልክት ወይም በረከት ከዓይናችን ሲደበዝዝ ሌላ ለማግኘት እንረግጣለን። እግዚአብሔር ግን ሁል ጊዜ “እኔን አመኑ። ተአምራትን፤ ምልክቶችና በረከቶችን ለማግኘት መሮጣችሁን ተውና እኔን አመኑ” ይለናል። እግዚአብሔር ብዙ ጊዜ ተመላሳይ ነገርን በተመላሳይ መንገድ ሁለት ጊዜ አያደርግም፤ ወይም ለሁለት የተለያዩ ለዎች በተመላሳይ መንገድ አያደርግም። ለምሳሌ ኢያሱ ምንም እንኳ የሙሴ ተተኪ እንዲሆን የተመደበ ቢሆንም እግዚአብሔር ለሙሴ እንዳደረገው በተመላሳይ መንገድ ለኢያሱ አላደረገም። ይሁን እንጂ የእኛ ዝንባሌ እግዚአብሔር ዛሬ ያደረገውን ነገር ነገም በተመላሳይ መንገድ እንዲያደርግ መጠበቅ ነው፤ ወይም ለእኛ እንዳደረገው በተመላሳይ መንገድ በሌላው ሰው ሕይወትም እንዲያደርግ ነው። እግዚአብሔርን በአንደዚህ ዐይነት ሳጥን ውስጥ በምናስቀምጥበት ጊዜ ተስፋ እንቆርጣለን።

ሰለዚህ እግዚአብሔር ለእኔ ወይም ለሌላ ሰው ባደረገው ነገር ላይ እምነታችሁን አታድርጉ። እምነታችሁን በእግዚአብሔር ላይ አድርጉ፤ ከዚያም መንፈሳችሁን ዘና በማድረግ በራሱ ልዩ መንገድ ከእናንተ ጋር እንዲገናኝ ፍቀዱለት።

መከራዎቹን የመጋፈጥ ድፍረት

የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎችን የተለያዩ ዐይነት መከራዎች ብዙ ጊዜ ገጥመዋቸዋል፤ ይህም በመንፈሳዊ ሕዋሳችን ውስጥ ያለ ነው። የኢየሱስን ቃላት ልብ በሉ፡- “በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ። ነገር ግን አይዘለችሁ! እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ” (ዮሐ 16፡33)። የጳውሎስን ቀጥተኛ አዋጅ ደግሞ ተመልከቱ፡- “በርግጥም በክርስቶስ ኢየሱስ በእውነተኛ መንፈሳዊ ሕይወት መኖር የሚወዱ ሁሉ ይሰደዳሉ” (2ጢሞ 3፡12)። ጳውሎስ ይህንን በትክክል ያውቃል፤ ምክንያቱም ሰደትን ከሁለቱም ወገን ሆኖ ስለሚያውቅ ነው። ይኸውም በመጀመሪያ እማኞችን እሳዳጅ በመሆን ከዚያም የክርስቶስ ተከታይ ከሆነ በኋላ የክርስቶስ ወንጌል ታማኝ መልእክተኛ በመሆኑ ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ፤ በክርስቶስ በማመኑ ምክንያት መሞቱ በተመዘገበው በመጀመሪያ ሰው ሰደት ውስጥ ጳውሎስ ቀንደኛ ተሳታፊ ነበር፤ ይህም ስማዕት እስጢፋኖስ ይባላል።

የእስጢፋኖስ ታሪክ በሐዋርያት ሥራ መጽሐፍ በምዕራፍ ስድስትና ሰባት ውስጥ ይገኛል። እርሱ ለመጀመሪያ ጊዜ የታየው በኢየሩሳሌም የነበረችው ቤተክርስቲያን በቤተክርስቲያኑ ሥር ለነበሩት ችግሮች በየዕለቱ የሚፈጸመውን የማከፋፈል ሥራ በበላይነት እንዲቆጣጠሩ ከተመረጡት ሰባት ሰዎች መካከል አንዱ በመሆን ነው። “በእምነትና በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ” (የሐዋ 6፡5) በሚል ቃል የተገለጸው እስጢፋኖስ በተጨማሪም ብርቱ የሆነ የክርስቶስ የእደባባይ ምስክር ነበር፤ ይህም ብዙ ሳይቆይ በችግር ውስጥ እስገባው።

በዚህ ጊዜ እስጢፋኖስ ጸጋንና ኃይልን ተሞልቶ በሕዝቡ መካከል ድጋፍ ነገሮችንና ታምራዊ ምልክቶችን ያደርግ ነበር። “የነጻ ወጪዎች ምክራብ” ተብሎ የሚጠራው ምክራብ አባላት የሆኑ ከቀሪናና ከእስክንድርያ እንዲሁም ከኪልቆያና ከአስያ እውራጃዎች የመጡ ሰዎችም ተቃውሞ አስነሥተው እስጢፋኖስን ይከራከሩት ጀመር። ይሁን እንጂ ይናገርበት የነበረውን ጥበብና መንፈስ መቋቋም አልቻሉም።

ስለዚህ እስጢፋኖስ “በሙሴና በእግዚአብሔር ላይ የሰድብ ቃል ሲሰነዝር ስምተናል” የሚሉ ሰዎችን በሰውር አዘጋጁ።

በዚህ ሁኔታ ሕዝቡን፤ የእገር ሽማግሌዎቹንና የሕግ መምህራኑን በማነሣሣት እስጢፋኖስን እስይዘው በእይሁድ ሸንጎ ፊት አቀረቡት። እንዲህ ብለው የሚመሰክሩ የሐሰት ምስክሮችንም አቆሙበት፤ “ይህ ሰው በዚህ በተቀደሰው ስፍራና በሕጉ ላይ የሰድብ ቃል መናገሩን በፍጹም አልተወም፤ ምክንያቱም ይህ የናዝሬቱ ኢየሱስ ይህን ስፍራ እንደሚያጠፋና ከሙሴ የተቀበልነውን ወግ እንደሚለውጥ ሲናገር ስምተነዋል”። በሸንጎው ተቀምጠው የነበሩትም ሁሉ እስጢፋኖስን ትኩር ብለው ሲመለከቱት ፊቱ የመልእክ ፊት መስሎ ታያቸው (የሐዋርያት ሥራ 6፡8-15)።

እስጢፋኖስ “እግዚአብሔርን ተሳድቦሃል” በሚል ከፍተኛ ወንጀል ተከሰሶ ወደ እይሁድ ሃይማኖታዊ ከፍተኛ ፍርድ ቤት ተጐትቶ ከተወሰደ በኋላ በምዕራፍ 7 ውስጥ ለክርስቶስና ለመንግሥቱ በጽናት በመቆም ከሳሾቹ በንዴት እፋቸውን እንዲዘጉ ያደረገ እጅግ ረጅም ንግግር አደረገ።

በሸንጎው ስብሰባ ላይ የነበሩትም ይህን በሰሙ ጊዜ እጅግ ተቆጡ፤ ጥርሳቸውንም እፋጩበት። እስጢፋኖስ ግን በመንፈስ ቅዱስ ተሞልቶ ወደ ሰማይ ትኩር ብሎ ሲመለከት የእግዚአብሔርን ክብር፤ እንዲሁም ኢየሱስ በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ እየና “እነሆ ሰማያት ተከፍተው የሰው ልጅም በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ እያለሁ” አለ።

በዚህ ጊዜ በታላቅ ድምጽ እየጮኹ ጆሮአቸውን ደፍነው እርሱ ወደ አለበት በአንድነት ሮጡ፤ ይዘውም ከከተማው ውጭ ጣሉት፤ በድንጋይም ይወግሩት ጀመር። ይህ በሚሆንበት ጊዜ፤ በዚያ የነበሩ ምስክሮችም ልብሳቸውን ሳውል (ጳውሎስ) በተባለ ጉልማሳ አግር አጠገብ እስቀመጡ።

እስጢፋኖስም እየወገሩት ሳለ፤ “ጌታ ኢየሱስ ሆይ ነፍሴን ተቀበላት” ብሎ ጸለየ። ከዚያም ተንበርክኩ በታላቅ ድምጽ

“ጌታ ሆይ ይህን ኅጢአት አትቁጠርባቸው” ብሎ ጮኸ።
ይህን ካለ በኋላም እንቀላፋ (የሐዋሥራ 7፡54-60)።

አስጢፋኖስ በቤተክርስቲያን እንደ አገልጋይ (መሪ) በመሆን የተመረጠው “በእምነት የተሞላ” ስለነበረ ነው። በክርስቶስ አካል ውስጥ ለመመረጥ በእምነት የተሞላ መሆን አለብህ። ሰማያዊው መንግሥትና የእርሱ ወኪል የሆነችው ቤተክርስቲያን ተጽእኖ በመጣ ጊዜ ጥሰው የሚሸሹ ደካሞች ዜጎችን ለማቀፍ አይችሉም። በመከራ ውስጥ የሚያቆምህ እምነት እንጂ ችሎታ (ብቃት) አይደለም። ሁሉም ነገር ሲወድቅብህ ጸንተህ እንድትቆም የሚረዳህ እምነት እንጂ ስጦታ አይደለም።

ይሁን እንጂ የአስጢፋኖስ እምነት በድንጋይ ከመወገር አንዳላዳነው ተመልከት። በእምነቱ ግን ጸንቶ ቆመ፤ ይህ የሕይወት ዋጋ አስከፊለው። አስጢፋኖስ ለክርስቶስ ባለው ምስክርነት ምክንያት በድንጋይ ተወግሮ የሞተ የመጀመሪያው ደቀመዝሙር ነው። መከራ ወይም ችግር በሚደርስብህ ጊዜ እንድ ሰው ይመጣና “እሺ እምነት ካለህ፤ ይህ ነገር ሰምን ደረሰብህ?” ይልሃል። አስቲ አስጢፋኖስን ጠይቀው። “እግዚአብሔርን የምትከተል ከሆነ በድንጋይ እንዲወግሩህ እንዴት ሊፈቅድላቸው ቻለ?” ይህ የእግዚአብሔር ሥልጣን ነው። ሰምን? ምክንያቱም እርሱ ንጉሥ ስለሆነና ሰከብሩ ስለሚሠራ ነው። በመጨረሻም አስጢፋኖስ በእግዚአብሔር ኩብር ራዕይ በመሞላትና ሕያው የሆነውን ክርስቶስንም በእግዚአብሔር ቀኝ ቆሞ አያየ፤ በፊቱ ላይ ፈገግታን በማሳየትና በከንፈሮቹ የይቅርታን ጸሎት በመጸለይ ሞተ።

ድንጋይ በላይህ ላይ እየወረደብህ በፈገግታ ልትሞት ትችላለህ? ደግሞስ ለሚገድሉህ ሰዎች ይቅርታ በማድረግ ትሞታለህ? አስጢፋኖስ ይህን እድርጐአል። የእርሱ እምነት ከድንጋይ የጠነከረ ነበር፤ ቤተክርስቲያንም የበዛችው ከእርሱ ሞት በኋላ ነበር። እግዚአብሔር የአስጢፋኖስን ሞት ለእያንዳንዱ ሰው የሕይወትን ዐላማ በመስጠት የተጠቀመበት ሲሆን፤ ይህም ሰህሉም ነገር የዓይን ምስክር ሰሆነው ለጳውሎስም ጭምር ነበር። አስጢፋኖስ ለእምነቱ የሞተ ከሆነ እኛ ለእምነታችን መኖር አንችልምን?

መላው ታሪክ

የእግዚአብሔር መንግሥት ሕይወት አካል ስለሆኑት ስለ በረከቶች፤ ስለ ብልጽግናዎችና ስለ ሌሎችም መልካም ነገሮች የሚናገሩ ሰባኪዎች፤

የመጽሐፍ ቅዱስ መምህራንና ሌሎችም የቤተ ክርስቲያን መሪዎች መላውን ታሪክ እየተናገሩ አይደለም። የእግዚአብሔር መንግሥት ሕይወት እነዚህና ከእነዚህም በላይ ነው፤ በተጨማሪ የተግዳሮት፤ የመከራና የችግር ሕይወት ነው። ከመጀመሪያው እንደዚሁ ነበር፤ ደግሞም ክርስቶስ ዳግመኛ አስኪመጣ ድረስ እንደዚሁ ይሆናል። በእግዚአብሔር መንግሥት ላይ በዐመፅ ባለ ዓለም መካከል የእግዚአብሔር መንግሥት ወኪሎች ሆነን ስንኖር ሳለን ሁኔታው እንዴት ሌላ ሊሆን ይችላል? የመንግሥቱ ዜጎች የመሆናችን ሐቅ ራሱ በተቃውሞና በተግዳሮት ፊት ያቆመናል።

በቤተክርስቲያን ቀደምት ዘመናት እንኳ ጳውሎስና ሌሎች የክርስቶስ ሐዋርያት፤ አማኞች በእምታቸው ጸንተው እንዲቆሙ ማደፋፈርን አስፈላጊ ሆኖ እግኝተውታል፤ ምክንያቱም እምነታቸውን እንዲተው የሚያደርጓቸው ፈተናዎች በአካባቢያቸው ስለነበሩ ነው። በልስጥራ ከተማ ጳውሎስ ክርስቶስን በመስበኩ ቁጣ በሞላባቸው አይሁዶች በድንጋይ ተወግሮ ሞተ ተብሎ ጥለውት ሄደው ነበር፤ ይህ ግን እርሱን አልገታውም።

አይሁድ ግን ከእንጾኪያና ከኢቆንዮን መጥተው ሕዝቡን አግባቡ። ጳውሎስንም በድንጋይ ከወገሩት በኋላ የሞተ መስሎአቸው ጐትተው ከከተማው ወደ ውጭ አወጡት። ሆኖም ደቀመዛሙርት ከበውት እንዳሉ ተነሣ፤ ወደ ከተማም ገባ። በማግስቱም ከበርናባስ ጋር ወደ ደርቤን ሄዱ።

ጳውሎስና በርናባስ በደርቤን የምሥራቹን ቃል ሰብከው ብዙ ደቀመዛሙርትንም ካፈሩ በኋላ ወደ ልስጥራን፤ ወደ ኢቆንዮንና ወደ እንጾኪያ ተመለሱ፤ የደቀመዛሙርቱንም ልብ በማበርታትና በእምነታቸው ጸንተው እንዲኖሩ በመምከር ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በብዙ መከራ ማለፍ አለብን እሏቸው። ከዚያም በየአብያተ ክርስቲያናቱ ሽማግሌዎችን ከሸሙላቸው በኋላ በጸምና በጸሎት ላመኑበት ጌታ ዐደራ ሰጧቸው (የሐዋ 14፡19-23)።

ጳውሎስ በድንጋይ ከተወገረ በኋላ ወደዚያው ከተማ መመለስ ብቻ ሳይሆን እርሱና ጓደኛው በርናባስ በየመንገዱ ባሉት ከተሞች አማኞችን እያበረታቱ ወደ እንጾኪያ ሲመለሱ ልስጥራንም ጐብኝተዋል። እነዚህን አማኞች ያበረታቱአቸው እንዴት ነበር? “ወደ እግዚአብሔር መንግሥት በብዙ መከራ ማለፍ አለብን” ብለው በመንገር ነበር። ጳውሎስና በርናባስ መከራን ስደትንና ችግርን እንደ መንግሥቱ አምባሳደርነታቸው

የአገልግሎታቸው እካል አድርገው ተቀብለዋቸው ነበር። ለእኛም ከዚህ የተለየ አይደለም ደፋር እምነት የሚያስፈልገንም ለዚህ ነው።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ተግዳሮቶችን እይሸሽም፤ ነገር ግን የእምነት ሕይወት ዋነኛና እስፈላጊ እካል በማድረግ ይቀበላቸዋል። ጳውሎስ ይህንን እንደ ሌሎቹ እንዲያውም ከአብዛኞቹ በበለጠ ሁኔታ ተረድቶታል። በጳውሎስ ሕይወት የተፈጸመው ነገር እግዚአብሔር ለእኛ ጥቅምና ለእርሱ ከብር ሲል በችግር ውስጥ እንድናልፍ የሚፈቅድ መሆኑን በሚገባ ግልጽ ያደርግልናል። ሐዋርያው በአሥር ላይ እያለ በሮም ከተማ በቄሳር ፊት ይግባኝ ለማለት በመርከብ ሲሄድ በአድሪያቲክ ባሕር ላይ በማዕበል ተይዞ ነበር። ማዕበሉ እጅግ አስከፊ ከመሆኑ የተነሣ በመጨረሻው ብዙ ልምድ የነበራቸው መርከቦች እንኳ ተስፋ ቆርጠው ነበር። ነገር ግን በዚያን ጊዜ ጳውሎስ ከጌታ ቃል አገኘ፡-

ሰዎቹ እህል ሳይቀምሱ ብዙ ቀን ከቆዩ በኋላ ጳውሎስ በመካከላቸው ቆሞ እንዲህ አለ፤ እናንተ ሰዎች ሆይ የነገርኋችሁን ሰምታችሁኝ ቢሆን ኖሮ ከቀርጤሰ ባልተነሣችሁና ይህ ጉዳትና ጥፋት ባልደረሰባችሁ ነበር። አሁንም ቢሆን እይዟችሁ። መርከቧ እንጂ ከእናንተ እንዲት ነፍስ እንኳ አትጠፋምና። በተላንትናዋ ሌሊት የእርሱ የሆነሁትና የማመልከው እግዚአብሔር የላከው መልእክ በአጠገቤ ቆሞ “ጳውሎስ ሆይ አትፍራ። በቄሳር ፊት መቆም ይገባሃል፤ ከእንተ ጋር የሚጓዙትንም ሰዎች ሕይወት እግዚአብሔር እትርፎልሃል፤” አለኝ። ስለዚህ እናንተ ሰዎች ሆይ፤ አይዟችሁ፤ እርሱ እንደነገረኝ እንደዚያው እንደሚሆን በእግዚአብሔር እምናለሁና። ይሁን እንጂ ወደ እንዲት ደሴት በነፋስ ተወስደን እዚያ መጣላችን አይቀርም (የሐዋ 27፡21-26)።

ጳውሎስ በቄሳር ፊት እንደሚቆም እግዚአብሔር ለጳውሎስ ግልጽ አደረገለት፤ በዚያም ጳውሎስ ራሱን በሚከላከልበት ሂደት ውስጥ ለክርስቶስ ትልቅ ምስክርነትን ይሰጣል። በተጨማሪ ግልጽ መሆን ያለበት ነገር ጳውሎስ ወደ ሮም ከመድረሱ በፊት በባሕር ላይ በማዕበል ውስጥ ማለፉና የመርከቡ መሰበር የእግዚአብሔር ዐላማ መሆኑ ነው። እግዚአብሔር የጳውሎስን ጉዞ በሙሉ ሰላማዊ ሊያደርገው ይችል ነበር፤ ነገር ግን እርሱ ከዚህ ከፍ ያለ ዐላማ ነበረው። ይኸውም የጳውሎስ ጓደኞችና እንዲሁም በመርከቡ ላይ የነበሩት ወታደሮችና ተሳፋሪዎች የእግዚአብሔር የማዳኑ

ኃይል በተግባር ሲሠራ እንዲመለከቱና ለእርሱ ከብርን እንዲሰጡ ስለ ፈለገ ነበር።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ያላቸው ሰዎች ከችግሮች እይሸሹም፤ ምክንያቱም ችግሮች የመንግሥቱ ሕይወት ተፈጥሮአዊ እካል መሆናቸውን ስለሚያውቁ ነው። በረከቶች፣ ምልክቶችና ተእምራት፣ ምንም እንኳ እስደናቂ ቢሆኑም፤ የሙሉው ሰዕል አንድ ከፍል ብቻ ናቸው።

እምነት ከሁሉ ነገር የበለጠ ይቆያል

የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎች በበረከቶቻቸው ሳይሆን በፈተናዎቻቸው የሚታወቁት በዚህ ምክንያት ነው። በረከቶች ጊዜያዊ ናቸው፤ ምልክቶችና ድንቆች ጊዜያዊ ናቸው፤ እምነት ግን እስከ ዘላለም ይቆያል። የታማኞች ሰዎች ዝርዝር በሆነው በዕብራውያን ምዕራፍ 11 ውስጥ የተዘረዘሩት ቅዱሳን የተመለከረላቸው በእምነታቸው ነው እንጂ በሀብታቸው ወይም በትምህርታቸው ወይም በስጦታቸው ወይም በችሎታቸው አልነበረም። እንደ እውነቱ ከሆነ፤ ዕብራውያን 11፡6 በግልጽ፡- “ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም፤ ምክንያቱም ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ ሁሉ እግዚአብሔር መኖሩንና ከልብ ለሚሾትም ዋጋ እንደሚሰጥ ማመን አለበት” ይላል። ኢየሱስም፤ “ነገር ግን የሰው ልጅ በሚመጣበት ጊዜ በምድር ላይ እምነትን ያገኝ ይሆንን?” በማለት ጠይቋል (ሉቃ 18፡8)። የጠየቀው እምነትን እንጂ በረከቶችን ወይም ብልጽግናን አይደለም። ጳውሎስም “የምንኖረው በእምነት እንጂ በማየት አይደለም” ብሎአል (2ቆሮ 5፡7 ይመልከቱ)። በሌላ እነጋገር አኛ የምንኖረው በእግዚአብሔር ላይ ባለን እምነት መሠረት እንጂ በዓይኖችን በምናያቸውና እርሱ በሚያደርግልን ነገሮች መሠረት አይደለም። ጳውሎስ በመልእክቶቹ ውስጥ በተደጋጋሚ የአንባቢዎቹን እምነት ያወድሳል፡-

ከሁሉ እስቀድሜ እምነታችሁ በዓለም ሁሉ በመስማቱ ስለ ሁላችሁም እምላኬን በኢየሱስ ክርስቶስ እመስግናለሁ (ሮሜ 1፡8)።

ስለ እናንተ በምንጸልይበት ጊዜ የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ላባት እግዚአብሔርን ሁልጊዜ እናመስግናለን፤ ምክንያቱም በክርስቶስ ኢየሱስ ስላላችሁ እምነትና ለቅዱሳን ሁሉ ስላላችሁ ፍቅር ስምተናል። ይህም የሆነው በስማይ ተዘጋጅቶ ከተቀመጣችሁ ተስፋ የተነሣ ነው፤ ስለዚህ ተስፋ በወንጌል የእውነት ቃል አስቀድማችሁ ለማችሁ፤ ይህም ወደ እናንተ ደርሶአል። ይህንም ወንጌል

ከሰማችሁበትና የእግዚአብሔርን ጸጋ በአውነት ከተረዳችሁበት ቀን ጀምሮ በዓለም ዙሪያ እየሠራ እንዳለ ሁሉ በአናንተም ዘንድ ፍሬ እያፈራና እያደገ ነው (ቆላ 1፡3-6)።

በጸሎታችን እየለታወሰናችሁ ሁልጊዜ እግዚአብሔርን ስለ ሁላችሁ አናመሰግናለን። ከእምነት የሆነውን ሥራችሁን፣ ከፍቅር የሆነውን ድካማችሁንና በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ባላችሁ ተስፋ የተገኘውን ጽናታችሁን በእምነትና በአባታችን ፊት ዘወትር እናስባለን (1ተሰ 1፡2-3)።

ወንድሞች ሆይ እምነታችሁ በየጊዜው እያደገ በመሄዱና የአርሰ በርስ ፍቅራችሁም እየጨመረ በመምጣቱ ስለ አናንተ እግዚአብሔርን ሁልጊዜ በሚገባ ማመስገን አለብን። ስዚህ በደረሰባችሁ ስደትና መከራ ሁሉ በመጽናታችሁ እኛ ራሳችን ስለ ትዕግሥታችሁና ስለ እምነታችሁ በእግዚአብሔር አብያተ ክርስቲያናት ዘንድ እንመካለን (2ተሰ 1፡3-4)።

እምነት እስከዚህ እስፈላጊ የሆነው ለምንድነው? ምክንያቱም እምነት የጽድቅ ቁልፍ እግዚአብሔርን ለማየት፣ ወይም ወደ መንግሥቱ ለመግባት ብቸኛ መንገድም ነው። ጳውሎስ ለሮሜ እማኞች እንደዚህ ይላል፡-

በወንጌል አላፍርም፣ ምክንያቱም ለሚያምን ሁሉ ለድነት የሚሆን የእግዚአብሔር ኃይል ነው፤ ይህም በመጀመሪያ ለእይሁድ፣ ቀጥሎም ለአሕዛብ ነው። በወንጌል የእግዚአብሔር ጽድቅ ተገልጦአልና፤ ጽድቁም ከመጀመሪያ አስከ መጨረሻ በእምነት የሆነ ነው፤ “ጽድቅ በእምነት ይኖራል” ተብሎ አንደ ተጻፈው (ሮሜ 1፡16-17)።

የእግዚአብሔር መንግሥት ሕይወት ከመጀመሪያ አስከ መጨረሻ በእምነት የምንኖርበት ሕይወት ነው። እምነት በእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎች እስተሳለብ፣ ንግግር እና ፀባይ ውለጥ ዘልቆ የሚገባ ነው። እምነት ስለ ዓለም ያለንን አመለካከት የሚቀርጽና ውሳኔዎቻችንን የሚመራ ነው።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ብርቱ ነው፤ የሚገጥመውን የጦር መሣሪያ ሁሉ ዐልፎ ይሄዳል።

ተስፋ ሲጠፋ አንኳ የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ጸንቶ ይቆያል፤ እግዚአብሔር ለአብርሃም በአርጅናው ወንድ ልጅ እንደሚለጠው ቃል ገብቶለት ነበር፤ ተስፋው ሳይፈጸምለት ብዙ ዓመት ቢቆይም አብርሃም በእግዚአብሔር አመነ። እርሱና ሚስቱ ሣራ ልጅ የመውለጃ ዕድሜአቸው ያለፈ ቢሆንም እርሱ በእምነቱ ጸና። የሰው ተስፋ ሲመነምን እምነት ብቻውን ጸንቶ ቆየ፤ ነገር ግን ያ በቂ ነው። ጳውሎስ እንዲህ አለ፡-

የዓለምም ወራሽ እንዲሆን አብርሃምና ዘሩ ተሰፋን የተቀበሉት በሕግ በኩል አልነበረም፤ ነገር ግን በእምነት ከሆነው ጽድቅ ነው።

ስለዚህ ተስፋው በእምነት መጥቶአል፤ ይኸውም ተስፋው በጸጋ እንዲሆንና ለአብርሃም ዘር ሁሉ ዋስትና ይሆን ዘንድ ነው፤ ይህም በሕግ የእርሱ ለሆኑት ብቻ ላይሆን በእምነት የአብርሃም ለሆኑትም ነው። እርሱም (አብርሃም) የሁላችን አባት ነው።

ዘርህ እንዲሁ ይሆናል ተብሎ ለእርሱ በተነገረው መሠረት ምንም ተስፋ በሌለበት አብርሃም በተሰፋ አምኖ የብዙ ሕዝብ አባት ሆነ። እርሱ የመቶ ዓመት ሰው ሆኖ ሳለ የራሱም ሰውነት ሆነ የሣራ ማሕፀን ምውት እንደነበር እያወቀ በእምነቱ አልደከመም። ይልቁንም በእምነቱ በመጽናት ለእግዚአብሔር ከብርን ለጠ አንጂ የእግዚአብሔርን ተስፋ አልተጠራጠረም፤ እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ እንደሚፈጽም በሙሉ ልብ አርግጠኛ ነበር። ስለዚህ “ጽድቅ ሆኖ ተቆጠረለት” (ሮሜ 4፡13፣ 16፡ 18-22)።

አብርሃም በተፈጥሮ ሁኔታ ልጅና ወራሽ የማግኘት ተስፋ ባልነበረው ጊዜ እምነቱ ከእርሱ ጋር ነበር፤ ስለዚህ በሌላ በምንም መንገድ የማያገኘውን በእምነት አገኘ። ስለዚህ የእንተም ሁኔታ ተስፋ የሌለው ከሆነ በእግዚአብሔር አመን። ካለህበት ችግር መውጫ ምንም መንገድ የማይታይህ ከሆነ፣ በጌታ ተማመን። ጭራሽ በማይጥለውና ለተሰፋ ቃሉ ታማኝ በሆነው ጌታ በምትተማመንበት ጊዜ እምነት ያወጣሃል።

የአግዚአብሔር መንግሥት አምነት ሞትን አንኳ ዐልፎ ይሄዳል። በዘመናት ሁሉ ሞት፣ የማይበገርና በመጨረሻው ድል የሚያደርግ የሰው ልጆች ታላቅ ጠላት ሆኖ ቆይቶአል። ከዚያም ከርስቶስ መጣና ሁሉንም ነገር ለወጠው። ከርስቶስ ከሙታን በመነሣቱ የሞትን ኃይል ሰበረ፤ በአርሱ በሚያምኑት ሰዎች ሕይወት ውስጥ ለዘላለም አሸነፈው። ጳውሎስ ይህን አሰራራዊ ሐቅ ስለተገነዘበ ለቆሮንቶስ ሰዎች አንዲህ በማለት ጻፈላቸው፤

የሚጠፋው የማይጠፋውን፣ የሚሞተው የማይሞተውን ሊለብስ ይገባዋልና። የሚጠፋው የማይጠፋውን፣ የሚሞተውም የማይሞተውን በሚለብሰበት ጊዜ “ሞት በድል ተዋጠ” ተብሎ የተጻፈው ቃል ይፈጽማል።

አንዲሁም “ሞት ሆይ ድል መንሣትህ የት አለ?” ሞት ሆይ መንደፊያህ የት አለ?

የሞት መንደፊያ ኅጢአት ነው፤ የኅጢአትም ኃይል ሕግ ነው። ነገር ግን በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ድልን ለሚሰጠን ለአግዚአብሔር ምስጋና ይሁን (1ቆሮንቶስ 15፥53-57)።

በሕይወት ውስጥ ምንም ዓይነት ፈተና ቢገጥመን፣ የሞት ፈተና አንኳ ቢሆን የአግዚአብሔር መንግሥት አምነት እኛን በማጽናት ድልን ይሰጠናል። አምነት ካለን፣ ምንም ነገር ሊያሸንፈንና ከንጉሣችንና ከቡር ከሆነው ከአርሱ መንግሥት ሀብት ሊለየን የሚችል ነገር የለም። እንደገና ጳውሎስ አንዲህ ይላል፤

ከክርስቶስ ፍቅር የሚለየን ማን ነው? ችግር ወይስ ሥቃይ ወይስ ሰደት ወይስ ረሀብ ወይስ ዕራቁትነት ወይስ እደጋ ወይስ ሰይፍ? ይህም “ስለ አንተ ቀኑን ሙሉ ከሞት ጋር አንጋፈጣለን፤ እንደሚታረዱ በጐች ተቆጠርን” ተብሎ አንደተጻፈ ነው።

ምንም አይለየንም፤ በዚህ ሁሉ በወደደን በአርሱ ከአሸናፊዎች እንበልጣለን። ይህን ተረድቻለሁ፤ ሞትም ይሁን ሕይወት፣ መላእክትም ይሁኑ አጋንንት፤ ያለውም ይሁን የሚመጣው፣ ወይም ማንኛውም ኃይል፣ ከፍታም ይሁን ጥልቀት፣ ወይም የትኛውም ፍጥረት፣ በጌታችን

ኢየሱስ ክርስቶስ ካለው ከአግዚአብሔር ፍቅር ሊለየን አይችልም (ሮሜ 8፥35-39)።

የአግዚአብሔር መንግሥት አምነት ድፍረትን ይሰጠናል፤ ምክንያቱም እኛን የሚቃወመንን ነገር ሁሉ ዐልፈን እንደምንሄድ ስለሚያረጋግጥልን ነው።

አምነት ሁሉንም ነገር ያሰችላል

በአግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ የማይቻል ነገር የለም፤ ምክንያቱም አግዚአብሔር ገደብ ስለሌለው ነው። አርሱ ሁሉን ዐዋቂ፣ ሁሉን ቻይና ለዘላለም የሚኖር አንዲሁም በማንኛውም ሥፍራ ያለው ማንኛውም ነገር የአርሱ ነው። “ሁሉም ነገር በአምነት ይቻላል” በሚለው አምነት አንዲጸና፣ ለመንግሥቱ አምነት ድፍረትን የሚሰጠው ይህ የአግዚአብሔር ገደብ የለሽነት ጥልቅ ግንዛቤ ነው። ኢየሱስ በዚህ ነጥብ ላይ ግልጽ ነበር። ከዕለታት አንድ ቀን ኢየሱስ የአርሱ ደቀመዛሙርት ሊረዱት ያልቻሉትን፣ ልጁ በርኩስ መንፈስ የተያዘበትን አንድ አባትን አገኘው፤ አርሱም ይህን ዕድል ስለ አምነት ኃይል አንድ ትምህርት ለማስተማር ተጠቀመበት፤

ከሕዝቡ መካከል አንድ ሰው አንዲህ አለው፤ “መምህር ሆይ፣ ርኩስ መንፈስ አድርጎት ዲዳ የሆነውን ልጄን ወደ አንተ አምጥቼዋለሁ። በተነሣበት ጊዜ ሁሉ ይጥለዋል፤ አረፉ ይደፍቃል፤ ጥርሱንም ያፋጫል፤ ሰውነቱም ይደርቃል። ርኩስ መንፈሱን አንዲያወጡት ደቀመዛሙርትህን ጠየቅኋቸው፤ አነርሱ ግን አልቻሉም”።

ኢየሱስ መልሶ “የማታምን ትውልድ ሆይ፤ አስከ መቼ ከእናንተ ጋር አኖራለሁ፤ አስከ መቼስ አታገሣችኋለሁ ልጄን ወደ እኔ እምጡት” አላቸው።

ለዎቹም ወደ አርሱ አመጡት። ርኩስ መንፈሱም ኢየሱስን ገየው ጊዜ ልጄን ወዲያውኑ እንዘፈዘፈው። አርሱም መሬት ላይ ወድቆ በመንፈራገጥም አረፉ ይደፍቅ ጀመር።

ኢየሱስም የልጁን አባት፤ “ከያዘው ስንት ጊዜ ነው?” ብሎ ጠየቀው።

አርሱም አንዲህ አለው "ከሕጻንነቱ ጀምሮ ነው። ሊገድለው ፈልጎ ብዙ ጊዜ አሳትም ውስጥ ውህም ውስጥ ይጥለዋል። የሚቻልህ ከሆነ ራራልን ርዳንም።"

ኢየሱስም "የሚቻልህ ከሆነ አልህ? ለሚያምን ሰው ሁሉም ነገር ይቻላል" አለው።

ወዲያውኑ የልጁ አባት "አምናለሁ፤ አለማመኔን ርዳው!" በማለት ጮኸ።

ኢየሱስም ሕዝቡ ወደዚያ እየተገጋጋ በሩጫ መምጣቱን ባየ ጊዜ "አንተ ደንቆሮና ዲዳ መንፈስ ከአርሱ ውጣ! ከአንግዲህም ተመልሰህ አንዳትገባበት አዝሃለሁ!" ብሎ ርኩሱን መንፈስ ገሠጸው።

ርኩሱም መንፈስ እየጮኸ ከፋኛ ካንፈራገጠው በኋላ ከልጁ ወጣ፤ ብዙዎቹ! "ሞቶአል" አስኪሉ ድረስ ልጁ እንደ በድን ሆነ። ኢየሱስ ግን እጁን ይዞ አስነሣው ልጁም ተነሥቶ ቆመ (ማርቆስ 9፥17-27)።

ኢየሱስ "ለሚያምን ሰው ሁሉም ነገር ይቻላል" ከማለት የበለጠ አንዴት ግልጽ ሊሆን ይችላል? ይህ ህዘንተኛ አባት አምነት ነበረው፤ ነገር ግን ከአምነት ጋር የነበረውን ትግል ደግሞ አልደበቀም። በልጁ መጥፎ ሁኔታ ለብዙ ዓመታት ተስቃይቶአል፤ ምናልባትም ከአንድ ጊዜ በላይ በጸሎትና በሌላም መንገድ ፈውስን ለማግኘት ፈልጎአል። የልጁ አባት፤ አርሱም የኢየሱስ ደቀመዛሙርት የጌታቸውን ያህል የፈውስ ኃይል አላቸው በሚለው ዜና ትንሽ የተስፋ ጭላንጭል አግኝቶ ነበር፤ ነገር ግን አነርሱ ልጁን ሊፈውሱለት ስላልቻሉ ተስፋው ተሟጠጠ። አሁን አንግዲህ አምነቱ ተናጋ፤ ምክንያቱም አርሱ ምናልባት አምነቱን በኢየሱስ ማንነት ላይ ሳይሆን ኢየሱስና ደቀመዛሙርቱ በሚያደርጉት ነገር ላይ በማሳረፉ ሊሆን ይችላል። ይሁን እንጂ ይህ አባት ኢየሱስን ባገኘው ጊዜ በትህትናና በግልጽነት ከአምነት ጋር የነበረውን ትግል አመነ፤ ከዚያም አንደገና አምነቱን በኢየሱስ ላይ አደረገና የማይቻለውን ነገር ለማግኘት ቻለ፤ ይኸውም የልጁ ፈውስ ነበር።

የእግዚአብሔር መንግሥት አምነት ያሸንፋል፤ ምክንያቱም በሰው ዘንድ ከሚቻለው በላይ አሻግሮ ስለሚመለከት ነው፤ ይህ አምነት የሰውን

የመረዳት ገደብ፤ ትሩፋትና ችሎታ ዐልፎ ራሱን ሁሉን ለሚችለው በማስረከብ የማይቻለውን ነገር ያገኛል። የመንግሥቱ አምነት በማይወሰነው ዕይታው ምክንያት፤ በሰው ወይም በግዙፍ አካል ለማይታሰቡት ጥቅሞችና ራዕዮች ምንጭ ይሆናል። የኢየሱስ ደቀመዛሙርት በርኩስ መንፈስ የተያዘውን ልጅ እነርሱ ሊፈውሱት ሰምን እንዳልቻሉ ሊጠይቁት ኢየሱስ አንደገና ወደ አምነት አመለከተ።

ከዚህ በኋላ ደቀ መዛሙርቱም ለብቻቸው ወደ ኢየሱስ ቀርበው "እኛ ጋኔንን ማስወጣት ያልቻልነው ለምንድን ነው?" ብለው ጠየቁት።

አርሱም አንዲህ አላቸው "አምነታችሁ በማነሱ ምክንያት ነው። አላችኋለሁ የሰናፍጭ ቅንጣት የምታህል አምነት ቢኖራችሁ 'ይህንን ተራራ ከዚህ ተነሥተህ ወደዚያ ሂድ ብትሉት ይሄዳል' የሚሳናችሁም ነገር አይኖርም" (ማቴዎስ 17፥19-21)።

የሰናፍጭ ቅንጣት የምታህል አምነት ተራራን ካስወገደች ከዚህ ከፍ ያለ አምነት ምን ሊያደርግ እንደሚችል ገምቱ! በምድር ላይ ባለው የእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ አንዳንዶቹ ታላላቅ አንቅስቃሴዎች እገልግሎቶችና አርምጃዎች ሙሉ ተጨባጭነትን አስኪያገኙ ድረስ በአምነት የልምላሜ አፈር ውስጥ ባደገ የሐሳብ ዘር የተጀመሩ ናቸው። የእግዚአብሔር መንግስት አምነት የሰው ራዕይ፤ ጥበብ ወይም አመክንዮ ይቻላል በሚሉት ነገር ላይ የተገደበ እይደሰም። የእግዚአብሔር መንግሥት አምነት በእግዚአብሔር ገደቦች ላይ የተወሰነ ነው። አርሱ ደግሞ ምንም ገደብ የለውም።

እግዚአብሔር አፈጻጸሙን ሳይጨምር ለሰው ምንም ዐይነት ራዕይ ወይም ምንም ዐይነት ሕልም አይሰጥም። ስለዚህ እግዚአብሔር በመንፈስህ ውስጥ አንድን ራዕይ ወይም በልብህ ውስጥ አንድን ሕልም አስቀምጦ ከሆነ ችላ አትበለው። በእሁኑ ሁኔታህ አንፃር ሊታየው ፍጻሜው አጅግ የራቀ ወይም የማይመስል መስሎ ቢታይህ አንኳ የማይቻል ነው ብለህ አትሠርዘው። ራዕይህን ለጌታ አሳልፈህ ስጥ። የመንግሥትህን ገንዘብ የአምነትህን ዘር አውጣና በውስጥህ ያስቀመጠውን ራዕይ ወይም ሕልም እንዲፈጽመው ንጉሥህን አመነው። ጥቂት ጊዜ ምናልባትም ዓመታት ሊወስድ ይችላል፤ ነገር ግን በእግዚአብሔር ትክክለኛ ጊዜ ይፈጸማል። አስተውል፤ አብርሃም ይስቀቅን ለማግኘት 25 ዓመት ጠበቀ። በዕብራውያን

ምዕራፍ 11 ውስጥ የተዘረዘሩት ቅዱሳን በሙሉ ያመነበትን ነገር ሙሉ ፍጻሜውን ሳያዩ ሞቱ። ይህ ግን እምነታቸው ያለ ቦታው ነበር ማለት እይደለም። ይህም ባጭሩ እነርሱ እምነታቸውን ያሳረፉት ዕቅድና ዐላማው በቦታና በጊዜ በማይገደበው በርሱ (ባንድዬ) ላይ ነበር ማለት ነው።

ወላጅ ምርጫ

የእግዚአብሔር መንግሥት መልአክት የሚሰማውን ሰው ሁሉ ወላጅ በሆነ ምርጫ ይገናኘዋል። ይኸውም ካመንህ በሕይወት ትኖራለህ፤ ወይም ካለመንህ ትሞታለህ፤ ካመንህ ብልጽግናና ትርጉም ወዳለው ሕይወት ትገባለህ፤ ካለመንህ ትርጉም ወይም ዐላማ ወደ ሌላው ኑሮ ትወርዳለህ፤ ካመንህ ታሸንፋለህ፤ ካለመንህ ሸንፈትን ትቀበላለህ የሚል ነው።

የአሰቆሮቱ ይሁዳ ይህ ምርጫ ቀርቦለት ነበር። እርሱም ኢየሱስን ለጠላቶቹ አሳልፎ ከሰጠ በኋላ አንኳ ንስሐ ሊገባ ይችል ነበር። ከህደቱን መተው፤ ይቅርታን መፈለግና በጌታው ላይ እምነቱን ማደስ ይችል ነበር። በዚህ ፈንታ ግን እርሱ ባለማመኑ ጸና፤ በጠፋው እምነቱ ምክንያት የሞላበት ተስፋ መቁረጥ ራሱን ወደ ማጥፋት መራው፤

አሳልፎ የሰጠው ይሁዳም ኢየሱስ እንደተፈረደበት ባየ ጊዜ ተጸጸተ፤ የወሰደውን ሠላሳ ጥሬ ብር ለካህናት አለቆችና ለሕዝቡ ሽማግሌዎች መልሶ በመስጠት “ንጹሕ ሰው አሳልፌ በመስጠቴ በድያለሁ” አለ።

እነርሱም “ታዲያ አኛ ምን አገባን? የራስህ ጉዳይ ነው!” አሉት።

ሰለዚህ ይሁዳ ብሩን በቢተ መቅደስ ውስጥ ወርውሮ ወጣ። ሄዶም ራሱን ሰቅሎ ሞተ (ማቴዎስ 27፡3-5)።

የይሁዳ ሕሊና ወዳጄ አያለ ይጠራው የነበረውን ንጹሕ ሰው በመከዳቱ ወደ ሐዘን መራው እንጂ ከርሰቶሰን የነገሥታት ንጉሥና የጌቶች ጌታ እድርጌ እንዲቀበል አላደረገውም። የይሁዳ እምነት ያለ ቦታው ነበር። ኢየሱስ መሆን ያለበትንና ማድረግ ያለበትን ነገር በሚመለከት ረገድ ይሁዳ የራሱን ራዕይ ተከተለ፤ ያም ራዕይ ባለመፈጸሙ እምነቱ ሊተርፍ አልቻለም። ይሁዳ በኢየሱስ ላይ የነበረው እምነት ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እምነት ደረጃ አልተሸጋገረም ነበር። በአሰቆሮቱ ይሁዳ ሕይወት የገጠመው እደጋ፤ እምነት ከጠፋ ሕይወት ትርጉም እንደሌለው ያሳየናል።

ስምዖን ጴጥሮስ ከይሁዳ ጋር ተመሳሳይ የሆነ ምርጫ ቀርቦለት የነበረ ሲሆን ውጤቱ ከዚህ የተለየ ሆነ። ጴጥሮስ ከርሰቶሰን ሦስት ጊዜ በገሃድ የካደ እንደመሆኑ መጠን በከህደት ጉዳዩ ሊያሸቆለቀልና እንደ ይሁዳ ሊሞት ይችል ነበር። እርሱ ግን ይህን አላደረገም፤ ጴጥሮስ በከርሰቶስ ላይ የነበረው እምነት የሚወላውል አልነበረም፤ የወላውለው ድፍረቱ ነበር፤ ፈተናውንም የወደቀው ባለማመኑ ሳይሆን በራሱ ብርታት ላይ ከመጠን በላይ ስለ ተማመነ ነበር። በውድቀቱ ምክንያት ራሱን ዝቅ ስላደረገ (ይህም ጥበብ ነውና) ጴጥሮስ ከጌታው ጋር ያለውን ግንኙነት ለማደስ ዕድሉን ሞከረ። በዚያ በገሊላ ባሕር ዳርቻ፤ ከሞት የተነሣው ከርሰቶስ፤ ጴጥሮስ ለእርሱ ያለውን ፍቅር እንዲያረጋግጥ ሦስት ዕድሎችን ሰጠው፤ ይህም ለእያንዳንዱ የከህደት ቃል እንድ እንድ ዕድል ማለት ነው። በዚህ ጊዜ ጴጥሮስ እምነቱ የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት መሆኑን በማሳየት ፈተናውን ዐለፈ፤ ይህ እምነት ዘላቂ የሆነ እምነት፤ የሚጸና እምነት፤ ትርጉምና ዐላማ ወዳለው ሕይወት ጠልቆ የሚገባ እምነት ነበር። ጴጥሮስ በቀሪው የሕይወት ዘመኑ በድፍረት ስበክ፤ ብዙ ችግርን አሳለፈ፤ እንዲሁም የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ብቻ ሊሰጠው በሚችል ድፍረት ማንኛውንም ተቃውሞ ተጋፈጠ።

እኛም አንደ ይሁዳና አንደ ጴጥሮስ፤ ወላጅ የሆነ ምርጫ ለእያንዳንዳችን ቀርቦልናል። ይህም የማመን ወይም የአለማመን ምርጫ ነው። በሕይወት ፈተናዎችና መከራዎች በአሸናፊነት ለመውጣት ቁልፉ በእምነት መኖር ነው። ይህም ለእግዚአብሔር ያለን ፍቅር ተግባራዊና ገሃዳዊ መግለጫ ነው። ለእግዚአብሔር ያለንን ፍቅር የምናሳየው ለእርሱ በመታዘዝ ነው። መታዘዝም ማለት እምነት በተግባር ሲታይ ነው። ለእግዚአብሔር ባለን ፍቅር የተቀጣጠለ እምነት እኛን በተስፋ ይሞላናል፤ ይህም በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ለሚኖረን ዘላለማዊ ዜግነት ልብ ሙሉ የሆነ ማረጋገጫ ነው። በመጨረሻውም ሁሉን ነገር ሲያልፍ እምነት፤ ተስፋ፤ ፍቅር፤ እነዚህ ሦስቱ ጸንተው ይኖራሉ።

ፍቅር ከቶ እይወድቅም ነገር ግን ትንቢት ቢሆን ይሻራል፤ ልሳንም ቢሆን ይቀራል፤ ዕውቀትም ቢሆን ይሻራል። ምክንያቱም የምናውቀው በከፊል ነው፤ ትንቢት የምንናገረውም በከፊል ነው። ነገር ግን ፍጹም የሆነው ሲመጣ በከፊል የነበረው ይሻራል እንግዲህ እምነት፤ ተስፋ፤ ፍቅር እነዚህ ሦስቱ ጸንተው ይኖራሉ፤ ከእነዚህም የሚበልጠው ፍቅር ነው (1ቆሮንቶስ 13፡8-10፡13)።

ይህ የእምነት፣ የተስፋና የፍቅር የሦስትዮሽ ኅብር በዓለም ላይ ያለንን እሸናፊነት የሚያረጋግጥ ድፍረትን ለሕይወታችን ያለገኝልናል፡-

ኢየሱስ እርሱ ከርሱቶላ እንደሆነ የሚያምን ሁሉ ከእግዚአብሔር ተወልዶአል፤ እባትንም የሚወድ ሁሉ ልጁንም እንደዚሁ ይወዳል፡፡ እግዚአብሔርን ለንወድና ትእዛዝቱን ለንፈጽም የእግዚአብሔርን ልጆች እንደምንወድ በዚህ እናውቃለን፤ እግዚአብሔርን መውደድ ትእዛዛቱን መፈጸም ነው፡፡ ትእዛዛቱም ከባድ አይደሉም ምክንያቱም ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ ዓለምን ያሸንፋል፡፡ ዓለምን የሚያሸንፈውም እምነታችን ነው፡፡ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደ ሆነ ከሚያምን በሰተቀር ዓለምን የሚያሸንፍ ማነው? (ዮሐንስ 5፡1-5)፡፡

እምነትን የሚኖረን ለምንድነው? ምክንያቱም እርሱ በላኬትና በውድቀት፣ በእሸናፊነትና በተሸናፊነት፣ በሰላምና በትርምሶ፣ በልብ መሉኑነትና በፍርሃት፣ በድፍረትና በፈሪነት እንዲሁም በሕይወትና በሞት መካከል ያለ ልዩነት በመሆኑ ነው፡፡

እምነት የሚኖረን ለምንድነው? ምክንያቱም እርሱ የእግዚአብሔር መንግሥት ገንዘብ ለሰሆነና ያለ እርሱ ምንም ዓይነት መገበያያ ስለሌለ ነው፡፡

እምነት የሚኖረን ለምንድነው? ምክንያቱም እርሱ ከመከራ በኋላ ሕይወት መኖሩን ስለሚያረጋግጥልን ነው!

የእግዚአብሔር መንግሥት መርሆች

- ድፍረት የፍርሀት አለመኖር አይደለም፡፡ ድፍረት በፍርሀት ፊት ልብ መሉኑነትና ጽኑ እምነት ነው፡፡ ድፍረት ከፍርሀት አንቅፋት ባሻገር በሕይወት ማመን ነው፡፡
- የመንግሥቱ እምነት ከተግዳሮቶች አይሸሸም፤ ነገር ግን ለእምነቱ ሕይወት ጠንካራና አሰፈላጊ እካል እንደሆነ አድርጎ ይቀበላቸዋል፡፡
- የመንግሥቱ እምነት ድፍረትን ይሰጠናል፤ ምክንያቱም እኛን የሚቃወመንን ዐልፈን እንደምንሄድ ስለሚያረጋግጥልን ነው፡፡

- የመንግሥቱ እምነት የሚገደበው በእግዚአብሔር ገደቦች ነው፤ እግዚአብሔር ግን ምንም ገደብ የለውም፡፡
- እግዚአብሔር ለፍጻሜው የሚረዳ ነገር ጨምሮ ካልሆነ በሰተቀር ለሰው ምንም ዓይነት ራዕይ ወይም ሕልም አይሰጥም

እምነት ከፈተናው ባሻገር፣ ክፍል 1

“እምነት ማለት እንቁላሎችህን ሁሉ በእግዚአብሔር ቅርጫት ውስጥ ማስቀመጥና፣ ከዚያም ሳይፈለፈሉ በፊት በረከቶችህን መቁጠር ነው።”

ሮማና ሲካሮል

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ከፈተና ባሻገር ሕይወት መኖሩን ያረጋግጣል። ስለሆነም እምነት ለስኬታማ ኑሮ እኛ የሚኖረን እጅግ አሰራላጊ ኃይል ነው። ትምህርት በቂ አይደለም። የደከተርነት ማዕርግ በትካዜ ጊዜ ብዙ አይረዳም። በመፈረካከስ ላይ ላለ ሕይወት የመጽሐፍ ትምህርት ብቻውን ብዙ ጠቃሚነት የለውም። በግርግርና በትርምስ ጊዜ ሲያድነን የሚችለው እምነታችን ብቻ ነው።

እምነት በሕይወታችን ልቦ መሉነት ይፈጥርልናል፤ የእኛ የልቦ መሉነት ደረጃ ካለን የእምነት ደረጃ ጋር የተያዘ ነው። ልቦ መሉነት የእምነታዊ አቀራረብ ዝንባሌ ነው። አሉታዊ በሆነ አካባቢ፤ መህል ሆኖ በእምነታዊነት መጽናት እምነትን ይጠይቃል፤ ይህም አሉታዊ የሆኑት ነገሮች ጊዜያዊ ስለሆኑ ጠቅላላውን ሁኔታ የሚያንፀባርቁ አለመሆናቸውን መገንዘብ ነው። በአደጋ ፊት ፈገግታን ለማሳየት የሚችል የእምነት ሰው ብቻ ነው። በማዕበል ውስጥ ጸጥ ለማለት የሚችል የእምነት ሰው ብቻ ነው። በአሉታዊ ሁኔታዎች መሀል ውስጥ በመልካም እስተሳስብ ለመጽናት የሚችል የእምነት ሰው ብቻ ነው።

ስለዚህ፣ ከዚህ በፊት እንዳየነው እምነታችን የሚገለጠው በሚያጋጥመው ፈተና ውስጥ ነው። በሌላ እነጋገር፣ ፈተና የእምነታችንን ጥራትና ጥልቀት ይገልጣል። ስለ እምነታችን በጥራ መናገር ማንንም እያሰደንቅም፤ እምነታችን የሚረጋገጠው በተግዳሮት መሀል ውስጥ ነው። እግዚአብሔር ፈተናን የሚፈቅደው በዚህ ምክንያት ነው። ፈተና የተኛውን እምነታችንን ቀሰቅሶ ንቁ እንዲሆን ያደርገዋል፤ ከዚያም በእያንዳንዱ የሕይወታችን ክፍል ራሱን ይገልጣል። እምነታችን ካልተፈተነ በስተቀር ምን ያህል እንደሆነ ወይም ምን ያህል ጠንካራ እንደሆነ ለማወቅ ፈጽሞ አንችልም።

የእምነታችን ጥንካሬ በምናልፈው ፈተና መጠን ነው። ደግሞም ልብ በሉ፣ እግዚአብሔር ለማሸነፍ ከምንችለው በላይ እንድንፈተን እይፈቅድም (1ቆሮ 10፡13 ይመልከቱ)። ይህ ማለት እግዚአብሔር የፈተናዎችን መጠን

ይቆጣጠራል ማለት ነው። ይሁን እንጂ፣ እግዚአብሔር የሚፈቅደውን ፈተና እኛ ራሳችን ከምናመጣው ፈተና ጋር እንዳናምታታ መጠንቀቅ አለብን። ያዕቆብ፣ የጌታ ወንድም፣ ልዩነቱን እንዲህ በማለት ገልጾታል፡-

በፈተና የሚጸና ሰው የተባረከ ነው፤ ምክንያቱም ፈተናን ሲቋቋም፣ እግዚአብሔር ለሚወዱት የሰጠውን ተሰፋ የሕይወትን አከሊል ያገኛል።

ማንም ሲፈተን “እግዚአብሔር ፈተነኝ” አይበል። ምክንያቱም እግዚአብሔር በከፉ አይፈትንም፤ እርሱ ማንንም አይፈትንም፤ ነገር ግን እያንዳንዱ የሚፈተነው በራሱ ከፉ ምኞት ሲሳብና ሲታለል ነው። ምኞትም ከፀነሰች በኋላ ኅጢአትን ትወልዳለች፤ ኅጢአትም ካደገች በኋላ ሞትን ትወልዳለች።

የተወደዳችሁ ወንድሞቼ ሆይ፣ እትታለሉ። በጎ ስጦታና ፍጹም በረከት ሁሉ ከላይ ከሰማይ ብርሃናት እባት ይወርዳሉ፤ በእርሱ ዘንድ መለዋወጥ፣ ከመዞር የተነሣ የሚያርፍ ጥላም የለም (ያዕቆብ 1፡12-17)።

ያዕቆብ በመከራና በፈተና መካከል ግልጽ የሆነ ልዩነትን አስቀምጧል። በዚህ ሁኔታ፣ መከራዎች በሕይወታችን የሚያጋጥሙን እግዚአብሔርም እምነታችንን ለማረጋገጥና ለማሳደግ የሚፈቅዳቸው የተለመዱ ፍተሻዎች ናቸው። ፈተናዎች በራሳችን ኅጢአት ወይም የሞኝነት ተግባርና ውሳኔ ምክንያት በራሳችን ላይ የምናመጣቸው ችግሮች ናቸው። እነዚህ ነገሮች ካልተገቱ በስተቀር በሕይወታችን ጥፋትን ያመጣሉ። እነርሱ እድገትን ሳይሆን የባሰ ብልሽትን ያሳክታሉ።

ስለዚህ እንድ ተግዳሮት ወይም ችግር ከሕይወትህ ሲመጣ ከእግዚአብሔር የመጣ ነው ብለህ ከመወሰንህ በፊት በራሳህ የተሳሳተ እካሄድ ምክንያት የፈጠርኸው ችግር አለመሆኑን ለማረጋገጥ ራስህን መርምር። ችግሩ በራሳህ ከሆነ ትክክለኛው እካሄድ ኑዛዜና ንሰሐ ነው። በኅጢአትህ ምክንያት የመጣውን ችግር በመታገሥ “ጨዋነት” እይለማህ። በእግዚአብሔር ፊት ራስህን ዝቅ አድርግ፣ ኅጢአትህን ተናዘዝ፤ ከዚያም ይቅርታውን ተቀበል።

በሕይወታችን ውስጥ የፈተናዎችን ምንጭ ለመለየት ያለን ችሎታ ከፈተናዎቹ ባሻገር በሰኬታማነት ለመኖር ችሎታችን ወሳኝ ነው። እግዚአብሔር የሚፈቅደው ፈተና እኛ ከፈቀድንለት እኛን የሚገነባና የሚያጠነክር ሲሆን እኛ በራሳችን ያመጣነው ፈተና ግን ያፈርሳናል።

እምነት በኃይል ላይ እንጂ በድርጊት ላይ አይደለም

የሚሠራ እምነት በትክክለኛ ሥፍራ ላይ የተቀመጠ እምነት ነው። በሌላ አነጋገር፣ የእምነታችን ማረፊያ ሥፍራ - የምናምነው ማን ወይም ምን መሆኑ - በሰኬትና በውድቀት፣ እንዲሁም በሕይወትና በሞት መካከል የሚኖር ልዩነት ነው። ከፈተና ባሻገር ለመኖር የሚያስችል እምነት - የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት የሚጠነክረው በእግዚአብሔር ኃይል ባለ ፅኑ እምነት ነው እንጂ በሥራዎቹ አይደለም። ይህንን አስቀድሜ ብዙ ጊዜ ተናግራለሁ፣ ነገር ግን እንደገና የምናገረው በጣም አስፈላጊ ስለሆነ ነው። ዛሬ ብዙ አማኞች በድርጊት የተቃኙ ናቸው። አዝናኝ በሆኑ ነገሮች ላይ ትኩረት ያደርጋሉ፣ ስለዚህ በሕይወታቸው የሚኖረው ጥንካሬና የእምነታቸው ቀጣይነት የተመሠረተው እግዚአብሔር በራሳቸው ወይም በቅርብ ወዳጆቻቸው ሕይወት እንድን አስደናቂ ነገር ሲያደርግ ዘወትር በማየት ላይ ነው። እግዚአብሔር እንድ ተጨባጭ፣ በዓይን የሚታይ ነገር ካላደረገ፣ ግራ የሚጋቡና የሚጠራጠሩ ይሆናሉ፤ ከዚያም እምነታቸው ይወላውላል።

ከዚህ ራስን ከማታለልና ከውሸት እምነት ወጥመድ የምንወጣበት መንገድ እምነታችንን በእግዚአብሔር ሥራዎች ላይ ሳይሆን ነገር ግን እግዚአብሔር ማንኛውንም ነገር ለማድረግ ኃይል እና መብትም ያለው በመሆኑ ሐቅ ላይ ስናሳርፍ ነው። እግዚአብሔር ሁልጊዜ እኛ በጠበቅነው መንገድ ባይሠራም በእርሱና በኃይሉ ላይ መተማመን ይኖርብናል። እግዚአብሔር ለመሥራትም ላለመሥራትም ሥልጣን አለው፤ ለመርዳትም ላለመርዳትም ሥልጣን አለው፤ እንዳንድ ጊዜ ይህንን እንረሳለን። እምነታችን በእግዚአብሔርና በኃይሉ ላይ መሆን አለበት፤ ምክንያቱም የእርሱ ኃይል ከሥራዎቹ ይበልጥ ዋና ነገር ስለሆነ ነው። የእግዚአብሔር ኃይል በሚታይና በሚጨበጥ ሁኔታ ስላልተገለጠ ብቻ የእርሱ ኃይል የለም ማለት አይደለም።

በእግዚአብሔር ላይ (በኃይሉ ሳይሆን) ያለ እምነት ኃይሉን ያነሳሳል። ኢየሱስ ማንነቱን “ለማረጋገጥ” ምልክትን እንዲያደርግ የቀረበለትን ጥያቄ ሁሉ በጽናት ተቃውሞአል፤ ምክንያቱም እንዲህ ያለው ጥያቄ እውነተኛ

እምነት አለመኖሩን የሚገልጽ ስለሆነ ነው። እምነትም በሌለበት ሥፍራ የእግዚአብሔር ኃይል አይገለጥም። በማቴዎስ 13፥58 ኢየሱስ የትውልድ ሥፍራውን ናዝሬትን ለመግባቱ በሄደ ጊዜ “በለማመናቸውም ምክንያት ብዙ ታምራትን በዚያ አላደረገም” ይላል። ኢየሱስ ተአምር የሚያደርግ ኃይል አለው፤ ነገር ግን የሕዝቡ አለማመን ኃይሉን ዘጋው። አለማመናቸው ተአምር ሠሪ ወደ ሆነው የእግዚአብሔር ኃይል እንዳይገቡ ከለከላቸው።

እግዚአብሔር ለመሥራትም ላለመሥራትም ሥልጣን አለው። የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት እግዚአብሔር ሲሠራ በማየት ላይ የተመሠረተ አይደለም። የመንግሥቱ እምነት እግዚአብሔር በሠራም ባይሠራም በርሱ ላይ ይተማመናል። የመንግሥቱ እምነት በእግዚአብሔር ዝምታ መካከል ያምናል።

አብርሃም ለዚህ ትክክለኛ ምሳሌ ነው። አብርሃም 75 ዓመት ሲሆነው፣ እግዚአብሔር ወንድ ልጅ እንደሚሰጠው ቃል ገባለት። ይስሐቅ ሲወለድ አብርሃም የ100 ዓመት ሰው ነበር። የእግዚአብሔር ተስፋ አስኪፈጸም ድረስ አብርሃም ለ25 ዓመት ቆይቷል። አንተስ? ለምን ያህል ጊዜ ለመቆየት ተፈቅዳለህ? አብርሃም እምነቱን ለ25 ዓመታት ጠበቀ፤ ምክንያቱም ተስፋ የሰጠውን እምላክ ስለ ተማመነ ነው። የእግዚአብሔር ቃል የታመነ እንደሆነ እወቅ፤ እግዚአብሔርም በዚሁ መሠረት ባረከው። ጳውሎስ ይህንን እንዲህ ሲል ገልጿል፤

“ዘርህም እንዲሁ ይሆናል” ተብሎ ለእርሱ በተነገረው መሠረት ምንም ተስፋ በሌለበት አብርሃም በተስፋ እምኖ የብዙ ሕዝብ አባት ሆነ። እርሱ የመቶ ዓመት ሰው ሆኖ ሳለ የራሱም ሰውነት ሆነ የሣራ ማሕፀን ምውት እንደነበረ እያወቀ በእምነቱ አልደከመም። ይልቁንም በእምነቱ በመጽናት ለእግዚአብሔር ክብርን ሰጠ እንጂ የእግዚአብሔርን ተስፋ አልተጠራጠረም፤ እግዚአብሔር የሰጠውን ተስፋ እንደሚፈጽም በሙሉ ልብ ርግጠኛ ነበር። ስለዚህ ጽድቅ ሆኖ ተቆጠረለት” (ሮሜ 4፥18-22)።

አብርሃም “የእምነት አባት” መባሉ እያስደንቅም። በዓይኑ ጨርሶ ላላየው ሕፃን ለ25 ዓመት አመነ። በፈተና ውስጥ በልብ ሙሉነት የሚያጸናን እምነት ነው። የሚያስጠብቀው ጊዜ ምንም ያህል ርዝመት ቢኖረውም የአብርሃም እምነት በእግዚአብሔር የተስፋ ቃል ላይ አላወላወለም። እንደ እውነቱ ከሆነ፣ አብርሃም ለረጅም ዘመን በጠበቀ መጠን እምነቱ እያደር

እየጠነከረ መጣ። እምነቱን እጽንቶ ያቆየው ምንድነው? አብርሃም “እግዚአብሔር የለጠውን ተስፋ እንደሚፈጽም በሙሉ ልብ ርግጠኛ” ስለነበር ነው። እግዚአብሔር የተስፋ ቃሉን እንደሚጠብቅ ያለ ጥርጥር አምኖ ነበር።

እንደ እማኞች ለኛ ለድካማችን ምክንያት ከሚሆኑት ታላላቅ ነገሮች አንዱ እምነታችንን እኛ ባለን ኃይል ላይ ማሳረፋችን ነው። እንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ዜሮ የሚያደርገን ምናልባት ለዚህ ይሆናል። በጴጥሮስ የሆነውን ነገር እስታውሱ። “ጽኑ ኃይል እለኝ” ብሎ ከተናገረ በኋላ ብዙ ሳይቆይ ወዲያው በሚያዋርድ ሽንፈት ውስጥ ገባ። ጴጥሮስ እምነቱን ሙሉ በሙሉ በጌታ ላይ መመሥረትን የተማረውና በማንኛውም ፈተና ውስጥ የሚያቆመውን ኃይል ያገኘው በራሱ ላይ የነበረውን እመኔታ ፈጽሞ ካስወገደ በኋላ ነበር። እግዚአብሔር ለአብርሃም ወንድ ልጅን እንደሚሰጠው ቃል ገብቶለታል። እብርሃምና ሣራ ሁለቱም እርጅተው ነበር፤ ልጅ የመውለጃ ዕድሜአቸው ዐልፎ ነበር። የእብርሃምን የወራሽነት ፍላጎት የሚያሟላ ምንም አልነበራቸውም። እግዚአብሔር የተስፋ ቃሉን ካልጠበቀ በስተቀር ሊሆን የሚችል ነገር አልነበረም። ስለዚህ እብርሃም ለ25 ዓመታት ያለ ማወላወል በእግዚአብሔር እመነና ተስፋው ተፈጽሞ እየ።

እግዚአብሔር ለጥቅማችን ሲል ሙሉ በሙሉ በአርሱ ላይ ወደምንመክበት ሥፍራ ለማምጣት ማንኛውንም ነገር ያደርጋል። እስፈላጊ ከሆነም ወደ ዜሮ ያስገባናል፤ ይህም እምነታችን ባለን ነገር ላይ ሳይሆን እርሱ “እንዲህ አደርጋለሁ” ባለው ነገር ላይ እንዲሆንና ያንን ነገር ለማድረግ ምንም ያህል ጊዜ ቢያዘገየው በአርሱ ላይ መተማመናችንን እንድንቀጥል ነው።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት የማይቋረጥ ነው

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ባሕርይና ኃይል (ወይም፣ ይልቁንም፣ እምነታችንን የምናሳርፍበትን እርሱን) መረዳት ከጀመርን የመንግሥቱ እምነት የማይቋረጥ መሆኑን ወደ መረዳት እንመጣለን። በጌታ ላይ የሚታመኑትን ስዎች ምንም ዐይነት ኃይል፣ ፍልስፍና፣ እስተዳደር ወይም ከሰው የሚመጣ መከራ ሊያሸንፋቸው እይቸልም። ጳውሎስ ይህንን ሐቅ የገለጸበት አገላለጽ ተወዳዳሪ የለውም፤

እግዚአብሔር ለሚወዱትና እንደ ሐሳቡ ለተጠሩት ነገር ሁሉ ተያይዞ ለበጎ አንዲሠራ እንደሚያደርግላቸው እናውቃለን። እግዚአብሔር አለቀድሞ ያወቃቸውን የልጁን

መልክ እንዲመስሉ እስቀድሞ ወለናቸው፤ ይኸውም ከብዙ ወንድሞች መካከል አርሱ በኩር አንዲሆን ነው። እስቀድሞ የወሰናቸውን ጠራቸው፤ የጠራቸውን እጸደቃቸው፤ ያጸደቃቸውን እከበራቸው።

ታዲያ ለዚህ ምን እንመልሳለን? እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ሊቃወመን ይችላል? ለገዛ ልጁ ያልሳሳለት ነገር ግን ለሁላችንም አሳልፎ የለጠው እርሱ ሁሉንስ ነገር ከእርሱ ጋር አንደ ምን በልግስና አይሰጠን? እግዚአብሔር የመረጣቸውን የሚከስ ማን ነው? የሚያጽድቅ እግዚአብሔር ነው፤ ታዲያ የሚፈርድ ማን ነው? የሞተው፣ አንዲሁም ከሞት የተነሣው በእግዚአብሔር ቀኝ የተቀመጠው ከርስቶስ ኢየሱስ ስለ እኛ ይማልዳል። ከከርስቶስ ፍቅር የሚለየን ማን ነው? ችግር ወይስ ሥቃይ ወይስ ስደት ወይስ ረሀብ ወይስ ዕራቁትነት ወይስ አደጋ፣ ወይስ ሰይፍ? ይህም “ስለ አንተ ቀኑን ሙሉ ከሞት ጋር እንጋፈጣለን፤ እንደሚታረዱ በጎች ተቆጠርን” ተብሎ አንደተጻፈ ነው። ምንም አይለየንም፤ በዚህ ሁሉ በወደደን በአርሱ ከእሸናፊዎች እንበልጣለን (ሮሜ 8፡28-37)።

እግዚአብሔር በከርስቶስ እማካይነት አጽድቆናል። “መጽደቅ” የሚለው ቃል የሕግ ቃል ነው። ልብ እንበል፤ የምንነጋገረው ስለ መንግሥትና ስለ አገዛዝ ነው። መጽደቅ ሕጋዊ መብትን የሚመለከት ነገር ነው። በእግዚአብሔር መጽደቅ ማለት በእርሱ መንግሥት ውስጥ ያለንን የልጅነትና የዜግነት መብታችንን ስጥቶናል ማለት ነው። በመብትነት የእኛ የሆነውን ነገር በጸጋው ሰጥቶናል። ሁኔታው እንደዚህ በመሆኑ፣ ጳውሎስ ምን እንመልሳለን? ይላል። ከዚያም ተከታታይ የሆኑ ምላሻቸው የማይጠበቅ ጥያቄዎችን ይጠይቃል።

“እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ይቃወመናል?” ማንም። የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት የማይቋረጥ ነው።

“ለገዛ ልጁ ያልሳሳለት፣ ነገር ግን ለሁላችንም አሳልፎ የለጠው እርሱ ሁሉንስ ነገር ከእርሱ ጋር አንደ ምን በልግስና አይሰጠን?” ይሰጠናል። እግዚአብሔር የሰጠውን፣ ማንም ለው ሊወስድ አይችልም። የመንግሥቱ እምነት የማይቋረጥ ነው።

“እግዚአብሔር የመረጣቸውን የሚከስ ማን ነው?” ማንም የለም፡፡ እግዚአብሔር እንደ ጊዜ እጽድቅናል፤ ስለዚህ አሁን በክርስቶስ ላሉት ኩነቷ የለባቸውም (ሮሜ 8፥1 ይመልከቱ)፡፡ የመንግሥቱ እምነት የማይቋረጥ ነው፡፡

“ታዲያ የሚፈርድ ማን ነው?” ማንም የለም፡፡ ይህን ሊያደርግ የሚችል ክርስቶስ ብቻ ነው፤ እርሱ ይህን እያደርግም፤ ምክንያቱም እርሱ የሞተው እኛን ከፍርድ ለማዳን ስለሆነ ነው፡፡ እርሱ በእኛ ላይ በመፍረድ ፈንታ፤ በመንግሥተ ሰማይ በአባቱ ፊት ስለእኛ ይማልዳል፡፡ የመንግሥቱ እምነት የማይቋረጥ ነው፡፡

“ከክርስቶስ ፍቅር የሚለየን ማን ነው?” ማንም የለም፡፡ የእርሱ ፍቅር ዘላለማዊና እስከ መጨረሻው እስከ ፍጥረት ርቀት፤ ከዚያም ዐልፎ የሚሄድ ነው፡፡ የመንግሥቱ እምነት የማይቋረጥ ነው፡፡

“ችግር ወይስ ሥቃይ ወይስ ስደት ወይስ ረህብ ወይስ ዕራቁትነት ወይስ እደጋ ወይስ ሰይፍ? ምንም፡፡ ከእነዚህ ነገሮች ማንኛቸውም ከክርስቶስ ፍቅር ሊለየን አይችልም፡፡ እንደ እውነቱ ከሆነ፤ በእምነት እነዚህ ነገሮች ወደ እርሱ የበለጠ ያቀርቡናል፡፡ የመንግሥቱ እምነት የማይቋረጥ ነው፡፡

እነዚህ ሁሉ ለእኛ ከሆኑ፤ ጳውሎስ፤ “በዚህ ሁሉ በወደደን በእርሱ ከእሸናፊዎች እንበልጣለን” ብሎ ማወጁ ያስደንቃልን? የመንግሥቱ እምነት የማይቋረጥ ነው፡፡

ከእግዚአብሔር ፍቅር የሚለየን ነገር የለም፤ መከራ፤ ችግር ወይም ስደት እንኳ አይሰየንም፡፡ ደግሞም ከእግዚአብሔር ፍቅር የሚለየን ምንም ነገር ስለሌለ የእርሱ ኃይል በውስጣችን እንዳይሠራ የሚከለክል ምንም ነገር የለም፡፡ በጥቂት መከራዎች፤ በትንሽ ችግር ወይም በስደት ውስጥ ልናልፍ እንችላለን፡፡ ይህ ሁሉ ግን እግዚአብሔር እኛን ወደ ብስሰት የሚያመጣበት ሂደት ነው፡፡

አንዳንድ ጊዜ እግዚአብሔር ሌሎችን ሰዎች ከችግር ውስጥ ለማውጣት ሲል እኛን በችግር ውስጥ እንድንገባ ይፈቅዳል፡፡ የእኛ ተግባር እነርሱ ይህን እንዴት እንደሚያስተናግዱት መርዳት ነው፡፡ እግዚአብሔር ጳውሎስንና ሲላስን ከአሥር ሰማስስቀቅ የመሬት መናወጥን ከማምጣቱ በፊት በፊሊጵጲስ በግርፋትና በአሥር ስለእንድ ሌሊት አሳለፉ፡፡ ከዚህም የተነሣ፤ ብዙ አስረኞች ነፃ ከመስቀቃቸውም በላይ የወሀኒ ጠባቂውና ቤተሰቡ በክርስቶስ እመኑ፡፡ እግዚአብሔር በመከራ ውስጥ እንድንገባ የሚፈቅደው ከዚያ ስንወጣ ሌሎች ብዙ ሰዎችን ከእኛ ጋር ይዞን እንድንወጣ ፈልጎ ሊሆን ይችላል፡፡ የመንግሥቱ እምነት የማይቋረጥ ነው፡፡

ሁለት ዓይነት እምነቶች

በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ሁለት ዓይነት እምነቶች አሉ፤ እነርሱም በተስፋ ቃሎቹ ላይ ያለ እምነትና በመከራ ውስጥ የሚያልፍ እምነት ናቸው፡፡ ሁለቱም ተገቢ የሆኑ እምነቶች ናቸው፤ ነገር ግን ሁለተኛው ከመጀመሪያው የበለጠ የጥልቀትና የብስለት ደረጃ ያለው እምነት ነው፡፡ በተስፋ ቃሎቹ ላይ ያለው እምነት የአብዛኛውን እማኞችና የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎችን የእምነት ደረጃ የሚገልጽ ነው፡፡ እነዚህ ከእርሱ ለሚያገኙት ነገር እግዚአብሔርን ለማገልገል የሚወዱና እርሱን የሚያምኑ ሰዎች ናቸው፡፡ አንዳንዶች ምናልባት ራስን ከማገልገል የግብዝነት ሕይወት ተነሣሰተው “ያምናሉ”፤ አብዛኞች ግን እግዚአብሔር እርሱን ለሚወዱትና ለሚያገለግሉት የሰጠውን የበረከት ተስፋ ለመቀበል ባላቸው ምኞት ምክንያት ያምናሉ፡፡ በመሠረቱ፤ በዚህ ምንም ስህተት የለበትም፤ ምክንያቱም በርግጥ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ብዙ የከበሩ ተስፋዎችን የሰጠ ስለሆነና እነዚህንም መመኘት ምንም ክፋት ስለሌለበት ነው፡፡ ይሁን እንጂ፤ ከዚህ የበለጠ ብስለት ያለው እምነት መነሻ ምክንያቱ ከዚህ የተሰየ ነው፡፡

በእግዚአብሔር ተስፋ ላይ በሚያተኩር እምነት ውስጥ ወደ ኋላ ጉታች ከሆኑት ዋና ዋና ነገሮች አንዱ ተስፋዎቹ እኛ በመረጥነው መርሐ ግብር መሠረት እንዲፈጸሙ ወደሚጠበቅ አስተሳሰብ ውስጥ ለመሹሰክ በጣም ቀላል መሆኑ ነው፤ ከዚህም የተነሣ ብዙዎቻችን በቀላሉ ትዕግሥታችን ያልቃል፡፡ ተስፋው እኛ በጠበቅነው ጊዜ ወይም ሁኔታ ካልመጣስ ምን ይሆናል? በእግዚአብሔር መታመንን እንቀጥላለን? ወይስ በተስፋቢነት እጃችንን ወደ ላይ በማንሣት፤ “ደህና፤ አንግዲህ እምነት የሚሠራ አይመስለኝም” እንላለን? በእግዚአብሔር ላይ ያለን እምነት እርሱ ለእኛ በሰጠው ተስፋ ላይ የተመሠረተ ቅድመ ሁኔታ መሆን የለበትም፡፡ ተስፋዎች በብስለት ላይ እንዳለ ከሬም ናቸው፤ ተስፋዎች እግዚአብሔር በክርስቶስ በኩል ላደረገልን አስደናቂ ነገሮች ተጨማሪ ጣዕም የሚሰጡ ናቸው፡፡ እግዚአብሔርን ራሱን ማግኘት በረከቶቹን ከማግኘት የተሻለ ነው፡፡ ከሰጠታዎቹ ይልቅ የሰጠታዎቹ ሁሉ ምንጭ ቢኖራችሁ አይሻልም? እርሱ በሚሰጠው ሰጠታዎች ራስን ከማርካት ይልቅ ሰጪውን ማወቅ አይሻልምን?

ሁለተኛውና ይበልጥ ጥበቅ የሆነው እምነት በመከራ ውስጥ ያለ እምነት ነው፤ ይህ እምነት በመከራና በችግር መካከል ጸንቶ የሚቆም እምነት ነው፡፡ በዚህ መጽሐፍ ከዳር እስከ ዳር ስንነጋገርበት የነበረው እምነት ሁለተኛው ዐይነት እምነት ነው፡፡ የመንግሥቱ እምነት ማለት በጥራቱና በከፍተኛ ደረጃ ሁልጊዜ ይህን መስል እምነት ማለት ነው፡፡ ተስፋዎቹ በመፈጸም ላይ

አሰካሉ ድረስ ማመን አንድ ነገር ነው፤ ሁሉም ነገር በመፈራረስ ላይ ባለበት ጊዜ በአምነት መቀጠል ግን ሌላ ነገር ነው። ማንም ለው ተጨማሪ ከፍያ (ጉርሻን) ሲያገኝ አምነት ሊኖረው ይችላል። ማንም ለው ቋሚ ሥራ ሲያገኝ አምነት ሊኖረው ይችላል። ማንም ለው ሁሉም ነገር አርሱ በፈለገው መንገድ ሲከናወንለት አምነት ሊኖረው ይችላል። ነገር ግን ሥራችሁን ሲታጡሱ? የመሥሪያ ቤት ፖለቲካ ወይም የአድልዎ አሠራር ለአናንተ የሚገባውን ዕድገት ሳይሰጥ ቢቀርስ? ንብረታችሁ በውስጡ አንዳለ ቤታችሁ ቢቃጠልስ? በበሽታ ወይም በአደጋ ልጃችሁን በሞት ብታጡሱ እንዴት ነው?

እነዚህ ነገሮች አንዳንድ ጊዜ ሕይወት በመንገዳችን የሚታሰቀምጣቸው ተግዳሮቶች ናቸው። ምንም ነገር ቢሆን አምነትህን አጥብቀህ ትይዛለህን? አምነትህ በተሰፋዎች ላይ የሚያተኩር ከሆነ ይህን ልታደርግ አትችልም። አንተ በረከቶችን ትጠባበቃለህ፤ ነገር ግን አደጋ በመንገድህ ላይ ይገጥምሃል። ወደ ላቀ ብልጽግና መሸጋገርን ትጠባበቃለህ፤ ነገር ግን በድንገት የገንዘብ ድህነት ያገኝሃል። በተሰፋዎች ላይ ከሚያተኩር አምነት ይልቅ የተሻለ አምነት የሚያሰፈልገንም ለዚህ ነው። መከራን የሚታገሰ አምነት ያሰፈልገናል፤ ወደ አንበሳች ጉድጓድ የሚሄድ ወይም ወደ አቶን አሳት የሚገባ አምነት ያሰፈልገናል፤ ከአኛ ዐሥር ጊዜ የሚበልጠውን ግዙፍ የሚጋፈጥ አምነት ያሰፈልገናል፤ በአሥር ቤት ውስጥ ወድቆ መዝሙርን የሚቀሰቅሰ አምነት ያሰፈልገናል። ከፈተናዎች ባሻገር ለኬታማ ሆኖ ለመኖር፣ ሁልጊዜ ከለማይ የገና ሰጦታን ከመጠበቅ ያለፈ አምነትን ይጠይቃል። ለመቆም አሰቸጋሪ በሚሆንበት ጊዜ የሚቆም፣ ለማመን አሰቸጋሪ በሚሆንበት ጊዜ የሚያምን አምነትን ይጠይቃል። ፈተናን ዐልፎ የሚሄድ አምነት ከኢዮብ ጋር “ቢገድለኝም እንኳ በአርሱ ተሰፋ አደርጋለሁ” የሚል አምነት ነው (ኢዮብ 13፡15)።

አምነት ያለ ዕይታ

በመከራ ውስጥ የፀና አምነት ማለት የመጨረሻው ውጤት ባይታይም እንኳ ለመጨረሻው ውጤት በእግዚአብሔር ላይ መተማመን ማለት ነው። ጳውሎስ ለቆሮንቶስ አማኞች “ሰለዚህ ሁልጊዜ በመታመን እንኖራለን። በሥጋ አሰካለን ድረስ ከኬታ ርቀን እንደምንገኝ እናውቃለን፤ ምክንያቱም የምንኖረው በአምነት እንጂ በማየት አይደለም” በማለት ጻፈላቸው (2ቆሮ 5፡6-7)። ምንም እንኳ ሁሉንም ነገር ባናይም በእግዚአብሔር ላይ መታመን አለብን። በመንግሥተ ሰማያት በመንፈሳዊው ዓለም ብንሆን ኖሮ ሁሉንም

ነገር ከመጀመሪያ አሰክ መጨረሻ ለማየት አንችል ነበር። ነገር ግን አይደለንም፤ እኛ ያለነው በምድር ላይ በሁሉም ነገር መካከል ነው፤ ይህም ሙሉውን ሰዕል ለማየት አንችልም ማለት ነው። ሰለዚህ ሙሉውን ሰዕል በሚያየው በእግዚአብሔር ላይ መታመን ይኖርብናል። ይህም በምናየው ሳይሆን በምናምነው ነገር መራመድን ይጠይቀናል፤ በዚህም ሁልጊዜ የማናየውን ነገር ሁሉንም ነገር ለሚያየውና ለሚያውቀው አሳልፈን መሰጠትን ይጠይቀናል። የእግዚአብሔር መንግሥት አምነት ማለት ምንም ዐይነት ሁኔታ ዘላቂነት ወይም መጨረሻነት እንደሌለውና ዞሮ ዞሮ ሁሉም ነገር በመንግሥቱ ንጉሥ ቁጥጥር ሥር መሆኑን ማመን ነው።

ይህንን እንደሚከተለው ልግለጸው። አሰቲ በቤተ ሙከራ ውስጥ የጠመዘማዛ መንገድን ችግር ለመፍታት ስለምትሞከር ስለ አንዲት አይጥ አሰቡ። በጠመዘማዛው መንገድ በአንደኛው ጫፍ ላይ አይጣ አለች፤ በሌላው ጫፍ ደግሞ አይብ አለ። ከጠመዘማዛው መንገድ በውጪ በኩል አንድ ሳይንቲስት ሁሉንም ነገር ይመለከታል። ሳይንቲስቱ አንደ እግዚአብሔር ነው አንበል፤ አርሱ ጠመዘማዛውን መንገድ ሙሉ በሙሉ በአንድ ጊዜ ለማየት ይችላል፤ አንዲሁም አይጣ ወደ አይቡ ለመድረስ ምን ማድረግ እንደሚያስፈልጋት አያንዳንዱን መጠምዘግ ያስተውላል። ይሁን እንጂ፤ አይጣ በአንድ ጊዜ የምታየው የመንገዱን አንድ ትንሽ ክፍል ብቻ ነው። ለተመልካቹ ሳይንቲስት አንደ መስተዋት ግልጽ የሆነው ጠመዘማዛ መንገድ ለአይጣ ምስጢር ነው። አይጣ በጠመዘማዛው መንገድ ውስጥ ቀለ በቀለ ደረጃ በደረጃ መጓዝ ይኖርባታል፤ በፊቷ ያለውን ክፍል ስትጨርስ ቀጥሎ ያለውን ክፍል ታያለች። አይጣ ሁሉንም መንገድ የምታውቀው በመጨረሻው አይቡን ለመብላት ስትችል ነው።

እግዚአብሔር በጠመዘማዛ መንገድ አጠገብ አይጥን ከሚመለከት ሳይንቲስት የበለጠ ነው። አርሱ አፍቃሪ አባታችን ስለሆነ እንደዚህ ይለናል፤ “እኔ ሙሉውን ሰዕል ለማየት አችላለሁ፤ እናንተ ግን አትችሉም፤ ሰለዚህ አሰክ እሁን በገለጥሁላችሁ መሠረት ተራመዱ፤ ከዚያም ቀጥሎ የምትሄዱበትን እንዳሳያችሁ በእኔ ተማመኑ”። በአምነት መኖር ማለት ሁኔታው ተሰፋ የሌለው ቢመስልም እግዚአብሔር በመከራው ውስጥ እንደሚያሳልፈን በአርሱ መተማመን ማለት ነው፤ መንገድ በሌለበት አርሱ መንገድን እንደሚያዘጋጅ ማመን ማለት ነው። ሰለዚህ አንድን ነገር በማትረዳበት ጊዜ አትርበትበት። እግዚአብሔር ያንን ነገር ይረዳል፤ ይቆጣጠራልም። በመከራው ውስጥ ስላምን ለማግኘት ትፈልጋለህን? ሰለዚህ “እኔ አላውቅም፤ እግዚአብሔር ግን ያውቃል” ማለትን ተማር።

ኢየሱስ “ልባችሁ አይጨነቅ በእግዚአብሔር እመኑ፤ በእኔም ደግሞ እመኑ” አለ (ዮሐ 14:1)። ለምን? ምክንያቱም እርሱ ሙሉውን ሰዕል ስለሚያይ ነው። እንደገና ጊዜ ለሰኬት በጣም ቅርብ ነን፤ ነገር ግን አሁንም በፊትችን ግድግዳ ስላለ ልናየው እንችልም። የሚቀረን ሁለት ዙር ብቻ ይሆናል፤ ነገር ግን እኛ በዚያው እናቆማለን (እናቋርጣለን)። በመጨረሻው ሰኬትን የማያገኙ ሰዎች ከመጨረሻቸው በፊት የሚያቋርጡ ሰዎች ብቻ ናቸው። መንገድህን ቀጥል፤ በጌታ ላይ መታመንህን ቀጥል፤ ከዚያም ወደ እለብህበት ሥፍራ ትደርሳለህ። በመጨረሻም፤ ሩጫ ለፈጣኞች ወይም ለጠንካሮች ሳይሆን ነገር ግን ጥሰው ለማይሸሹ ነው፤ ምንም ነገር ቢሆን ጉዞአቸውን ለሚቀጥሉ ይሆናል።

ጳውሎስ እኛ የምንመላለሰው በእምነት ነው እንጂ በማየት አይደለም በማለት የተናገረው እዋጅ ከዚህ የሚከተለውን ምሳሌ የመግለጫ ሌላው መንገድ ነው። “በፍጹም ልብህ በእግዚአብሔር ታመን፤ በራስህ ማስተዋል አትደገፍ፤ በመንገድህ ሁሉ እርሱን ዕወቅ እርሱም ጐዳናህን ቀና ያደርገዋል” (ምሳሌ 3:5-6)። የእኛ መረዳት ውሱን ነው፤ ራዕያችንም ሙሉ አይደለም። የሕይወትን ሩጫ በራሳችን ለመሮጥ ብንሞክር መጨረሻችን በጉድጓድ ውስጥ መውደቅ ነው። በሩጫው ላይ ለመቆየትና በውድድሩ ለመጽናት ያለን ብቸኛው መንገድ ጌታ መንገዱን እንዲያሳየን በእርሱ ላይ መታመን ነው።

በእምነት የመመላለስ አንዱ ከፍል ራሳችንን ለመመርመር ከፍት መሆን ነው፤ ይህም ሌላ ዐይነት ፈተና ነው። ስኬታማ የሆኑ ሰዎች ሁልጊዜ ራሳቸውን ይፈትሻሉ፤ ራሳቸውን ይገመግማሉ፤ ወደፊት ምን እንደሚያደርጉ ለማየትም ለዐዲስ ተግዳሮትና ለዐዲስ የሕይወት ደረጃ ራሳቸውን ያዘጋጃሉ። በጥንካሬ ለማደግ ብቸኛው መንገድ ልምምድ ማድረግ፤ በፊት ከነበርንበት ደረጃ ለማለፍ ወደፊት መዘርጋት ነው። እምነትም እንዲሁ ነው። ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች “በእምነት መሆናችሁን ለማወቅ ራሳችሁን መርምሩ፤ ራሳችሁን ፈትኑ፤ ከፈር የወጣችሁ ካልሆነ በስተቀር ኢየሱስ ክርስቶስ በውስጣችሁ እንዳለ አታውቁምን?” ይላል (2ቆሮ 13:5)። በሌላ እነጋገር እምነት እንዳላችሁና እንደሌላችሁ ለማወቅ ከፈለጋችሁ ራሳችሁን ፈትሹ። የእምነታችሁን ጥልቀት ወይም ጥንካሬ ለማወቅ ከፈለጋችሁ ራሳችሁን ፈትሹ። ምን ያህል ለመቋቋም እንደምትችሉ ለማየት ሞከሩ ማለቱ ነው።

እንደ ጳውሎስ ከሆነ ክርስቶስ በውስጥህ መሆኑን የምታውቀው በምታልፈው ፈተና ልክ ነው። ሁልጊዜ ከበድ በሚሉ ፈተናዎች ጥንካሬህን ታዳብራለህ። ከባድ ፈተና ባለፍህ መጠን፤ ጥንካሬህ እየጨመረ ይሄዳል።

ከዚህ የተነሣ፤ ጳውሎስ የሚለው፤ “ወደ ሕይወት ግባ፤ ማንም ለማንሳት የማይሞክረውን ዕቃ አንሣ፤ ከዚያም ትችላው እንደሆነ ለማወቅ ራስህን ፈትን፤ ከቻልኸው ክርስቶስ በአንተ ውስጥ ለመሆኑ ማረጋገጫ” ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት ሕይወትና እምነት ውበት ይህ ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ፈተናን የማይፈራ እምነት ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ፤ የመንግሥቱ እምነት ፈተናው እንዲመጣ የሚያደርግ እምነት ነው። ይህ እምነት በእውነቱ ራሱን የሚፈትን ነው። ፈተናንና መከራን መፍራት የሌሉበት ለዚህ ነው፤ ነገር ግን እምነታችንን እንደሚያሳድግ፤ እንደሚያጠናና እንደሚያረጋግጥ መልካም አጋጣሚዎች አድርገን መቀበል ያለብንም በዚህ ምክንያት ነው። በመንግሥቱ ውስጥ ገዢዎች ለመሆን የታጩ የእግዚአብሔር ልጆች እንደ መሆናችን መጠን የምናልፈው እያንዳንዱ ፈተና እኛን ትንሽ ጠንክሮ በማድረግ እግዚአብሔር ወደ ዐቀደልን የብሰለት ደረጃ ትንሽ ጠጋ ያደርገናል።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ይጽናል

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ገደብ የሌለው ኃይል ባለው በዘላለማዊው እምላክ ላይ የተመሠረተ ስለሆነ የማይቋረጥ ነው። ይህ ማለት የመንግሥቱ እምነት በማንኛውም መከራ እየበረታና ማንኛውንም ፈተና እየተቋቋመ ለዘላለም ይጽናል ማለት ነው። ስለ እምነት ጽናት ባሕርይ በምናሰብበት ጊዜ፤ በቅዱስ መጽሐፍ ውስጥ ከኢዮብ ልምምድ የተሻለ ምሳሌ እናገኝም። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ቀደም ሲል ስለ ኢዮብ እውሥተናል፤ ነገር ግን የኢዮብ ሕይወት በጣም ኃይለኛና እጽኖኝ የሆነ ትምህርትን ስለሚሰጠን እንደ ገና ወደ እርሱ መመለስ ግድ ይለናል። የአንተ እምነት የሚጸናው እስከ ምን ድረስ ነው? ኢዮብ ባለፈበት ውስጥ አልፈህ ለመቆም ትችላለህ?

ኢዮብ በዘመኑ እጅግ ከበርቴና የበለጸገ ሰው ነበር፤ በቤተሰብ፤ በንብረትና በሀብት የበለጸገ ሰው ነበር። ደግሞም እግዚአብሔርን ሁልጊዜ የሚያመልክ የእምነት ሰው ነበር። ችግሩ የተከሰተው ከመንግሥተ ሰማያት በወጣ ተግዳሮት ምክንያት ነበር።

እግዚአብሔርም ሰይጣንን፤ “እገልጋዬን ኢዮብን ተመለከትኸውን? በምድር ላይ እንደ እርሱ ነቀፋ የሌለበት ቅን፣ እግዚአብሔርን የሚፈራና ከከፋት የራቀ ሰው የለም” አለው።

ሰይጣንም ለእግዚአብሔር እንዲህ ሲል መለሰለት፡-
“ኢየሱስ እግዚአብሔርን የሚፈራው እንዲሁ ነውን?
በእርሱና በቤተሰቦቹ ባለው ንብረትስ ሁሉ ዙሪያ ዐጥር
ሠርተህለት የለምን? የበጎችና የላሞች መንጋ ምድርን ሁሉ
እስኪሞሉ ድረስ የእጁን ሥራ በርክህለታል፡፡ እስቲ እጅህን
ዘርግተህ ያለውን ሁሉ ንካበት፤ በእርግጥ ፊት ለፊት
ይረግምሃል”፡፡

እግዚአብሔርም ሰይጣንን “እነሆ እርሱ ያለው ሁሉ በእጅህ
ነው፤ እርሱን ራሱን ግን እንዳትነካው” አለው፡፡

ከዚህ በኋላ ሰይጣን ከእግዚአብሔር ፊት ወጥቶ ሄደ
(ኢዮብ 1፡8-12)፡፡

ሰይጣን ፈጣን በሆኑ ተከታታይ እደጋዎች ከኢዮብ ሀብቱንና ልጆቹን
በመውሰድና ያለውን ሁሉ እንዲያጣ በማድረግ ፍጹም ምስኪን አደረገው፡፡
እንተ በድንገት ሁሉንም ነገር ብታጣ ምላሽህ ምን ይሆናል እንደ ኢዮብ ያለ
ምላሽ ትሰጣለህን? ኢዮብ እደጋ ሲገጥመው ትእግሥቱን እስመሰከረ፤
በውስጡ ያለውን ማንነት አሳየ፡-

ኢዮብም ተነሣ፤ ልብሱን ቀደደ፤ ራሱን ተላጨ፡፡
በምድርም ላይ ተደፍቶ ሰገደ፤ እንዲህም አለ፤ “ዕራቄቴን
ከእናቴ ማሕፀን ወጣሁ፤ ዕራቄቴንም አሄዳለሁ፡፡
እግዚአብሔር ሰጠ፤ እግዚአብሔር ነሣ፤ የእግዚአብሔር
ሰም ቡሩክ ይሁን፡፡ በዚህ ሁሉ ኢዮብ አልበደለም፤
በእግዚአብሔርም ላይ ከፉ አልተናገረም (ኢዮብ 1፡20-22)

ኢዮብ በሕይወቱ እጅግ ታላቅ እደጋ በገጠመው ጊዜ አልተነጫነጫም፤
ነገር ግን አመለከ! ከእኛ ኡብዛኞቻችን በእንዲህ ያለ ሁኔታ ብንሆን
በእግዚአብሔር ላይ እንጮሃለን? እናገረመርማለን? ጥያቄም እናነሳለን፤
በመጣብን ነገር ግራ እንጋባለን፡፡ ለመሆኑ እግዚአብሔር ሁልጊዜ በእኛ ላይ
በረከትንና ብልጽግናን ማፍሰስ የለበትምን? ይህ ዛሬ በቤተክርስቲያን ውስጥ
ያለ የብዙ ሰዎች አስተሳሰብ ነው፤ ምክንያቱም እንዳንድ ሚዛኑን ያልጠበቀ
ትምህርት ከእግዚአብሔር ችግርን ሳይሆን በረከትን ብቻ እንድንጠባበቅ ስለ
ተማርን ነው፡፡ ይህ ዐዲስ ሁኔታ እይደለም፤ የኢዮብ ሦስት ወዳጆች እንኳን
ችግሩ በኅጢአቱ ምክንያት የመጣ ነው ብለው ዐሰበው ነበር፡፡ ጻድቅ የሆነ

አምላክ ከልጆቹ በአንዱ ላይ እንዲህ ያለ የሚያሰቃይ ችግር ያመጣል ወይም
ይፈቅዳል የሚለውን አሳብ ወዳጆቹ ለመቀበል አልቻሉም፡፡

ኢዮብ የእግዚአብሔርን መንግሥት እምነት፤ የሚታገስ እምነት፤
በተግባር አሳየ፡፡ ሁሉንም ነገር ያጣ ቢሆንም እግዚአብሔርን አመለከ፤
ምክንያቱም የእርሱ እምነት በነገሮች ላይ ሳይሆን ነገሮቹን በሰጠው አምላክ
ላይ ስለ ነበረ ነው፡፡ ኢዮብ እምነቱን በበረከቶች ላይ ከማሳረፍ የተሻለ
እውቀት ነበረው፤ ምክንያቱም በረከቶች ጊዜያዊ ናቸው፡፡ እርሱ ቤትና
እርሻ፤ በጎች፤ ፍየሎችና እህዮች ሁሉ ጊዜያዊ መሆናቸውን ተረድቶ ነበር፡፡
ቤተሰብ እንኳ ሚስትና ልጆች ጊዜያዊ መሆናቸውን ተረድቷል፡፡ ኢዮብ
ሁሉም ነገር የእግዚአብሔር እንደሆነ አውቆአል፤ ስለዚህ እግዚአብሔር
ለመስጠት መብትና ሥልጣን እንዳለው ሁሉ ለመውሰድም መብትና
ሥልጣን እንዳለው አውቆአል፡፡ ኢዮብ ያለው ሁሉ የእግዚአብሔር ነበር፤
እግዚአብሔር ለመስጠት ወይም ለመውሰድ የመረጠውን ያደርጋል፡፡

እንተ በእምነትህ ከዚህ ደረጃ ደርሳሃልን? ሁሉንም ነገር ብታጣ
እምነትህ ይህን ለመቆቆም ይችላልን? እግዚአብሔር ሁሉንም ነገር
እንድታጣ ቢፈቅድ እርሱን ታመልክላለህን? በዚህ ምድር ሌላ በረከት
ባይሰጥህ እንኳ እርሱን እምነህ ትከተለላለህን? የመንግሥቱ እምነት ይህ
ነው፤ የሚታገሥና ሁሉን ነገር የሚለውጥ እምነት ይህ ነው፡፡
በእግዚአብሔር ላይ ያለህ እምነት ባለህ ነገር ላይ የተመሠረተ ከሆነ፤ ያለህን
ነገር ስታጣ እምነትህንም ታጣለህ፡፡ የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት
ሙሉ በሙሉ በእግዚአብሔር በመታመን “በነገሮች” ላይ ያለውን አያያዝ ላለ
ያደርጋል፡፡

ኢዮብ ስለ መከራው እግዚአብሔርን እንዳልወቀሰ ደግሞ ተመልከት፡፡
“ኢዮብ አልበደለም፤ በእግዚአብሔርም ላይ ከፉ አልተናገረም”፡፡ እኛ ነገሮች
ሲበላሹብን ስንት ጊዜ በእግዚአብሔር ላይ እናማርራለን? እንተ በሕይወትህ
ላይ ስለሚሆነው ነገር ስንት ጊዜ እግዚአብሔርን ወቅሰሃል? ጌታ ሆይ ይህ
ነገር በእኔ ላይ እንዲደርስ ለምን አደረግህ? “ጌታ ሆይ፤ ይህ የደረሰብኝ ምን
አጥፍቼ ነው? ለምን ይህን ታደርግብኛለህ?” እንላለን፡፡ እግዚአብሔርን
ለመከሰስ የምናሳየው ዝንባሌ በውስጠኛው ልባችን እግዚአብሔር
እንደሚወደን ወይም እርሱ ሊታመን እንደሚችል ያልተዋጠልን መሆኑን
ያሳያል፡፡ ይህ ጥርጥር በኤደን ገነት የተጀመረ ነው፤ በዚያን ጊዜ ሰይጣን
አዳምና ሄዋን የእግዚአብሔርን መልካምነት እንዲጠራጠሩ በማድረግ
ተሳክቶለታል፡፡

እግዚአብሔር ሁልጊዜ መልካም ነው፤ በዘላለማዊ ፍቅሩ ይወደናል፡፡
ይህ እውነታ የገባን ከሆነ በሚሆነው በማንኛውም ነገር እርሱን

እንወቅስም። በዚህ ፈንታ፤ በእርሱ ፍቅርና መልካሃንተ እንታመናለን፤ እንዲሁም እኛ በወቅቱ ከምናየው የበለጠ ታላቅ ዐላማ እንደሚፈጽም በእምነት እናስተውላለን። ኢዮብ እምነቱን ባለው ነገር ላይ ወይም በሚያየው ነገር ላይ አልመሠረተም። ኢዮብ እምነቱን የመሠረተው ጸድቅና ትክክለኛ እንደሆነ በሚያውቀው በእግዚአብሔር ባሕርይና ፀባይ ላይ ነው።

ምንም ቢሆን ምን እምነት ይኑር

ኢዮብ የመጀመሪያውን የእምነት ፈተና ዐለፈ። ኢዮብ እግዚአብሔርን ያመለከው (ያገለገለው) ስለ ተቀበለው በረከት ነው በማለት ሰይጣን እጥብቆ ተናገረ። ሰይጣን የኢዮብን ሀብትና ብልጽግና እንዲወሰድበት እግዚአብሔር በፈቀደለት ጊዜም ኢዮብ እግዚአብሔርን ማምለኩን ቀጠለ። የውድድሩ የመጀመሪያው ዙር ድሉ ለኢዮብ ሆነ። ስለዚህ ሰይጣን እንደ ገና ሞከረ።

እግዚአብሔርም ሰይጣንን “እገልጋዬን ኢዮብን ተመለከትኸውን? በምድር ላይ እንደ እርሱ ነቀፋ የሌለበት፤ ቅን እግዚአብሔርን የሚፈራና ከከፋት የራቀ ሰው የለም ያለ ምክንያት እንዳጠፋው ብትወተውተኝም ይኸው ፍጹምነቱን እንደ ጠበቀ ነው አለው።

ሰይጣንም፤ “ቁርበት ስለ ቁርበት ነው” ሲል መለሰ። ሰው ለሕይወቱ ሲል ያለውን ሁሉ ይሰጣል፤ እስቲ አጅህን ዘርግተህ ዐጥንቱንና ሥጋውን ዳሰስ፤ በእርግጥ ፊት ለፊት ይሰድብሃል።

እግዚአብሔርም ሰይጣንን፤ “እነሆ እርሱ በእጅህ ነው፤ ሕይወቱን ግን እንዳትነካ” አለው።

ከዚህ በኋላ ሰይጣን ከእግዚአብሔር ፊት ወጥቶ ሄደ፤ ኢዮብን ከእግር ጥፍሩ እስከ ራሱ ጠጉሩ በክፉ ቁሰል መታው። ኢዮብም ገላውን ለማከከ ገል ወሰደ፤ በዐመድም ላይ ተቀመጠ።

ሚስቱም “እሁንም ታማኝነትህን አልተውህምን? ይልቁን እግዚአብሔርን ርገምና ሙት” አለችው።

እርሱም “እነጋገርሽ እንደማታስተውል ሴት ነው፤ መልካሙን ነገር ከእግዚአብሔር ዘንድ ተቀበልን፤ ከፋውንስ እንቀበልምን?” አላት።

በዚህ ሁሉ ኢዮብ በንግግሩ አልበደለም (ኢዮብ 2፡3-10)

እንደ ሰው በማንነቱና በእካሉ ላይ እንደ እደጋ አስካልደረሰበት ድረስ በእግዚአብሔር ላይ ያለውን ታማኝነትና እምነቱን ለመጠበቅ ይችላል ሲል ሰይጣን ተከራከረ። ነገር ግን ሥጋውን በስቃይ ብትነካው እምነቱን እንደ ጋለ ብረት ይጥለዋል አለ። ስለዚህ ሰይጣን ኢዮብን ለሁለተኛ ጊዜ እንዲፈትነው እግዚአብሔር ፈቀደለት፤ በዚህ ጊዜ ግን ፈተናው ጤንነቱን በማጥቃት ነበር። ሰይጣን ኢዮብን ከእግር ጣቱ እስከ ራሱ ጠጉሩ ድረስ በሚመግል ቁሰል መታው፤ ይህም በእርሱ ላይ ታላቅ ስቃይ ማድረስ ብቻ ሳይሆን ለዓይንም እንዲቀፍ አደረገው። ይሁን እንጂ በዚህ እንኳ ኢዮብ እምነቱንና ታማኝነቱን በማጽናት እግዚአብሔርን ለመውቀስ እምቢ አለ። ሚስቱ እንኳ የእግዚአብሔርን መንግሥት እምነት ባለመረዳቷ ታማኝነቱን እንዲተው በመምከር፤ “እግዚአብሔርን ርገምና ሙት” ባለችው ጊዜ፤ ኢዮብ መልሶ “መልካሙን ነገር ከእግዚአብሔር ዘንድ ተቀበልን፤ ከፋውንስ እንቀበልምን?” አለ።

መልካሙን ነገር ከእግዚአብሔር ዘንድ ተቀበልን፤ ከፋውንስ እንቀበልምን? ይህ ለእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ቁልፍ አስተሳሰብ ነው። እኛ ከመልካሙ ጋር ከፋ ነገሮችን ለመቀበል ዝግጁ መሆን አለብን፤ በሁለቱም መንገድ በእግዚአብሔር ላይ መተማመን ይኖርብናል። እግዚአብሔር በሕይወታችን ፈተናዎች እንዲመጡ የሚፈቅደው ሊሰበረን ሳይሆን ሊፈትነን ነው። እኛ እንድንፈተን የሚፈቅደው ስንወድቅ ለማየት ሳይሆን ለመቆም እምነት እንዳለን ስለሚያውቅ ነው። ነገር ግን እንዳንድ ጊዜ እኛ ይህን እናውቀውም፤ ደግሞም በፈተናው ወቅት ራሳችን እስከምናየው ድረስ እናውቀውም።

እንደ ኢዮብ ሁሉ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ያላቸው ሰዎች በፈተና ውስጥ እንኳ ህቀኝነታቸውን አጽንተው ይይዛሉ። ህቀኝነት ማለት ሙሉ በሙሉ የተዋሀደ፤ ከራሱ ማንነት ጋር እንደ የሆነ፤ እንድነት፤ በመንፈስ መሆን፤ በእእምሮና በሥጋ ያልተከፋፈለ መሆን ማለት ነው። ህቀኝነት ያላቸው ሰዎች የሚናገሩት የሆኑትን ነው፤ የሆኑት የሚናገሩትን ነው። ፀባያቸው ከቃላቸው ጋር የሚስማማ ሲሆን ብቻቸውንም ሆኑ ከሰው ጋር ሁኔታው ተመሳሳይ ነው። ከሌሎች ጋር ያላቸው ግንኙነትና ትስስር በሙሉ

የግልጽነትና የእውነተኛነት ባሕርይ የተላበሰ ነው። ስለ እንተ እነዚህ ሁሉ ነገሮች ሊባሉ ይችላሉን? ምንም ነገር ምን ቢሆን በእግዚአብሔር የምታምን፤ በመልካም ጊዜና በክፉ ጊዜ በእርሱ የምትታመን፤ ሁሉንም ነገር ብታጣ እርሱን የምታገለግል ታማኝ የሆነ የእምነት ሰው ነህን?

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት በመልካም ወይም በክፉ ነገር እይታጠፍም። የመንግሥቱ እምነት መልካም ጊዜንና ክፉ ጊዜን ማስተናገድ ይችላል። የመንግሥቱ እምነት የተረጋጋ ነው። ምንም ነገር ምን ቢሆን ለውጥ የለውም። እንዳንድ ሰዎች የኑሮ ስኬትን ማለፍ እይቸሉም። ለእኛ እንዳንድ ጊዜ ውድቀት ይሻለናል፤ ውድቀት በራሳችን ጥበብ፤ ቸሎታና ሀብት ላይ እጥብቀን እንዳንደገፍ ያስተምረናል። ውድቀት ትህትናን በማስተማር ከራሳችን ይልቅ በእግዚአብሔር ላይ የመታመንን እስፈላጊነት እንድናይ ይረዳናል። ውድቀትን የምንፈራው እርሱ ቋሚ ሁኔታ ነው ብለን ስለምናስብ ነው። ውድቀት ከበፊት ይልቅ ጠቢብ ሆነን እንወጣ ዘንድ እምነታችንን ለማሳደግ የሚያገለግል ጊዜያዊ እንቅፋት ነው።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ችግር እንዲመጣ አይጠይቅም፤ ነገር ግን ከመጣ ደግሞ በማፈር አይሸሽም። የመንግሥቱ እምነት ምንም ነገር ምን ቢሆን ችግርን ፊት ለፊት በመጋፈጥ ይቆማል፤ ደግሞም ድልን እንደሚያገኝ ይተማመናል፤ ምክንያቱም እምነቱ በማይጥለው እምላክ ላይ ስለሆነ ነው። የመንግሥቱ እምነት ዓለምን የሚያሸንፍ እምነት ነው።

የእግዚአብሔር መንግሥት መርሆች

- በሕይወታችን የፈተናዎችን ምንጭ ለማወቅ ያለን ቸሎታ ከፈተናው ባሻገር በተሳካ ሁኔታ ለመኖር ላለን ቸሎታ ወሳኝ ነው።
- ከፈተና ባሻገር ለመኖር የሚያስችል እምነት የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት የሚጠነከረው በእግዚአብሔር ኃይል ላይ በጸና እምነት እንጂ በሥራዎቹ አይደለም።
- በመከራ ውስጥ ማመን ማለት የመጨረሻውን ውጤት ለማየት በማንችልበት ጊዜ እንኳ ለመጨረሻው ውጤት በእግዚአብሔር ላይ መታመን ነው።
- የመንግሥቱ እምነት፤ ምንም ሁኔታ ቋሚ ወይም የመጨረሻ የሆነ እንደሌለ፤ ግን ሁሉም በመጨረሻው በመንግሥቱ ንጉሥ ግዛት ሥር እንደሆነ ያምናል።

- የመንግሥቱ እምነት ለዘላለም የሚጸና ሲሆን ማንኛውንም መከራ ተሻግሮ የሚሄድና ማንኛውንም ፈተና የሚያልፍ ነው።
- የኢዮብን ጥያቄ አስተውሉ፡- “መልካሙን ነገር ከእግዚአብሔር ዘንድ ተቀበልን፤ ከፋውንስ አንቀበልምን?”
- የመንግሥቱ እምነት ያላቸው ሰዎች በፈተና ውስጥ እንኳ ሀቀኝነታቸውን አጽንተው ይይዛሉ።

እምነት ከፈተናው ባሻገር፣ ክፍል 2

“እምነት ነገሮችን ያስችላል እንጂ ቀላል አይደርጋቸውም፡፡”

የማይታወቅ ፀሐፊ

ምግብ፣ ውሀና ገንዘብ ለምድራዊ ሕይወት አስፈላጊ ነገሮች እንደሆኑ ሁሉ፣ እምነትም ለእግዚአብሔር መንግሥት ሕይወት አስፈላጊ ነገር ነው፡፡ ሥጋዊ ሕይወታችንን ለማቆየት ምግብና ውሀ አንፈልጋለን፤ የሚያስፈልገንን ነገር ለመግዛት ደግሞ ገንዘብ ያስፈልገናል፡፡ እምነት የእግዚአብሔር መንግሥት ገንዘብ መሆኑን ልብ በሉ፤ ያለ እምነት የእግዚአብሔርን መንግሥት ጉዳይ ልንዋዋል አንችልም፡፡ ቅዱስ መጽሐፍም “ጻድቅ በእምነት ይኖራል” የሚለው ለዚህ ነው (ሮሜ 1፥17)፡፡ የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት በክርስቶስ የሆነ እምነት የእኛ መንፈሳዊ ምግብ፣ ውሀና ገንዘብ ነው፡፡ ኢየሱስ ክርስቶስ “የሕይወት እንጀራ” ነው (ዮሐንስ 6፥35)፡፡ እርሱ “የሕይወት ውሀ” ምንጭ ነው (ዮሐ 7፥38)፡፡ በእርሱ ላይ ያለ እምነት (የእግዚአብሔር መንግሥት ገንዘብ) ለመንግሥተ ሰማያት ብልጽግናና ህብት ገደብ የሌለበት በርን ይከፍትልናል፤ ምክንያቱም “ለሚያምን ሰው ሁሉም ነገር ስለሚቻለው ነው” (ማርቆስ 9፥23)፡፡

ስለዚህ እንተ ህብታም ነህ ወይስ ድህ? በማንኛውም አገር ውስጥ፣ ድሆች ሰዎች የሚባሉት ትንሽ ወይም ምንም ገንዘብ የሌላቸው ናቸው፡፡ አነርሱ ኃይል ወይም ብዙም ተጽእኖ የላቸውም፤ ምክንያቱም የመዋዋያ (የመነበያያ) ገንዘብ (መሣሪያ) ስለሌላቸው ነው፡፡ ገንዘብ ባለህ መጠን የበለጠ ትሠራለህ፤ የምታመጣው ተጽእኖ ታላቅ ነው፤ የምትፈጥረውም ልዩነት ከፍተኛ ይሆናል፡፡ ብዙ ህብታም ሰዎች በጐ አድራጊዎች የሚሆኑት፣ የድርጅት መሥራቻና የልግስና ድርጅቶች የሚያቋቁሙት በዚህ ምክንያት ነው፡፡ አነርሱ ለሕብረተሰቡ እንድ ወርታ ለመክፈል፣ ገንዘባቸውን በበጐ ሥራ ላይ ለማዋል የሞራል ግዴታ እንዳለባቸው ይሰማቸዋል፡፡ እንደ እግዚአብሔር መንግሥት ዜግነታችን እምነታችን ለኛ ሕይወት የዚህ ዐይነት ዋጋ ይኖረዋል፡፡ በምድራዊ አገራችን ያለ ገንዘብ ለመኖር ከማንችለው የበለጠ በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ያለ እምነት ለመኖር ከቶ አንችልም፡፡

ሀብት የሚለካው ገንዘብ በያዘው ዋጋ ነው፡፡ የእንድ አገር አስተዳደር (መንግሥት) ገንዘብ ዋጋውን ካጣ፣ እንድ ሰው ምንም ያህል ገንዘብ ቢኖረው ልዩነት የለውም፡፡ ከመጀመሪያው የዓለም ጦርነት በኋላ ባሉት ዓመታት የጀርመን መንግሥት ምጣኔ ሀብት (ኢኮኖሚ) ወደቀ፡፡ የጀርመን ገንዘብ (ማርክ) ዋጋ በአፍንጫው ተደፋ፡፡ በፊት ባለጠጋ የነበሩ ጀርመኖች ያላቸው በሺዎች ወይም በሚሊዮኖች የሚቆጠር ማርክ የሚታተምበትን ወረቀት ያህል እንኳ ዋጋ ባጣ ጊዜ ጭራሽ ባይሉቸውን ቀሩ፡፡ በእኛም ዘመን በዚያውባው አገር ተመሳሳይ ሁኔታ ተፈጽሞአል፡፡

የሀብታችን ምንጭ የሀብታችንን ጥራት ይወስናል፡፡ በእምነትም ረገድ እንደዚሁ ነው፡፡ የእምነታችን ምንጭ የእምነታችንን ጥራት ይወስናል፡፡ በሌላ አነጋገር፣ የእምነታችን ዋጋ በምንጩ አስተማማኝነት ላይ የተመሠረተ ነው፡፡ እምነታችን በገንዘብ ላይ ከሆነ፣ እምነታችን የሚቆየው ገንዘብ አስከሚቆይበት ጊዜ ድረሰ ብቻ ይሆናል፡፡ አንዳንድ ሰዎች የገንዘብ ተገላቢጦሽ ስለ ገጠማቸው ራሳቸውን በራሳቸው አጥፍተዋል፡፡ የነበራቸውን ገንዘብ ማጣታቸው እምነታቸውን ወደ ማጣት መራቸው፤ ይህም ደግሞ በተራው ወደ ተስፋ ማጣት መራቸው፡፡ ያለ ተስፋ፣ በሕይወት መኖር ዋጋ የሌለው ሆኖ ተሰማቸው፡፡ ፈተናው በመጣ ጊዜ፣ እምነታቸውን አስተማማኝ ባልሆነ ምንጭ ላይ ስለ መሠረቱ ወደቁ፡፡

የእንተ የእምነት ምንጭ ምንድነው? የምትታመነው በማን ወይም በምን ላይ ነው? ምንጭህ አስተማማኝ ነውን? የጊዜውንና ከዚያም ባሻገር ያለውን ፈተና ያልፋልን? የእምነትህ ጥራት ከምንጭህ ጥራት ጋር ዐብር የሚሄድ ነው፤ ስለዚህ ትከክለኛው ምንጭ እንዳለህ ማረጋገጥ ይኖርብሃል፡፡

እምነት ሁልጊዜ የሚታመንበትን ነገር ይፈልጋል፤ ይህም እንደን ነገር ወይም እንድ ሰው ማለት ነው፡፡ እምነታችንን የምናሳርፍበት ነገር የእምነታችንን ብዛት ወይም መጠን ይወስናል፡፡ የእምነታችን መጠን እምነቱ ከሚያርፍበት ነገር መጠን አይበልጥም፡፡ ገደብ ከሌለው እምቅ ጎይል ጋር የሆነ እምነት ከፈለግን፣ እምነታችንን የምናሳርፍበት ያልተገደበ ችሎታ ያለው የእምነት ማረፊያ ነገር ያስፈልገናል፡፡ በአሁኑ ጊዜ በዓለም ዐቀፍ የኢኮኖሚ (የምጣኔ ሀብት) ድቀት ውስጥ እንገኛለን፡፡ በሚሊዮኖች የሚቆጠሩ ሰዎች ቢታቸውን፣ ሥራቸውንና በሕይወት ዘመናቸው ያካበቱትን ገንዘብ ዐጥተዋል፡፡ የንግድ ሥራዎች እሸቆልቁለዋል ወይም በኪሣራ ተዘግተዋል፡፡ ባንኮች ከሰረዋል፡፡ ዕዳ ያለባቸው ብዙ ባለ ቤቶች የቢድሩን

ገንዘብ ከፍታ ባለመፈጸማቸው አበዳሪ ኩባንያዎችን በከፍተኛ የገንዘብ ኪሣራ ላይ ጥለዋቸዋል። አጠቃላይ የሆነ የምጣኔ ሀብት ጭንቀት በማንኛውም የሕብረተሰብ ደረጃ ሰፍኖ ይታያል። ለምን? ምክንያቱም አብዛኞቹ ሰዎች አስተማማኝ ነው ብለው ያሰቡት ነገር የሕብረተ ሰብ የምጣኔ ሀብት መዋቅር፣ የሸቀጥ ገበያና የባንክን እያያዝ ጨምሮ እነርሱ አንዳሰቡት እስተማማኝ ሆኖ አልተገኘም። መሠረቱ ከተናጋ፣ በዚያ መሠረት ላይ ያረፈው ነገር ሁሉ ይናጋል። እምነታችንን በማይናጋ ነገር ላይ መመሥረት የሚገባንም ለዚህ ነው።

ለሰው ልጆች ሁሉ የጋራ መሠረታዊ ፍላጎቶች ከሆኑት መካከል አንዱ ደህንነት (ሴክዩሪቲ) ነው። ሁላችንም በሕይወታችን ውስጥ የደህንነት ስሜት እንዲኖረን እንመኛለን፤ ይህም ሕይወታችንን በምንተማመንበት ነገር ላይ ለመመሥረታችን ልብ ሙሉነት እንዲኖረን ነው። እምነታችን ሥጋት የሌለበት መሆኑ እምነታችን ከሚያርፍበት ነገር ጋር ዐብሮ የሚሄድ ነው። እምነታችሁን በሥራችሁ ላይ አታሳርፉ፤ ሥራውን ሊታጡ (ሊጠፋ) ይችላል። እምነታችሁን በባንክ ላይ አታድርጉ፤ ባንኮች ሊወድቁ ይችላሉ። እምነታችሁን በምድራዊ አስተዳደር (አገዛዝ) ላይ አታደርጉ፤ አስተዳደር ሊለወጥ ይችላል፤ እምነታችሁን በመጋቢው (በቄሱ) ላይ አታድርጉ፤ ውሎ አድሮ በአንድ ምክንያት ተሰፋ ሊያስቆርጣችሁ ይችላል። እምነታችሁን በምልከቶች፣ በድንቆችና በተለምዶት ላይ አታድርጉ፤ እነርሱ ጊዜያዊ ናቸው።

በብዙ አስቸጋሪ ሁኔታዎች ውስጥ ሊያሳልፈኝ የቻለውን ትምህርት ከብዙ ዓመታት በፊት ተምራለሁ፤ እስቀድሞ ባልጠበቅኸው ነገር ፈጽሞ ተሰፋ ልትቆርጥ እትችላላችሁ የሚል ነው። መዝሙረኛው ንጉሥ ዳዊት፣ "እግዚአብሔር ሆይ፤ በአንተ ተተማኝሁ፤ እንግዲህ አፍረት ከቶ አይደረሰብኝ፤ በጽድቅህም ታደገኝ" ብሏል (መዝ 31፡1)። ብቸኛው አስተማማኝ የእምነት ማሳረፊያ ጌታ እግዚአብሔር እንደሆነ ዳዊት ዐውቆአል። ሰዎች ይወድቃሉ፤ ነገሮችም ያልፋሉ፤ ዘላለማዊና የማይለወጥ እግዚአብሔር ብቻ ነው። በሰዎች መካከል የሚኖረው መተማመን ለስኬታማ ግንኙነት አስፈላጊ ቢሆንም የመጨረሻ እምነታችንን በሌላ በማንም ሰው ላይ ማድረግ ከቶ የለብንም። ልንታመንበት የሚገባው እግዚአብሔር ብቻ ነው። የእምነታችን ዋስትና እምነታችን ከሚያርፍበት ነገር ጋር ዐብሮ የሚሄድ ነው። እምነትህን በእግዚአብሔር ላይ አሳርፍ እናም ፈጽሞ ተሰፋ አትቆርጥም።

በተመሳሳይ ሁኔታ፣ የእምነታችን ጽናት እምነታችን በሚያርፍበት ነገር ጽናት የሚወሰን ነው። በሌላ አነጋገር እምነታችን የሚያርፍበት ነገር ጽኑ

ከሆነ እምነታችንም ጽኑ ይሆናል። እምነታችን የሚያርፍበት ነገር የሚንገዳገድ ከሆነ እምነታችንም አብሮ የሚንገዳገድ ይሆናል። የሚንገዳገድ እምነትም በችግር ጊዜ ይወድቃል። ባለፉት ቅርብ ወራት በዓለም ዐቀፍ ደረጃ እምነታቸውን ጽኑ ዐለት ነው ብለው ባሰቡት የገንዘብ ገበያ ላይ ያሳረፉ በሚሊዮኖች የሚቆጠሩ ሰዎች እምነታቸው ከፍተኛ መናወጥ ሲደርስበት ተመልክተናል። ማንኛውም ሰብአዊ ተቋም ለእምነታችን አስተማማኝ ምንጭ ወይም ማሳረፊያ ነገር ሊሆን አይችልም። ጽናትን ለማግኘት ተፈጥሮአዊ ከሆነው ባሻገር መመልከት ይኖርብናል። ፈተናን ለማለፍ የሚችል ጽኑ እምነትን ለመገንባት የጽኑ መሠረትን አስፈላጊነት በሚመለከት ኢየሱስ ከሁሉም የተሻለ መግለጫን ሰጥቶአል።

እኔ የምለውን አታደርጉም፤ ታዲያ ለምን "ጌታ ሆይ፤ ጌታ ሆይ" ትሉኛላችሁ? ወደ እኔ የሚመጣ ቃሌንም ሰምቶ የሚፈጽም ሁሉ ማንን እንደሚመስል ላሳያችሁ። ቤት ለመሥራት አጥልቆ የቆፈረና በዐለት ላይ መሠረቱን የመሠረተ ሰው ይመስላል። ጐርፍ በመጣ ጊዜ የውሀ ሙላት ያን ቤት ገፋው በሚገባ ስለ ታነጸም ሊያነቃንቀው አልቻለም። ቃሌን ሰምቶ የማይፈጽም ግን ቤቱን ያለ መሠረት በዐፈር ላይ የሠራን ሰው ይመስላል፤ የወንዝ ሙላትም ቤቱን በመታው ጊዜ ወዲያው ወደቀ ከፋኛም ፈራረስ (ሉቃ 6፡46-49)።

የእምነታችን ጽናት በሚያርፍበት ነገር፣ ማለትም በመሠረቱ፣ ላይ የተመሠረተ ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ማለት እኛ "አጥልቀን" በመቆፈር በእምነታችን መሠረት በከርስቶስ "በዐለቱ" ላይ መመሥረት አለብን ማለት ነው። በዚህ መንገድ፣ የሕይወት ማዕበልና የመከራ ጐርፍ በሚያጠቁን ጊዜ ልክ በዐለቱ ላይ እንደተገነባ ዐይነት ጠንካራና የማንነታችሁ ሆነን በጽናት እንቆማለን።

የአንተ እምነት በምን ላይ ነው ያለፈው? እምነትህን የገነባኸው በምን (ወይም በማን) ላይ ነው? እምነትህን በማይነቃነቅ መሠረት ላይ መሥርተሃልን? ኢየሱስ፣ "በእግዚአብሔር እመኑ" ብሏል (ማርቆስ 11፡22)። እግዚአብሔር ፍጹም ሊታመን የሚገባውና ፍጹም ጽኑ ነው። እርሱ ትናንትና፣ ዛሬም ለዘላለምም ያው ነው (ዕብ 13፡8 ይመልከቱ)። በእርሱ ዘንድ መለዋወጥ ከመዞር የተነሣ የሚያርፍ ጥላም የለም (ያዕቆብ 1፡17)። እግዚአብሔር ጽኑ ነው። እግዚአብሔር ጠንካራ ነው። እግዚአብሔር ለዘላለም ነው። በእርሱ ላይ እምነታቸውን የሚያሳርፉትም እንደዚያው ናቸው።

የማይናወጥ የእግዚአብሔር መንግሥት

የምድር መንግሥታት ይመጣሉ ይሄዳሉ። ግዛቶች ይነሣሉ ይወድቃሉ። የእግዚአብሔር መንግሥት ግን ዘላለማዊ፣ ዘላለም የሚኖር፣ ለዘላለም የፀና፣ እንዲሁም በብልጽግናውና በኃይሉ ፍጹም ገደብ የሌለው ነው። በዚህ ዓለም ውስጥ ጽናት የሌለውንና አላፊ የሆነውን የሕይወትን ሁኔታ ለማምለጥ ብቸኛው መንገድ ከማይናወጠው የእግዚአብሔር መንግሥት ጋር በእምነት መያያዝ ነው። ቅዱስ መጽሐፍ፤

ዳግመኛ የተወለዳችሁት ከሚጠፋ ዘር ሳይሆን ሕያው በሆነና ጸንቶ በሚኖር በእግዚአብሔር ቃል አማካይነት ከማይጠፋ ዘር ነው። ምክንያቱም መጽሐፍ እንደሚል "ሥጋ ለባሽ ሁሉ ሣር ነው፤ ከብሩም ሁሉ እንደ ሜዳ አበባ ነው፤ ሣሩ ይጠወልጋል፤ አበባውም ይረግፋል፤ የጌታ ቃል ግን ለዘላለም ይኖራል"። የተለበከላችሁም የምሥራች ቃል ይህ ነው (1ጴጥሮስ 1፡23-25) ይላል።

ይህ ዓለምና በውስጡ ያሉት ሁሉ ጠፊዎች ናቸው፤ እነርሱ እንድ ቀን ያልፋሉ። የእግዚአብሔር መንግሥት ግን ጸንቶ ይኖራል። የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ከዚህ ጋር ተመሳሳይ የሆነ የጽናት ኃይል አለው፤ ምክንያቱም በማይናወጠው የፍጥረታት ንጉሥ ላይ የተመሠረተ ስለሆነ ነው። ከዚህ የደህንነት፣ የዋስትናና የጽናት ሥፍራ አጀግ ጐጂ የሆኑ ፈተናዎች እንኳ ሊያስለቅቁን አይችሉም። በተቃራኒው፤ መከራዎችና ፈተናዎች እምነታችንን ለማጠንከርና ለማጥራት የሚያገለግሉ ይሆናሉ፤ የእምነታችን ጥንካሬና ጥልቀት በምናልፋቸው ፈተናዎችና በምናሸንፋቸው አንቅፋቶች ይረጋገጣል።

በዓለማችን ውስጥ ያለው ግርግር፣ ጦርነት ሆነ የምጣኔ ሀብት ወድቀት፣ የግብረ ጉበነት ብልሽት ሆነ ማህበራዊ ብጥብጥ፣ የፖሊቲካ ረብሻ ሆነ ወይም ሌላ ነገር፣ መንፈሳዊ ሚዛናችንን ሊያቃውስ ወይም ለላማችንን ሊነጥቀን አይገባም። እኛ የምናደርገው፣ ጊዜያዊ ብቻ የሆኑ ነገሮችን መናወጥ ዝም ብሎ መመልከት ነው። የእኛ ተሰፋ የእኛ ርግጠኝነት የተገነባው በማይናወጠው በእግዚአብሔር መንግሥት ላይ ነው። የዚህ ሐቅ ዕውቀት ልባችንን በደሲታና በምላጋና ሊሞላው ይገባል። የዕብራውያን ጸሓፊ በዚህ መልክ አስቀምጦታል፡-

እናንተ ግን ወደ ጽዮን ተራራ ወደ ሰማያዊት ኢየሩሳሌም ወደ ሕያው እግዚአብሔር ከተማ መጥታችኋል። በደስታ ወደ ተሰበሰቡት ወደ አእላፋት መላእክት፤ ሰማቸው በሰማይ ወደ ተጻፈው ወደ በኩራት ማኅበር ቀርባችኋል። የሁሉ ዳኛ ወደ ሆነው ወደ እግዚአብሔር ፍጹምነትን ወዳገኙት ወደ ጸድቃን መንፈሶች፣ የዐዲስ ኪዳን መካከለኛ ወደ ሆነው ወደ ኢየሱስ፤ እንዲሁም ከአቤል ደም የተሻለ ቃል ወደሚናገረው ወደ ተረጨው ደም ደርሳችኋል።

የሚናገረውን አርሱን እምቢ እንዳትሉት ተጠንቀቁ። እነዚያ ከምድር ሆኖ ሲያስጠነቅቃቸው የነበረውን እምቢ ባሉ ጊዜ ካለመለጡ፣ እኛ ከሰማይ የመጣው ሲያስጠነቅቀን ከአርሱ ብንርቅ እንዴት ልናመልጥ እንችላለን? በዚያን ጊዜ ድምጹ ያናወጠው ምድርን ነበር፤ "አሁን ግን ምድርን ብቻ ሳይሆን ሰማያትንም እንድ ጊዜ ደግሞ እናውጣለሁ" ብሎ ቃል ገብቶአል፤ "እንድ ጊዜ ደግሜ" የሚለው ቃል የሚያመለክተው የማይናወጡት ጸንተው ይኖሩ ዘንድ የሚናወጡት ይኸውም የተፈጠሩት የሚወገዱ መሆናቸውን ነው።

ስለዚህ ከቶ የማይናወጥ መንግሥት ስለምንቀበል እግዚአብሔርን እናመለግን፤ ደግሞም ደስ በሚያስኘው መንገድ በአክብሮትና በፍርሀት እናምልከው፤ እምላካችን የሚያጠፋ አሳት ነውና (ዕብራውያን 12፡22-29)።

ማንኛውም የተፈጠረ ነገር ሊናወጥ ይችላልና በርሱ አትተማመንበት። መኪናህ የተፈጠረ ነገር ነውን? ቤትህ የተፈጠረ ነገር ነውን? ሥራህስ እንዴት ነው? የባንክ ሂሳብህስ? እነዚህ ሁሉ የተፈጠሩ ነገሮች ናቸው፤ ስለዚህ ልታጣቸው ትችላለህ። እግዚአብሔር ሊያናውጣቸውና ሊያስወግዳቸው ይችላል። ታዲያ እንተ ምን ይተርፍሃል? እግዚአብሔር ይወደናል፤ እንድንታመንበትም ይፈልጋል። እንደ አውነቱ ከሆነ፣ በጣም ስለሚወደን በራሳችን ወይም ባለን ነገር ላይ እንዳንታመን አስፈላጊ ሆኖ ከተገኘ እኛን ወይም ያለንን ነገር ያናውጠዋል። ይህን የሚያደርገው እምነታችንን በማይናወጠው ላይ እናሳርፍ ዘንድ ነው። ሊናወጥ የማይችለው ደግሞ እግዚአብሔር ብቻ ነው።

እኛ የኢየሱስ የክርስቶስ ተከታዮች በመሆናችን በማይናወጠው መንግሥት ውስጥ እንኖራለን። እኛ ከቶ የማይወድቅ፣ የማይነጥፍ፣ የማይከሰር፣ ከቶ ረሀብ ወይም ድህነት ወይም በሽታ ወይም አደጋ ወይም ማንኛውም ዐይነት ውድቀት የማያውቀው ግዛት ዜጎች ነን። በዚህ ዓለም ሳለን እንደዚህ ያሉትን ነገሮች አንለማመዳለን፤ ምክንያቱም በዚህ ምድር ላይ ስንኖር የምንኖረው በእንግድነት አገር ስለሆነ ነው፤ እውነተኛው ቤታችን በሌላ አገር ነው። ንጉሡ በምድራዊው ዓለም ሰማያዊውን ግዛት ለማስፋፋት በጥብቅ አየሠራ ነው፤ ሰይጣን በኤደን ገነት ከአዳምና ከጌታን ሥልጣንን ያለ አግብብ በወሰደ ጊዜ የተቀሙትን ግዛት መልሶ አየወሰደ ነው።

እኛ በዚህ ተልእኮ የንጉሡ አምባሳደሮች ነን። እኛ በምድር ላይ ሳለን እርሱ በሰማያዊ ነገር በጥቂቱ ሊባርክን ልባችን በደሰታና በምስጋና ሊሞላ ይገባዋል፤ ይህም በረከት ባልተረጋጋ ዓለም ውስጥ የግል መረጋጋትን እንዲሁም በአካባቢያችን ግርግር እያለ ፍጹም የሆነ ሰላምን ማግኘታችን ነው። ነገር ግን ሰላማችንና ጽናታችን፣ ባሉን ነፋስ በሚወስዳቸው ነገሮቻችን ላይ የተመሠረተ አይደለም። ሰላምና መረጋጋት ያገኘው ልባችን በሌላ ሳይሆን በእርሱ ላይ ሰላረፈ ነው።

በዕብራውያን 12፥28 የማይናወጥን የእግዚአብሔር መንግሥት ወደፊት እንደምንቀበል ሳይሆን አሁን በመቀበል ላይ እንደሆንን ይናገራል። አሁኑኑ የእኛ ነው። እኛ ሊናወጥ የማይችለውን መንግሥት፣ የሕይወት ዘይቤ፣ ባሕልና ሙሉ ማህበረ ሰብ በመቀበል ላይ ነን። መኖር እንደሚገባን በምንኖርበት ጊዜ በማይናወጥ በመንግሥቱ አምነት በምንኖርበት ጊዜ እያበደ ባለው ዓለም ውስጥ እኛ እንደዚህ ፀጥና ረጋ እንዲሁም ልብ ሙሉ ልንሆን እንዴት እንደቻልን የቀረው ዓለም እያየ ይደነቃል። ከዚህ የተነሣ አነርሱም እኛ ያለንን ለማግኘት ይፈልጋሉ። ቀደም ብሎ ብዙ ጊዜ እንዳልሁት፣ እያንዳንዱ ሰው የእግዚአብሔርን መንግሥት ይፈልጋል፤ ብዙ ሰዎች ግን ይህንን ገና አልተገነዘቡትም። እንደ ነገር እንደሚፈልጉ ያውቃሉ፤ የሚልጉት ግን ምን እንደሆነ አያውቁትም። በመላው ዓለም ያሉ ሰዎች የሚያምኑበትን አንድ ነገር፣ የሚታመኑበትን ለሕይወታቸው ሰላምን፣ መረጋጋትን፣ ሚዛናዊነትን፣ ሥነ ሥርዓትንና ትርጉምን የሚሰጣቸውን አንድ ነገር ይፈልጋሉ። ይህንን ፍላጎት ሊያሟላላቸው የሚችለው የእግዚአብሔር መንግሥት ብቻ ነው።

የእግዚአብሔር መንግሥት አምነት ምንም ነገር አይፈራም፤ ምክንያቱም ከቶ በማይወድቀው ወይም በማይሸነፈው ላይ የተመሠረተ ስለሆነ ነው። ዓለም በየትኛውም ሥፍራ ሰዎችን አዳክማለች። በዓለም ውስጥ ያሉ ብዙ

ሰዎች ተቀጥቅጠው፣ ተሰብረው፣ በበሽታና በአደጋ ተጎሳቁለው፣ በሀዘንና በእጦት ተፈረካክሰው እንዲሁም የሕይወት ዘመናቸው (ቀኖቻቸው) የሚያልፉት ፍጹም ተስፋቢ በሚመስል ሁኔታ ነው። ሊሠራ በሚችል፣ በሽንፈት ፈንታ ድልን በሚያቀዳጅና ዓለምን ለማሸነፍ በሚያስችላቸው በአንድ ነገር ለማመን ይናፍቃሉ። እነርሱ የእግዚአብሔር መንግሥት አምነት ያለንን ምንም ነገር ቢገጥመን አምነታችን የማይወድቀውን ሰዎች እኛን ማየት ያስፈልጋቸዋል። በዚያን ጊዜ የእግዚአብሔር መንግሥት ተጨባጭና የሚሠራ መሆኑን ያውቃሉ።

በፈጣሪ ላይ መታመን

በሰው ሠራሽ ሃይማኖቶችና ፍልስፍናዎች ውስጥ ያለው ከፍተኛ ችግር አስከፊ ድክመታቸው ፍጥረታዊውን ዓለም የመጨረሻው ተጨባጭ ነገር አድርገው መቁጠራቸው ነው። በሰው ልጆች ታሪክ ብዙ ሕዝቦች በፈጣሪ ፈንታ የተፈጠሩትን ነገሮች እንደ አማልክት የሚያመልኩ ሃይማኖቶችን ተከትለዋል በሠራቸው ፈጣሪ ፈንታ፤ አሣዎችን፣ ወፎችን፣ ድመቶችን፣ በሬዎችን፣ ዛፎችን፣ ውህንና ማናቸውንም ሌሎች ነገሮች አምልክዋል። የእግዚአብሔር መንግሥት አምነት፣ በአንፃሩ የሚያመልከው ፈጣሪውን እንጂ ፍጥረቱን አይደለም። ይህ አምልኮ ከእግዚአብሔር ፈቃድና ምኞት ጋር የሚስማማ ሲሆን እርሱ እንዲህ ብሎአል፡- “ከአኔ በቀር ሌሎች አማልክት አይነኩህ። በላይ በሰማይ ወይም በታች በምድር ካለው ወይም በውሀ ውስጥ ከሚኖሩት ነገሮች በማናቸውም ምስል ለራስህ ጣዖታትን አታብጅ። አትሰገድላቸው ወይም አታምልካቸው” (ዘፀአት 20፥3-5)።

እኛ የሰው ልጆች ልናስወግደው የማንችለው ዝንባሌ አለን፤ በተጨባጭ ነገሮች የማመን ዝንባሌ። ተጨባጭ የሚባሉ ነገሮች በስሜታችን የምንረዳቸው፣ የምናያቸውና የምንዳስሳቸው ናቸው። ነገር ግን ውጫዊ ገጽታ አሳሳች ሊሆን ይችላል፤ ነገሮች ሁልጊዜ እኛ እንደጠበቅናቸው ሆነው አናገኛቸውም። ጥበበኛው ንጉሥ ሰሎሞን እንዲህ ብሎአል፡- “ሌላም ነገር ከፀሐይ በታች አየሁ፤ ሩጫ ለፈጣኖች ውጊያም ለኃያላን አይደለም፤ እንጂ ለጥበበኞች ወይም ባለጠግነት ለብልሆች ወይም ሞገስ ለዐዋቂዎች እይሆንም፤ ጊዜና ዕድል ግን ሁሉን ያገኛቸዋል” (መከብብ 9፥11)። ይህ አባባል የዕድል ጉዳይ ቢያስመስለውም፣ የንጉሥ ሰሎሞን ነጥብ ግን በዚህ ዓለም ውስጥ ከእግዚአብሔር ውጭ ምንም ነገር ርግጠኝነት የለውም የሚል ነው። በዚህ ዓለም ባሉ ነገሮች ላይ አምነታችንን ማሳረፍ የሌለብንም ለዚህ ነው። ንጉሥ ዳዊትም በቃሉ እንዳረጋገጠው፣ በትክክል ይህን ተረድቶ

“እነዚህ በሰረገላ፣ እነዚያ በፈረስ ይመካሉ፤ እኛ ግን ትምክህታችን የአምላካችን የእግዚአብሔር ስም ነው” አለ (መዝ 20፡7)።

የዳዊትን አመለካከት ለመረዳት፣ በሐሳብ ወደ ኋላ 3,000 ዓመታት መጓዝ አለብን። በዚያን ዘመን፣ ማንኛውም ድል አድራጊ የጦር ጄኔራል ቢያንስ ሁለት ነገሮች ያስፈልጉት ነበር፤ አነርሱም ፈረሶችና ሰረገሎች ነበሩ። ለምን? ምክንያቱም አነርሱ ከዋናዎቹ የውጊያ ዘዴዎች መካከል ቁልፍ ነገሮች ስለ ነበሩ ነው። እግረኛ ወታደሮች ዝግተኞች ነበሩ፤ ሰረገሎች ግን ጠላትን ለመቅደምና ለመከብብ ፈጣኞች ነበሩ። ካለነርሱ አንድ የጦር ሠራዊት ሽንፈት እንደሚገጥመው የተረጋገጠ ነው። ዳዊት ጉብዝና የሠለጠነ ጦረኛ እንዲሁም የጦረኞች መሪ ነበር። ለነበረው ለወታደራዊ ጥንካሬ የሰረገሎችንና የፈረሶችን ጥቅም በርግጥ ያውቃል። ሆኖም በእግዚአብሔር እንጂ በሰረገሎችና በፈረሶች እንደማይታመን በግልጽ ተናግሮአል። ዳዊት ያገኛቸው ድሎች በእግዚአብሔር ሞገስ እንጂ በወታደራዊ ኃይሉና በውጊያ ችሎታው እንዳልሆኑ አውቋል። በታማኝነቱ እስከጸና ድረስ፣ እግዚአብሔር ድልን እንደሚሰጠው ይተማመን ነበር።

ጌዴዎንም ተመሳሳይ እውነትን ተምሮአል። እርሱ የቸቦ መብራትና የሸከላ ማሰሮዎች ብቻ በያዙ 300 ሰዎች መላውን የምዳያማውያንን ሠራዊት አሸነፈ። ይህን ያደረገው እንዴት ነበር? በእግዚአብሔር በመታመንና መመሪያውን በመከተል ነበር። በቀይ ባሕር አካባቢ የነበረው የሙሴና የአስራኤላውያን ሁኔታም ተመሳሳይ ነበር። የግብፅ ሠራዊት ከኋላቸው፣ ቀይ ባሕርም ከፊታቸው ሆኖ የሚሸሹበት መንገድ ሰላልነበረ መጥፋታቸው የማይቀር ነበር። ከዚያም ሙሴ በትሩን በውሀው ላይ አነሣ፤ እግዚአብሔርም ባሕሩን ለሁለት ከፈለውና አስራኤላውያን በደረቅ ምድር ተሻገሩ። ግብፃውያን በኋላቸው ሲከተሉአቸው እግዚአብሔር ውሀውን እንደ ገና መለሰውና ግብፃውያን በባሕሩ ውስጥ ሰጠው። ይህ ከዚህ በፊት እንዳልሁት፣ ነገሮች ምንም ያህል ተስፋ የሌላቸው ቢመስሉም ሁኔታውን በእግዚአብሔር አንፃር ካላየነው በስተቀር እውነቱን ለማወቅ እንደማንችል የሚያሳይ ነው።

ዳዊት፤ “በፈረሶችና በሰረገሎች አልተማመንም፤ የእኔ አምነት ፈረሱን በሠራው በእግዚአብሔር ላይ ነው፤ የእኔ አምነት ሰረገሎቹ የተሠሩበትን አንጨትና ብረት በሠራው በእግዚአብሔር ላይ ነው። ሰረገሎቹ እንኳ ቢበላሹ የሰረገሎቹ አምላክ ክእኔ ጋር ነው” ብሏል። ዳዊት ብዙ ውጊያዎችን ማሸነፉ ያስደንቃልን? በነገሥታት ታሪክ ውስጥ ዳዊት ከሁሉም በላይ የተሳካለት ንጉሥ ነበር። የእርሱ ስኬት ምሥጢር በወታደሮች ወይም በሰይፍ፣ በፈረሶች ወይም በሰረገሎች አለመታመኑ ነበር። በዚህ ፈንታ፣ ወደ

እግዚአብሔር ጸለየ፤ ራሱን፣ ሠራዊቱንና የውጊያውን ውጤት ለእግዚአብሔር አሳልፎ ሰጠ። ቢያሸንፍ ወይም ቢሸነፍ በእግዚአብሔር ታመነ። መጽሐፍ ቅዱስ ዳዊትን እንደ እግዚአብሔር ልብ የሆነ በማለት የሚገልጸው በዳዊት ውስጥ ከነበረው ከዚህ ከጠራ ባሕርይ ካለው አምነት የተነሣ ነው።

የእናንተ አምነት የት ነው? አምነታችሁን በእግዚአብሔር ላይ ጣሉ። በትዳር አጋራችሁ፣ በወንድ ወይም በሴት ጓደኞችሁ፣ በቤተ ሰባችሁ፣ በንግድ፣ በሥራ፣ በትምህርት ቤት፣ ወይም በባንክ ሂሳብ አትተማመኑ። ዛሬ ወይም ነገ ወይም በሚቀጥለው ቀን ስለሚሆነው ነገር ግድ የለም፤ እግዚአብሔር ተስፋህ ከሆነ ታሸንፋለህ ዋስትና አለህ። እግዚአብሔር ክእንተ ጋር ከሆነ፣ ማን ይቃወምሃል?

አምነት በመልካሙና በከፉ ዊዜ

የእግዚአብሔር መንግሥት አምነት ማለት በዕለታዊ የሕይወት ዝርዝር ሁኔታዎች ላይ ሳይሆን በትልቁ በእግዚአብሔር ማንነት ላይ ማመን ነው። የኢዮብ ሚስት ይህን አልተረዳችም ነበር። እርሷ በእግዚአብሔር አተያየት እንፃር ስላለው ሰፊው ሥዕል ምንም ፍንጭ አልነበራትም። እርሷ በአንድ ወቅት ጤነኛና ሀብታም የነበረው ባሏ አሁን በሸተኛና ድህ የመሆኑን ነበር ያየችው፤ ከዚያም አምነት እይሠራም ከሚል ድምዳሜ ላይ ደረሰች። ባሏንም “እግዚአብሔርን ርገምና ሙት” ያለችው በዚህ ምክንያት ነበር። “እግዚአብሔርን” መከተል ጥቅም የለውም፤ የት እንዳደረሰህ ተመልከት፤ ራስህን ገድለህ ለምን እትገላገልም” ማለቷ ነበር። አንድ ነገር ልብ አንበል፤ እርሷም ያገባችው ሰው መጽሐፍ ቅዱስ በምድር ላይ ሁሉ እጅግ ጸድቅ እንደነበረ የሚገልጸው ሰው ነው። ዐብራው የኖረችው ሰው በየቀኑ የሚጸልይ፣ የሚጸም፣ ዐሥራቱን የሚክፍል እንዲሁም እንክን የሌለውና በጽድቅ የሚኖር ሰው ነበር። አሁን ግን፣ ልጆቻቸውንና ያላቸውን ሀብት ሁሉ ካጡ በኋላ ኢዮብ በሚያስቃይ ቁስልና አባጭ ተሸፈነ። በምታየው ነገር ላይ ብቻ አምነቷን ለመሠረተች ሴት፣ እግዚአብሔርን ማገልገል ትርጉም የለውም ከሚል ድምዳሜ ላይ መድረሷ ተገቢ ነበር።

የኢዮብ መልስ ዘመን የማይሸረው ነው፤ “መልካሙን ነገር ከእግዚአብሔር ዘንድ ተቀበልን፤ ክፉውንሰ እንቀበልምን?” አለ (ኢዮብ 2፡10)። ያ ቀላል ጥያቄ ስለ እግዚአብሔር ሉዓላዊነት እርቆ የማስተዋል ሁኔታን ያሳያል። ምንም ነገር ቢሆን ምን እግዚአብሔር አምላክ ነው። በመልካምም ይሁን በከፉ ዊዜ እግዚአብሔር አምላክ ነው። የኢዮብ ሁኔታ “በአንድ ወቅት ሀብታም ነበርሁ፤ አሁን ግን ድህ ነኝ። በአንድ ወቅት ብዙ ነበረኝ፤ አሁን ግን ምንም የለኝም። በአንድ ወቅት ጤናማ ነበርሁ፤ አሁን

ግን ሕመምተኛ ነኝ። የነበረኝ ሁሉ አግዚአብሔር የሰጠኝ ነበር። እርሱ ከፈለገ፣ ሊወሰዳቸው ይችላል። አግዚአብሔርን ገንዘብ ቢኖረኝም ባይኖረኝም እወደዋለሁ። ሀብት ቢኖረኝም ባይኖረኝም አግዚአብሔርን አገለግላለሁ። በሕመምም ይሁን በጤንነት በአግዚአብሔር እታመናለሁ” ማለቱ ነበር።

ይህ የአግዚአብሔር መንግሥት እምነት ባሕርይ ነው። የመንግሥቱ እምነት በሙሉ ጽናትና ተመስጦ “በብዙ እደጋዎቼ፣ ቸግሮችና ወጥመዶች ውስጥ ዐልፌ እዚህ ደርሻለሁ፤ እዚህ ያደረሰኝ ጸጋው ብቻ ነው። ወደ ቤቴም የሚወስደኝ ጸጋው ነው” ብለን እንድንዘምር ልባችንን ያነቃቀዋል። በእደጋዎቼ፣ በቸግሮችና በወጥመዶች ውስጥ ለማለፍ የሚያስችለን እምነት ነው፤ መልካሙንም ሆነ ከፋውን ጊዜ በእኩል ሚዛን ለመጋፈጥ ጋይል የሚሰጠን እምነት ነው። ፈተናን ለማለፍና ከዚያም በእንፀባራቂነት ለመውጣት አግዚአብሔር ጸጋውን እንደሚሰጠን የሚያረጋግጥልን እምነት ነው።

“መልካሙን ነገር ከአግዚአብሔር ዘንድ ተቀበልን፤ ከፋውንስ አንቀበልምን?” ምን ዓይነት መግለጫ ነው! ነገር ግን “መልካም” የሚለውን ቃል መተርጎም አለብን። በአግዚአብሔር ዓይን መልካም የሆነው ነገር ምናልባት በእኛ በኩል መልካም ላይሆን ይችላል። ሁሉም ነገር የአግዚአብሔርን ታላቅ ዐላማ በማገልገል ላይ የተመሠረተ ነው። በሲድራቅ፣ በሚሳቅና በአብድናጐ ላይ እንደሆነው ሁሉ “መልካም” ማለት የዕቶን አሳት ሊሆን ይችላል። በዳንኤል ላይ እንደሆነው ሁሉ የእንበሶች ጉድጓድ ማለት ሊሆን ይችላል። በከርስቶስ ላይ እንደሆነው ሁሉ መስቀል ማለት ሊሆን ይችላል። በእስጢፋኖስ ላይ እንደሆነው ሁሉ በድንጋይ መወገር ሊሆን ይችላል። በጳውሎስ ላይ እንደሆነው ሁሉ ድብደባ፣ የመርከብ እደጋ መታሰርና የሰማዕትነት ሞት ሊሆን ይችላል። በፍጥሞ ደሴት በዮሐንስ ላይ እንደሆነው ሁሉ ግዛት ሊሆን ይችላል። እነዚህ ሁሉ በአግዚአብሔር ዓይን “መልካም” ነበሩ፤ ምክንያቱም የእርሱን ዐላማ አገልግለዋል። በእያንዳንዱ መከራና ቸግር፣ እርሱ ተከበረ፤ የሰው ሕይወት ተለወጠ፤ መንግሥቱ በምድር ላይ ተስፋፋ።

አምላካችን በማንኛውም ጊዜ እኛን ከሚያጋጥመን ቸግር ሁሉ በላይ ትልቅ ነው። የሥራ አጠት ነው? አግዚአብሔር ከዚህ በላይ ትልቅ ነው። የምንወደው የገንዘብ ድህነት ነው? አግዚአብሔር ከዚህ በላይ ትልቅ ነው። የምንወደው ሰው የሀሽሽ ወይም የአልኩል መጠጥ ሱሰኛ ሆኖአል? አግዚአብሔር ከዚህ በላይ ትልቅ ነው። ልጅህ ወህኒ ቤት ገባ? አግዚአብሔር ትልቅ ነው። የኪራይ ገንዘብ አጣህ? አግዚአብሔር ትልቅ ነው። የካንሰር በሽታ ነው?

አግዚአብሔር ትልቅ ነው። በአግዚአብሔር መንግሥት እምነት ቸግርን መቋቋም አንችላለን፤ ምክንያቱም ሁልጊዜ ቸግር ጊዜያዊ ስለሆነ ነው። አግዚአብሔር እንድንጋፈጠው ትጥቅ ያልሰጠን ፈተና ወደ እኛ አይመጣም፤ እኛ ልንሸከመው እንችል ዘንድ እርሱ ጸጋውን የማይሰጥበት ሸክም የለም። እኛ መመለስ የሚገባን ጥያቄ፤ በእርሱ እንታመናለን? በእርሱ በማያበቃ ፍቅር እንታመናለን? በሕይወታችን አንዲደርስብን የሚፈቅደው ነገር ሁሉ ለእኛ ጥቅምና ለእርሱ ከብር መሆኑን እናምናለን? ነው።

በኢዮብ 2፡10 በዚህ ሁሉ ሥቃይና ማጣት ውስጥ ሆኖ፣ “በዚህ ሁሉ ኢዮብ በንግግሩ አልበደለም” ይላል። አንዳንዶች ኢዮብን አሉታዊ ሰው ነው በማለት ይከሱታል። ነገር ግን በሕይወታችን አንድ ጭልካሙ ሁሉ ከፋውንም የምንቀበል ለመሆናችን አውቅና በመሰጠት ረገድ ኢዮብ አሉታዊ አልነበረም፤ እርሱ ሀቀኛ መሆኑ ነበር። ልዩነቱ ምንድነው? ሀቀኝነት ማለት ምንም እንኳ ገሃዱ ሁኔታ የማያስደሰት ቢሆን፣ ሁኔታውን መቀበል ማለት ነው። አሉታዊነት ማለት ስህተት ለሆነው ነገር ሁሉ በአግዚአብሔር ላይ መነሳትና እርሱን መንቀፍ ነው። ዛሬ በዓለማችን በአማኞች መካከል እንኳ፣ እጅግ የበዛ አሉታዊነትና እጅግ አነስተኛ ሀቀኝነት ሰፍኖ ይገኛል። ኢዮብ እንዳደረገው፣ መልካሙን ወይም ከፋውን፣ በረከቱን ወይም ቸግሩን ተቀብለን፣ አግዚአብሔር ለእኛ ጥንካሬንና ብስለትን የሚሰጥበት የራሱ መርሃ ግብር መሆኑን ማመን ያስፈልገናል። የእኛ እምነት ከመልካም ወይም ከከፋ ገጠመኝ በላይ መሆን አለበት።

አንዳንድ ሰዎች በሰኬት ማለፍ አይችሉም። አግዚአብሔር ብዙ ከመሰጠቱ በፊት ወደ ከሰረት የሚያወርደን በዚህ ምክንያት ነው። ከዚያም በኋላ የምንረሳው ከሆነ፣ በአንድ ወቅት የከሠርን አንደኛውን ለማስታወስ ሲል እንደ ገና ወደ ከሰረት ያወርደናል። አግዚአብሔር ከሳንቲማችን ይልቅ የበለጠ የሚገደው ለጠባያችን ነው። እርሱ የፈለገውን ነገር ሊሰጠን ይችላል፤ ጠባይን ግን ሊሰጠን አይችልም። በፈተናና በመከራ ውስጥ ጠባይን ማዳበር አለብን።

እምነታችንን መለማመድ

እምነትን ከጠባይ ጋር ለማዳበር አንዱ መንገድ እምነታችንን መለማመድ ነው። ይህን ስል፣ አስቸጋሪ ሁኔታዎች በገጠሙን ጊዜ ለአግዚአብሔር ምን ዐይነት ምላሽ እንደምንሰጥ ጊዜ ወስደን ማሰብ ወይም “መለማመድ” ማለቱ ነው። ቤትህ ቢቃጠል፣ ምን ዐይነት ምላሽ ትሰጣለህ? የትዳር ጓደኛህ ወይም ከልጆቻህ አንዱ በሞት ቢለይህ፣ ምላሽህ ምን ይሆናል? እምነታችንን

መለማመድ በሕይወታችን ያሉ የተለያዩ ሁኔታዎችን ከእግዚአብሔር ጋር ካለን ግንኙነት እንጸር ለመገምገም ይረዳናል። እንዲሁም በመጨረሻው ከእምነት የበለጠ ብርቱ ነገር እንደሌለ እንድናውቅ ይረዳናል።

ኢዮብ በከባድ ፈተና ውስጥ ሊጸና የቻለው እምነትን ለመለማመድ ጊዜ ስለ ወሰደ ነበር። እርሱ የተናገረውን ተመልከት፡- "የፈራሁት ነገር መጥቶብኛል፤ የደነገጥሁበትም ደርሶብኛል። ስላም የለኝም፤ ርጋታም የለኝም ሁከት እንጂ ዕረፍት የለኝም" (ኢዮብ 3፡25-26)። ኢዮብን የገጠመት አደጋዎች አንድ ቀን ይደርሱብኛል ብሎ የፈራቸው ነበሩ። ይህም ማለት፤ ይህ ነገር ሊሆን እንደሚችል ከአንድ ጊዜ በላይ ዐስቦበት ነበር ማለት ነው። ያለውን ሁሉ የማጣትና በስቃይ ውስጥ የማለፉ ሐሳብ አስፈርቶት ነበር፤ ነገር ግን እግዚአብሔርን ለሚፈራ ሰው እንኳ፤ ይህ ነገር ሊከሰት እንደሚችል ተገንዝቦ ነበር። ከዚያም በኋላ የተፈራው አደጋ በመጣ ጊዜ፤ በሕይወቱ ውስጥ ስላምንና ዕረፍትን የሚነሳ ግርግርን ፈጠረበት። ሆኖም፤ እምነቱን እንዳልወሰደበት ልብ በሉ። ለዚህ ምክንያቱ ኢዮብ እምነቱን በሚለማመድበት ጊዜ ስለ መጥፎ ሁኔታዎች በሚያስብበት ጊዜ በመልካም ወይም በከፋ፤ በአደጋ ወይም በበረከት፤ በመብዛት ወይም በጉድለት፤ እግዚአብሔር አምላክ እንደሆነና ሊመለከም እንደሚገባው ስለተገነዘበ ነበር። በሕይወቱ የሚደርስ ምንም ዐይነት ነገር እምነትን ለመተው ምክንያት ሊሆን እንደማይችል ኢዮብ ከድምዳሜ ላይ ደርሶ ነበር።

አንተ መጥፎውን ነገር ስንት ጊዜ ፈርተሃል? በሕይወትህ ስለሚደርሰው አሳዛኝ ነገር ለምትለጠው ምላሽ ምን ያህል ዐስበህበት ታውቃለህ? በሕይወታቸው መልካምን፤ ብልጽግናንና በረከቶችን ብቻ መጠባበቅ እንዳለባቸው ትምህርት የተሰጣቸው አማኞች አንድ መጥፎ ነገር በሚደርሰባቸው ጊዜ ይጠፋሉ። ለመከራና ለችግር ስላልተዘጋጁ አንዳንድ ጊዜ እምነታቸው ይፈረካከሳል። አስቀድሞ የዘመመው እምነታቸው ለመከራ ሥፍራ የለውም።

ሊመጡ ስለሚችሉ ከባድ መከራዎችና አንቅፋቶች ማሰብ፤ ሽባ ወደሚያደርግና ወደ ከባድ ፍርሀት የሚያደርስ ካልሆነ በስተቀር አሉታዊ ወይም ጤናማ ያልሆነ ተብሎ ሊጠራ አይችልም። ለችግር አስቀድሞ መዘጋጀት የብሰለት ምልክት ነው። እንደ እውነቱ ከሆነ፤ ለእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ቁልፍ ተግባራዊ መርሕ፤ "መልካሙን ተጠባበቅ መንግሥት እምነት ቁልፍ ተግባራዊ መርሕ፤ "መልካሙን ተጠባበቅ ለመጥፎው ተዘጋጅ" የሚል ነው። ቅዱስ መጽሐፍ እንደሚነግረን፤ ይህ ጥበብ ያለበት አካሄድ ነው። "አስተዋይ ለው አደጋ ሊያይ መጠጊያ ይሻል፤ ብለለት የጐደለው ግን በዚያው ይቀጥላል፤ መከራም ይገኘዋል" ይላል

(ምሳሌ. 22፡3)። ዛሬ ለችግር መዘጋጀት በነገው ላይ የሚኖረውን ውጤት ለማቃለል ይረዳል።

እምነትን መለማመድ ማለት ከእግዚአብሔር የተሰጡ ነገሮች ድንገት ሊናወጡ ስለሚችሉ፤ እምነትህን በነገሮች ላይ ማሳረፍ ሳይሆን በእግዚአብሔር ላይ ማሳረፍህን ለማረጋገጥ ፍተሻ ማድረግ ማለት ነው። በእግዚአብሔር የምታምነው ስለ ባረከህ ብቻ ነውን? "በረከቶች" የሚለውን ቃል የምትተረጉመው እንደ መልካሞች፤ አድገቶች፤ እርምጃዎች፤ ብልጽግናዎች አድርገህ ነው ወይስ ዕቶን አሳትንና የእነባ ጉድጓዶችን ይጨምራል?

እግዚአብሔር ለአብርሃም "በወንድ ልጅ እባርከሃለሁ" የሚል ተስፋ ሰጠው፤ ነገር ግን ያ በረከት በዚያን ጊዜ የ75 ዓመት ዕድሜ ለነበረው ሰው ለ25 ዓመታት እስጠበቀው። "ሁሉም ነገር አሁኑኑ ይሁን" በሚለው ባሕል ውስጥ ያደግን ስለሆንን ለእኛ ይህ ሁኔታ እንደ በረከት የሚቆጠር አይመስልም። ልክ የእርሱ አሳብ እንደ አሳባችን፤ ወይም የእኛ መንገድ እንደ መንገዱ እንዳልሆነ ሁሉ (ኢሳ 55፡8 ይመልከቱ)፤ እግዚአብሔር ስለ በረከት ያለው ትርጉም ከትርጉማችን ጋር ተመሳሳይ አይደለም። የአብርሃም በረከት ይስሐቅ ብቻ አልነበረም። እግዚአብሔርን ስለ ተስፋው ፍጻሜ ለ25 ዓመታት ታምኖ መጠበቅን፤ ይህም ለ25 ዓመታት በብሰለትና በጥልቀት የሚያደግ እምነትን የሚያካትት ነበር። የተስፋው ቃል ከተሰጠ በኋላ ይስሐቅ በዘጠኝ ወር ውስጥ ቢወለድ ኖሮ ከአብርሃም የምንማረው ምንም ነገር አይኖረንም ነበር። አብርሃምን "የእምነት አባት" እንዲሆን ያደረገው የእግዚአብሔር ተስፋ እስኪፈጸም ድረስ ለ25 ዓመታት በትዕግስት መጠበቁ ነው። በረከቱ፤ በጠቅላላው ለ25 ዓመታት መጠበቅን፤ የዘጠኝ ወር እርግዝናንና የተለምዶውን ሕፃን መወለድን ያካተተ ጥቅል ነበር። በዚህ ሁሉ ውስጥ አብርሃም የማይናወጥ የእምነት ሰው ወደ መሆን ደረጃ ደረሰ።

በአሁኑ ጊዜ በውስጡ እያለፍህበት ያለው ማንኛውም ነገር የሚመለከቱህን ሌሎች ሰዎች የሚጠቅም ይሆናል። በፈተና ጊዜ በጽናት ቁም፤ ከዚያም እንዲህ ይላሉ፡- "ከሩቅ ሆኜ እመለከትህ እንደነበር ታውቃለህ? እናም በዚህ ሁሉ ውስጥ እንዴት በጽናት ልትቆም እንደቻልህ ለማመን ይቸግረኛል። በሥራህ ውስጥ በምን ሁኔታ እንዳለፍህ አውቃለሁ። ያደረጉብህን አውቃለሁ። ለራሴ እንዲህ አልሁ፤ እርሱ በእግዚአብሔር ይታመናል፤ እኛም አሁን እስኪ እግዚአብሔር እንዴት እንደሚሠራ አሁን እንይ። አንተ በዚህ ጫና ውስጥ በዚህ ጊዜ ሁሉ ልትጸና መቻልህን ማመን ያቅተኛል! በእግዚአብሔር ላይ ያረፈ እምነት ሊሠራ እንደሚችል አስተምረኸኛል። ይህንን እምነት አስተምረኝ" ይላሉ።

ይህም የአንተ ምስክርነት ይሆናል።

ሕይወትህ በግርግር ውስጥ ነውን? መከራዎችና ችግሮች የአንተን ሰላም፣ ፀጥታና አረፍት ይሠርቁብሃል? አግዚአብሔር አይተውህም። ሕይወትህ እንዲናወጥ የሚያደርገው እምነትህ የት እንዳለ ለማወቅ ነው። ከዚህም በላይ ዋናው ነገር፣ እምነትህ የት እንዳለ ራሱ እንድታውቅ ሊሆን ይችላል። ሰላም በሌለበት እምነት ሊኖርህ ይችላል? በአካባቢህ ሁሉም ነገር በሚናወጥበት ጊዜ እንተ ተረጋግተህ ልትኖር ትችላለህ? ትችላለህ፤ ግን ይህ የሚሆነው እምነትህ በትክክለኛው ሥፍራ ላይ ያረፈ መሆኑን ለማረጋገጥ ስትመረምረው ብቻ ነው። ይህም እምነትህ በነገሮች ላይ ሳይሆን ንጉሥና የሁሉ ጌታ በሆነው በፈጣሪ አምላክ ላይ ያረፈ እንደሆነ ነው።

የአግዚአብሔር መንግሥት እምነት ቅድመ ሁኔታ የሌለበት እምነት ነው። ይህ እምነት በሚሆነው ወይም በማይሆነው ነገር ላይ የተመሠረተ አይደለም። በበረከቶች ሙላት ወይም በበረከቶች ጉድለት ምክንያት የሚነሣ ወይም የሚወድቅ አይደለም። የአግዚአብሔር መንግሥት እምነት “አግዚአብሔር ሆይ ይህንን ብታደርግልኝ አወድሃለሁ” ወይም “ጌታ ሆይ፣ እግዚአብሔር ሆይ እገለግልሃለሁ” አይልም። ከቶ አይልም፤ የአግዚአብሔር መንግሥት እምነት “ጌታ ሆይ፣ ምንም ቢሆን ምን አወድሃለሁ፣ እገለግልሃለሁ” ይላል። ይህ በኢዮብ ልብ የነበረ እስተሳሰብ ነበር፤ አርሱም “ቢገድለኝም እንኳ በአርሱ ተስፋ አደርጋለሁ፤ ስለ መንገዴም ፊት ለፊት አከራከረዋለሁ። ኀጢአተኛ በአርሱ ፊት መቅረብ ስለማይችል ይህ ድፍረቴ ለመዳኔ ይሆናል” አለ (ኢዮብ 13፡15-16)። በችግር ውስጥ እንኳ ቢሆን፣ የኢዮብ እምነት በድል አድራጊነት ከዚያ ለመውጣት ተስፋን ሰጠው። ደግሞም እምነት ብቸኛ ተስፋው እንደሆነ ዐውቆአል፤ “ቢገድለኝም እንኳ በአርሱ ተስፋ አደርጋለሁ” ያለውም ለዚህ ነበር። በአግዚአብሔር በመታመኑ፣ ኢዮብ ሁሉንም ነገር አተረፈ እንጂ ምንም ነገር አላጣም።

የኢዮብ የጸና እምነት ጠቀመው። በፈተናው ጸና፣ በመጨረሻም አግዚአብሔር ከበፊቱ ይልቅ ዕጥፍ አድርጎ ባረከው። እዚህ ላይ እንደ ሌላ ቁልፍ የሆነ የአግዚአብሔር መንግሥት እምነት መርሕ እንመለከታለን፤ የአግዚአብሔር መንግሥት እምነት ሁልጊዜ ይሸለማል። እስኪታይ ያስጠብቃል፤ አብርሃም ለ25 ዓመታት ጠበቀ፤ ነገር ግን ይመጣል። የሸልማቱ ዐይነት በባህርዩ ቁሳዊ ሊሆን ወይም ላይሆን ይችላል፤ አግዚአብሔር በታላቅ ሀብት ወይም በቁሳዊ ብልጽግና ላይ ባርከህ ይችላል። ነገር ግን እምነትን ጠብቅ፤ ሩጫውን ሩጥ፤ መልካሙን ገድል ተጋደል፤ ጌታም እካሄድህን ያጸናል። በመንገድህ ይጠብቅሃል፤ በጉዳዩህም

ይመራሃል። ጸጋ፣ ኃይል፣ ትርጉምና ዐላማ ወዳለበት ሕይወት ይመራሃል፤ ይህም ሕይወት የተሟላ እምቅ ኃይል ያለበት ሕይወት ነው። የአግዚአብሔር ልጅና የመንግሥቱ ዜጋ እንደ መሆንህ በእምነት መድረሻህን ሙሉ በሙሉ ታውቃለህ።

የአግዚአብሔር መንግሥት መርሆች

- የእምነታችን ምንጭ የእምነታችንን ጥራት ይወስናል።
- እምነታችን የሚያርፍበት ነገር የእምነታችንን ብዛት ወይም መጠን ይወስናል።
- የእምነታችን ደህንነት እምነታችን ከሚያርፍበት ነገር ጋር የተወሰነ ነው።
- የእምነታችን ጽናት እምነቱ በሚያርፍበት ነገር ጽናት ይወስናል።
- የመንግሥቱ እምነት ከየዕለት የሕይወት ዝርዝር ጉዳይ በሰፊው የአግዚአብሔር ማንነት ላይ የማመን ጉዳይ ነው።
- የመንግሥቱ እምነት ሁልጊዜ ይሸለማል።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ኃይል

“እምነት የተፈጥሮ ዕውቀት አትመን የሚልህን ነገሮች ማመን ማለት ነው።”

ጆርጅ ሲቶን

ለጋብቻ ታጭተሃል አንበል። ለሠርጉ ቀን ጥቂት ሳምንታት ብቻ ቀርቶታል። ዝግጅቱ ሁሉ ተከናውኖአል፤ ሁሉም ነገር ተገዝቶአል፤ የግብዣ ካርዱም ተሠራጭቶአል። የእንተም ተስፋና ጉጉት ትኩሳቱ ጨምሯል። ከዚያም በድንገት እጮኛህ ትሞታለች። ምን ታደርጋለህ? እንግዲህ አንድን ሰው ሥፍራውን እንዲለቅ፤ በሕይወቱ ተስፋ እንዲቆርጥ፤ ምናልባትም እግዚአብሔርን እንዲረግም የሚያደርገው ይህ ዐይነቱ ገጠመኝ ነው። “እግዚአብሔር ሆይ፤ ይህ ነገር በእኔ ላይ ለምን ደረሰ? ይህን ያህል በድንጋጤ ውስጥ ልትተወኝ አስከዚህ ርቀት ለምን እመጣኸኝ?” ሳትል እትቀርም።

ለነገሩ ይህ አውነተኛ ታሪክ ነው። አንድ ሰው አንዲት ውብ ወጣት ሴት ሊያገባ ዐጭቶ ነበር። የሠርጉ ዝግጅት በሙሉ እልቆ ሁሉም ነገር ተስተካክሎ ነበር፤ የሠርጉን ቀን ብቻ እየተጠባበቁ ነበር። ከዚያም ጥቂት ቀናት ብቻ ሴቱና፤ እጮኛው በድንገት ታመመችና ሞተችበት። ሀዘነተኛው እጮኛዋ ወደ ከባድ ትካዜ ውስጥ ገባ። እንዲያውም ራሱን ለማጥፋት ያስብ ጀመር። ሀፍረትም ተሰማው። የጓደኞቹንና የቤተሰቡን ፊት የሚያየው እንዴት ነው? ከዚህ አስቃቂ አደጋ እንዴት ሊወጣ ይችላል?

የሚወጣ አልመሰለም። የሀዘን ስሜቱ በጣም ከባድ ከመሆኑ የተነሣ ሕክምና ወደሚያገኝበት ወደ እኦምሮ ሆስፒታል ገባ። ከጥቂት ሳምንታት በኋላ ጥቂት ተሻለው። ከሁለት ወራት በኋላም ከዚያ ሁኔታው እገግሞ ከሆስፒታል ወጣ። ፍቅሩን ቀበረና እንደ ቀድሞው ኑሮውን ቀጠለ። በመጨረሻም ሌላ እገባና ቤተሰብ መሠረተ። ነገር ግን ወጣት አንደ መሆኑ መጠን፤ በዚያ የችግር ወቅት ሥፍራውን ሊለቅቅ፤ ራሱን ለማጥፋት ሁሉንም ነገር ለመተው ተቃርቦ ነበር።

ያ ሰው የእሜሪካ ፕሬዚዳንት እስከ መሆን ደረሰ። ስሙ አብርሃም ሊንከልን ነበር። ዛሬም በእሜሪካ ታሪክ ውስጥ እጅግ ታላቁና የተሳካለት ፕሬዚዳንት ሆኖ ይታወሳል። አውዳሚ በሆነ የእርስ በርስ ጦርነት ወቅት እሜሪካ እንዳትበታተን ጠብቆ በእንድነት አንድነቱን መርቶአታል። ባሪያዎችን ነፃ አውጥቷል፤ ሊንከን በአውነትም ታላቅ ሰው ነበር። ይሁን

አንጂ እርሱ ሕይወቱን በቀላሉ በእኦምሮ ሆስፒታል ውስጥ ሊያሳልፍ ይችል ነበር። እምነት ግን ከዚያ አዳነው።

ከሊንከን አነስ ባለ ሁኔታ ታዋቂነት የነበረው ሌላ አንድ ሰው ተመሳሳይ የሆነ የሀዘን ገጠመኝ አጋጥሞታል። ለሠርጉ ጥቂት ቀናት ብቻ ሲቀረው የጆሴፍ ስከሪቬን እጮኛ በጆልባ አደጋ ሰጠመች። ይህ ወጣት ለሠርጉ ጥቂት ቀን ሲቀረው እጮኛውን በሞት ሲያጣ ይህ ለሁለተኛው ጊዜ በመሆኑ ሁኔታውን የባለ አስከፊ አድርጎት ነበር። በጥልቅ ሀዘን ውስጥ ሳለ ራሱን በእምነት አጠናክሮ ከዚህ የሚከተለውን መዝሙር ጻፈ፡-

ኢየሱስ አንዴት ያለ ወዳጅ ነው

ጎጢአታችንንና ሀዘናችንን የሚሸከም!

አንዴት ያለ መብት ነው

ሁሉንም ነገር ለእግዚአብሔር በጸሎት ማስረከብ!

ምን ያህል ሰላም እናጣለን፤

ምን ያህል አላሰፈላጊ ስቃይ እንሸከማለን፤

ሁሉንም ነገር በጸሎት

ለእግዚአብሔር ባለማስረከባችን።

መከራና ፊተና አለብን ወይ?

አንድ ችግር አለብን ወይ?

ተስፋ መቁረጥ የለብንም፤

ለጌታ በጸሎት አስረከቡት።

እንዲህ ያለ ታማኝ ወዳጅ ከየት እናገኛለን?

ሀዘናችንን ሁሉ የሚሸከም?

ኢየሱስ ድካማችንን ሁሉ ያውቃል፤

ለጌታ በጸሎት አስረከቡት።

ሸከም ከብዶብን ደከመናል ወይ?

የጭንቀት ሽክም በዝቶብናል ወይ?
 ውዱ አዳኝ አሁንም ምሽጎችን ነው
 ለጌታ በጸሎት አስረክቡት።
 ጓደኞችህ ንቀው ትተውሃል ወይ?
 ለጌታ በጸሎት አስረክቡት።
 በከንዱ ተሸክሞ ይጠብቅሃል፤
 በዚያም ሰላምን ታገኛለህ።¹

ጀሴፍ ስክራሼን ፈጽሞ አላገባም፤ ነገር ግን በዚህ አስከፊ ስቃይ ውስጥ ያጸናውንና ያሳለፈውን ጌታ በመውደድና በማገልገል ዕድሜውን ፈጸመ።

ሆራቱዋ ጂ. ስፖፎርድ የተባለ አደጋ በአደጋ ላይ የተደራረበበት አሜሪካዊ የሕግ ጠበቃ ነበር። በ1871 በተከሰተው በታላቁ የቼካጎ የእሳት ቃጠሎ መላውን የቤቱን መዋዕለ ንዋይ አጣ። በዚያን ወቅት ቤተሰቡን ለዕረፍት ወደ አውሮፓ ለመውሰድ ወስኖ ነበር፤ በዚያውም ደግሞ በወቅቱ በአንግሊዝ አገር በመካሄድ ላይ የነበረውን የዲኤል ሙዲን የወንጌል ስርጭት ዘመቻ ለመርዳት ዐቅዶ ነበር። በ1873 በህዳር ወር፤ ስፖፎርድ አስቸኳይ የሆነ ሥራ ስለ ያዘው እርሱ ወደ ኋላ ቀርቶ ሚስቱንና አራት ሴቶች ልጆቹን በቅድሚያ ላካቸው፤ ዐቅዱ እነርሱን በኋላ ሊገናቸው ነበር። ይህም ሦስተኛው አስቃቂ አደጋ በእርሱ ላይ የደረሰበት ጊዜ ነበር። የአትላንቲክ ወቅያኖስን በመሻገር ላይ ሳሉ መርከባቸው ከአንድ የአንግሊዝ መርከብ ጋር ተጋጨችና በ12 ደቂቃ ውስጥ ሰጠመች። ስፖፎርድ ከሚስቱ ዘንድ የተቆራረጠ የስልክ መልእክት፡- “ብቻዬን ተርፌለሁ” የሚል ተቀበለ። ሚስቱ ተረፈች፤ ነገር ግን አራቱ ወድ ሴቶች ልጆቻቸው ከሰጠሙት ከ226 ሰዎች መካከል ነበሩ።

በመጨረሻም፤ ስፖፎርድ ሚስቱን በዌልስ ለመገናኘት ወደ ምሥራቅ ሲሄድ የሚጓዘባት መርከብ የተወደዱት ልጆቹ በሞቱበት አካባቢ ዐለፈች። አደጋ በአደጋ ላይ ተደራረበበት፤ ይሁን እንጂ ልጆቹን ባጣበት ሥፍራ ላይ የመሆኑ ሁኔታ ከዚህ የሚከተለውን ግጥም እንዲጽፍ አነሳሰው፤

ሰላም እንደ ወንዝ መንገዴን ሲከብ፤

ሀዘን እንደ ባሕር ወጀብ ሲንከባለል፤

ዕጣ ፈንታዬ ምንም ይሁን ምን፤

አስተምረኸኛል አንተ አንድ ነገር።

ነፍሴ ደህና ነች ብዬ እንድናገር።

እነዚህን የአደጋ ታሪኮች በአንድነት የሚያስተሳስራቸው አንድ የጋራ የሆነ ነገር አለ፡- እርሱም የእምነት ኃይል ነው።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ከአደጋ በኋላ ሕይወት፤ ከውድቀት በኋላ ደግሞ የወደፊት ተስፋ መኖሩን ያስተምረናል። ሙሴን አስታውሱ። በትውልዱ ዕብራዊ ነበር፤ ያደገው በፈርዖን ቤት በታላቅ ሀብት፤ ኃይልና ክብር መካከል ነበር፤ የተማረው በምድሪቱ ውስጥ እጅግ ከፍተኛ ዕውቀት ባላቸው ምሑራን ነበር፤ ሙሴ ሁሉም ነገር ያለው ሰው ነበር። ከዚያም ከዕብራውያን ወገኖቹ መካከል አንዱን ለማዳን ሲል ግድያ ፈጸመና የሚቀጥለውን 40 ዓመታት በምድረ በዳ በበጎች እረኝነት አሳለፈ። ምን ዐይነት ውድቀት ነው!

ነገር ግን ደግሞ ምን ዐይነት ለውጥ ነው! እግዚአብሔር ሙሴን በዚያ በምድረ በዳ ተገናኘውና ዓለም ከመፈጠሩ በፊት ለታቀደለት ዐላማ ጠራው። ሙሴ በግብፅ ቤተ መንግሥት ውስጥ ያሳለፋቸው እርባ ዓመታት በከፍተኛ የፖለቲካ ሥልጣን ማዕከል ውስጥ አንዲሠለጥን እድርገውታል። በምድረ በዳ ያሳለፋቸው እርባ ዓመታት ደግሞ እግዚአብሔርን ለማዳመጥና ለመታዘዝ ትህትናን አስተምረውታል። ሙሴ ከምድረ በዳ የተገለጠው ወገኖቹ ነፃ ሆነው ለማየት ከእግዚአብሔር ግልጽ የሆነ ራዕይንና ኃላፊነትን ይዞ ነበር። ሙሴ በዘመኑ እጅግ ኃይለኛ በነበረው ንጉሥ ፊት በመቆም ከአንድ ሚሊዮን በላይ የሆነውን ሕዝብ ከባርነት ነፃ አወጣ። በእግዚአብሔር መንፈስ በመመራት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የመጀመሪያዎቹን ዐምስት መጻሕፍት ለመጻፍ የበቃው ሙሴ ነበር፤ እነዚህ መጻሕፍት እስካሁን የአብዛኛው የምዕራብ ዓለም ሕግጋትና መንግሥታት የሚቀረጹበት መሠረታዊ መርሆች ሆነዋል።

የእግዚአብሔር መንግሥት ባሕል ኃይል

ከእኛ መካከል በአንድ ወይም በሌላ ወቅት ሥፍራውን ለመልቀቅ (ለመተው) ያላሰበ ማን አለ? ወደፊት ለመቀጠል እንደማንችል ስሜት ያሳደሩብን የሀዘን ወይም የተስፋ መቁረጥ ወቅቶች ሁላችንንም አጋጥመውናል። የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ጣልቃ የሚገባው በዚህ ጊዜ ነው። የመንግሥቱ እምነት ከውድቀት በኋላ ሕይወት እንዳለ

ያረጋግጥልናል። ተስፋን ይስጠናል፤ ተስፋው መከራዎቻችንና ችግሮቻችን ጊዜያዊ ብቻ መሆናቸውን፤ በፊት ለፊታችን ታላቅ፤ ሙሉና ወሰን የሌለው ሕይወት አንዳለን የሚገልጽልን አርግጠኛ የሆነ ማረጋገጫ ነው። ዓለምን ለማሸነፍ የሚያስችለን በክርስቶስ አምነት ኃይልን የተሞላው ይህ ተስፋ ነው። በአብዛኛው በጨለማ ኃይላት ቁጥጥር ሥር ባለ ዓለማዊ ባሕል ውስጥ አንኳ ቢሆን የእግዚአብሔር መንግሥት አምነት ለመንግሥቱ ሕይወትና ባሕል በታማኝነት ጸንተን ለመቆም ያስችላል።

በምዕራፍ ሁለት ውስጥ አምነት የእግዚአብሔር መንግሥት ባሕል መሆኑን ተመልክተናል። ባሕል ምጭልባት በስዎች ሕብረተ ሰብ መካከል እጅግ ብቁ የሆነ ኃይል ሳይሆን አይቀርም። ሆኖ ብለው የባሕል ተቃዋሚዎች ለመሆን ከመረጡ ሰዎች በስተቀር፤ ባሕልን የሚቆጣጠር ማንም ሰው ሕዝቡን ደግሞ ይቆጣጠራል። የባሕል ኃይል አንዳንድ ነገሮችን አንድናስብ ያደርገናል።

በመጀመሪያ፤ የአንድ አገር ትልቁ የመለያ ፈተና ባሕሉን ለመንከባከብና ለመጠበቅ ያለው ችሎታ ነው፤ በታሪክ ውስጥ ከአሸናፊነትና ከቅኝ አገዛዝ ውጤቶች መካከል አንዱ አገር በቀል የሆኑት ባሕሎች በድል አድራጊዎች ባሕሎች መሸርሸራቸው ወይም መለወጣቸው ነው። የአሦር መንግሥት ዐሥሩን ነገዶች ያቀፈውን የአስራኤልን ስሜናዊ መንግሥት ድል አደረገ፤ ከዚያም በኋላ አነርሱ የደቡባዊው የይሁዳ ግዛት ሕጋዊ ሥርወ መንግሥት ከነበረው ከዳዊት ቤት ተለዩ። የአሦር ባሕል የአስራኤላውያኑን ባሕል ሙሉ በሙሉ አጠፋው፤ ዐሥሩ ስሜናዊ ነገዶች የራሳቸውን ልዩ ማንነት ይዘው መኖራቸው አበቃ። ከአንድ ምዕተ ዓመት በኋላም ባቢሎናውያን ደቡባዊውን የይሁዳ መንግሥት አሸነፉና አብዛኛውን ሕዝብ በምርኮ ወደ ባቢሎን ወስዱት። ይሁን አንጂ፤ በዚህኛው ሁኔታ፤ ለእግዚአብሔር በታማኝነት የቆሙት ዳንኤል፣ ሲድራቅ፣ ሚሳቅ አብድናጐና ሌሎች የአይሁድ መሪዎች ሊመሰገኑ የሚገባቸው ሲሆን በነሱ ታማኝነት የአይሁድ ባሕል አልጠፋም ነበር። ከ70 ዓመታት በኋላ የፋርስ መንግሥት ባቢሎናውያንን አሸነፉና የፋርስ ንጉሥ ቂሮስ አይሁዳውያኑ ምርኮኞች ወደ አገራቸው አንዲመለሱ በወዋጅ ፈቀደላቸው። ከዚያም በኋላ የፋርስ መንግሥት በግሪክ ተሸነፈ፤ ግሪኩም በርም ተሸነፈ።

አንዳንድ ጊዜ አንድ ባሕል በሸንፈት ውስጥ ሳይጠፋ መቀጠሉ ብቻ ሳይሆን በድል አድራጊዎቹ ባሕል ላይ ተጽእኖ ያመጣል፤ አንዲለወጡም ያደርጋቸዋል። ግሪኩ ለዚህ ትልቅ ምላሌ ነው። ግሪኩ በርም የተሸነፈ ቢሆንም የግሪኩ ባሕል በመላው በርማውያን ግዛትና ከዚያም ባሻገር

በነበረው ባሕል ላይ ሁሉ ኃይላች ተጽእኖ በማድረግ መስፋፋቱን ቀጠለ፤ ይህም ተጽእኖ እስከ ዛሬ ድረስ ስሜቱ አልጠፋም።

አንዳንድ ጊዜ ተቃራኒ ባሕል በጣም ጠንካራ ይሆንና ዋናውን ባሕል ይለውጠዋል። በጥንቷ ቤተ ክርስቲያን የተፈጸመው ነገር ይኸው ነበር፤ ይኸውም በርማውያን ግዛት ውስጥ ሕጋዊነት የሌላት አንድ ትንሽ ቡድን በመሆን የጀመረች ስትሆን በኋላ መጠናና ተጽእኖዋ እየጨመረ ሲመጣ የርማውያኑ ግዛት “ክርስቲያናዊ” እስከ መሆን ድረስ። የአንድ ባሕል የጥንካሬው መለያ ፈተና ራሱን ለመጠበቅና ለመንከባከብ ብቻ ሳይሆን ዋናውን ወይም ተወዳዳሪውን ባሕል ለመለወጥ ያለው ችሎታ ነው።

ይህም ወደ ሁለተኛ አሳብ ያመጣናል፤ የአንድ አገር ባሕል ጥንካሬ ሌሎችን ባሕሎች ለማሸነፍ ያለው ችሎታ ነው። በአኛው በራሳችን ዘመን፤ ተቃውሞን የማሸነፍ ጫና በዙሪያችን የሞላ ጉዳይ ነው። አገሮች የሚወድቁት ወይም የሚነሱት ሌሎችን ተቃራኒ ባሕሎች ለማሸነፍ ባላቸው ችሎታ መሠረት መሆኑን አምናለሁ። ተቃራኒ ማለት ቀላል በሆነ አነጋገር በአንድ ሕብረተሰብ ውስጥ ዋናውን ባሕል የሚቋቋም ባሕል ማለት ነው። ዛሬ ባሃማስ፣ ጃማይካ፣ አሜሪካ እንግሊዝ፣ ካናዳ፣ ፊሊፒንስ፣ ሐይቲ፣ የአውሮፓ አገሮችና ሌሎች ብዙ አገሮች በባሕል ውጊያ ተጠምደዋል። የአስልምናው ዓለም በግርግር ውስጥ የሚገኝበት አንዱ ምክንያት የምዕራቡ ዓለም የተበላሸው “ክርስቲያናዊ” ባሕል “ንጹህ” የሆነውን የአስልምና ባሕል እየሸረሸረው ነው ብለው ከማስባቸው የተነሣ በሚያካሂዱት የዐመፅ ተቃውሞ ምክንያት ነው።

የእግዚአብሔር መንግሥት የመጀመሪያ ዜጎች የነበሩት፤ የመጀመሪያዎቹ የክርስቶስ ተከታዮች፤ በርማውያኑ ግዛት ውስጥ ተቃራኒ ባሕል በማሳየት ጀመሩ። ምንም እንኳ የኋላ ኋላ “የክርስትና” ባሕል በመባል አየታወቀ የመጣው የእግዚአብሔር መንግሥት ባሕል በምዕራቡ ዓለም የበላይነትን ቢያገኝም፤ ቤተ ክርስቲያን ሁል ጊዜ እጅግ ጠንካራ እጅግ ኃይለኛና እጅግ ውጤታማ የምትሆነው አርሷ በምትገኝበት ህብረተሰብ ውስጥ ተቃራኒ ባሕል ያላት ሆና በምትንቀሳቀስበት ጊዜ ነው። ዛሬ በቤተክርስቲያን እጅግ ታላላቅ ከሆኑት ችግሮች አንዱ የአጥቢያ ቤተክርስቲያን ህብረት የተቃራኒ ባሕል ስለታቸው መደዘዝና አማኞች በግለሰብ ደረጃ አብዛኛውን የዓለማዊውን ባሕል አስተሳስብና ዘዴዎች ከራሳቸው ጋር ማዋሃዳቸው ነው፤ በዚህም ሂደት ከዓለም ተለይተው የማይታዩ ሆነዋል።

ይህም ሦስተኛውን አሳብ የበለጠ ቁም ነገር ያለው አንዲሆን ያደርገዋል፤ ትልቁ የባሕል መለያ ፈተናው ሊያልፈው የሚችለው ማህበራዊ ማዕበል ነው። ቤተ ክርስቲያን የምታመቻምች አንድነትህን በዙሪያዋ ጫና

ከሚያደርሱባት ማዕበሎች ልትተርፍ ትችላላችን? ምናልባት ሌሎች አገሮች ወይም ባሕሎች የሚያደርጉትን እንዳያደርጉ ልንከለከላቸው አንችልም ይሆናል፤ ነገር ግን እነርሱ የሚያደርጉትን ላለማድረግ ራሳችንን ልንከለከል እንችላለን። ማዕበል ማለት ጐርፍ ወይም ጫና ማለት ነው። አንዳንድ ጊዜ የሰዎች ጫና (ተጽእኖ) ብለን እንጠራዋለን። በአካባቢያችን ሁሉም ነገር ተቃራኒ ሲሆንበን እንዴት እንተርፋለን? ከጐርፍ በተቃራኒ እቅጣጫ እንዴት ዋኝተን ልንወጣ እንችላለን? ከማህበራዊ ተጽእኖ ማዕበል ማንነታችን ሳይነካ በደህና ሁኔታ እንዴት ልንወጣ እንችላለን? ይህ ያለ እምነት አይቻልም።

በዚህም ወደ አራተኛው አሳብ እንመጣለን፡- የሰማያዊው መንግሥት ባሕል (እምነት) ምድራዊውን ባሕል በሙሉ ያሸንፋል። መጽሐፍ ቅዱስ ይህንን በጣም ግልጽ ያደርገዋል፤ “የዓለም መንግሥታት የጌታችንና የእርሱ የክርስቶስ መንግሥት ሆነች። እርሱም ከዘላለም እስከ ዘላለም ይነግሣል” (ራዕይ 11:15)። በዚህ ሥፍራ ዓለም የሚለው ቃል የማህበራዊና የፖለቲካዊ እውቃቀርን ያመለክታል። በዚህ ዐውድ ውስጥ ደግሞ ከባሕል ጋር ተመሳሳይ ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት አገር ብቻ ሳይሆን ባሕል ነው። ዋናው አገር መንግሥት ሰማያት ሲሆን ምድር ደግሞ ቅኝ አገር ናት። በተከርስቲያን ለእግዚአብሔር መንግሥት ምድርን ቅኝ ግዛት የማድረግ ተልእኮ ያላት የእግዚአብሔር መንግሥት የሥራ ጣቢያ ናት። ስለዚህ፤ ምድር፤ በመንግሥተ ሰማያት ባሕል የተሞላች እንድትሆን ይጠበቅባታል።

ርግጠኛ የሆነ መንግሥት

ባሕል የኑሮ ዘይቤ ነው። አንድ መርሐ ግብር ወይም ውጥን አይደለም። ባሕል ሰዎች የሚኖሩበት መንገድ ነው። ባሕልን አንለማመደውም። እኛ በባሕሉ ውስጥ አድገናል፤ በባሕሉ መሠረት መኖር ለእኛ ተፈጥሮአዊ ነው። ባሕል ተፈጥሮአዊ ነው፤ ሰዎች ራሳቸውን የሚሆኑበት መንገድ ነው። እንደ ማንኛውም ሌላ አገር፤ የእግዚአብሔር መንግሥትም የራሱ ባሕል አለው፤ ከእግዚአብሔር መንግሥት ባሕል ዋና ዋና የመለያ ባሕርያት መካከል አንዱ ፍጹም ርግጠኛ መሆኑ ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት ባሕል ማንኛውንም ሌላ ባሕል ያሸንፋል፤ ይህ አይቀሬ ነው። ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ እንዲህ ብሎአል፤ “በእኔ ሰላም እንዲኖራችሁ ይህን ነግራላችኋለሁ፤ በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ። ነገር ግን እይዞላችሁ! እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ” (ዮሐንስ 16:33)።

ኢየሱስ እነዚህን ቃላት የተናገረው ከመስቀሉ በዋዜማው ሌሊት ነው። ወደፊት ለሚገመቱት ትግሮችና ተግዳሮቶች ደቀመዛሙርቱን ማዘጋጀት እየሞከረ ነበር። በመጀመሪያ ከፋ ዜና ነገራቸው። “በዓለም ሳላችሁ ብዙ መከራ አለባችሁ። ያልጠበቃችሁት ብዙ ነገር ይገጥማችኋል፤ ያልጠየቃችሁት ብዙ ነገር፤ ይገባናል ብላችሁ የማታሰቡት ብዙ ነገር ይገጥማችኋል። እንገባበታለን (እንወሳሰብበታለን) ብላችሁ ፈጽሞ ያላመናችሁበት አንዳንድ ነገር ይገጥማችኋል። ቃላትም፤ ነቀፋና ማንኛውም ዓይነት ጥቃት ይደርስባችኋል። በአንድነት ለማያያዝ (ለማሰባሰብ) በሙሉ ኃይላችሁ ስትጥሩለት የነበረው ነገር ሲፈራርስ ታዩታላችሁ። በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ። እነዚህን በቅድሚያ የምነግራችሁ በሚመጡባችሁ ጊዜ ድንገተኛ መስለው እንዳትደናገጡና ሰላም እንዲኖራችሁ ነው።”

ከዚያም በኋላ መልካሙን ዜና ነገራቸው። “ነገር ግን እይዞላችሁ!” ያ ማለት “ተጽናኑ፤ ተገናኑ። አትንቀጥቱ” ማለት ነው። ለምን? “ምክንያቱም እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ።” በሌላ አነጋገር፤ እኔ የኃይለትን መዋቅር የባሕልን መዋቅር፤ የማህበራዊ ማዕበልን መዋቅርና እንዲሁም የሰዎችን የሥልጣኔ ግብረ ገባዊ አሴቶች መዋቅር አሸንፌዋለሁ ማለቱ ነው።

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ዓለምን ያሸንፋል። በእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ከአብዶች ጥገኛነት ሥፍራ ውጥተህ ፕሬዚዳንት ለመሆን ትበቃለህ። የደረሰብህን የከፍተኛ ጥፋት ስቃይና ሀዘን ድል አድርገህ ጠንካራ ሆነህ ትወጣለህ። እንደ ሙሴ ከብርሀን፤ ጠባይህንና ነፃነትህን አጥተህ ከምድር በዳ ልትመለስ ትችላለህ፤ ነገር ግን ብዙዎችን የምትታደግ ሰው ልትሆን ትችላለህ። በእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ልታሸንፍ ትችላለህ፤ ምክንያቱም የመንግሥት እምነት ዓለምን ስለሚያሸንፍ ነው።

ኃይል የእግዚአብሔር መንግሥት

ሰማያዊው መንግሥት የኃይል መንግሥት ነው። ጠንካራና አሸናፊ ነው። የሰዎች የሆኑ (ምድራዊ) ብዙ መንግሥታት፤ የእግዚአብሔርን መንግሥትና ዜጎቹን ለማጥፋት ሞክረው ነበር። ሁሉም አልተሳካላቸውም ሁልጊዜ ሞክረዋል፤ ሁልጊዜም ይሞክራሉ። የእግዚአብሔርን መንግሥት ለማጥፋት መሞከር መላውን ሥነ ፍጥረት ለማጥፋት እንደ መሞከር ነው። ፍጥረት ራሱ በእግዚአብሔር መንግሥት መርሆች የተያያዘና የሚመራ ነው።

ሰማያዊው መንግሥት ከምድራዊው መንግሥታት የበለጠ ዘላቂነት አለው። ምድራዊ መንግሥታት በሙሉ ያልፋሉ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት

ግን ለዘላለም ጸንቶ ይኖራል። ከዘላቂነት ባሕርያት አንዱ ትእግሥት ነው። ቸኩላ ዐልሞት (ማለም) የማያውቀውን ነገር ትዕግሥት ሊፈጽም ይችላል። አንድ አውነቱ ከሆነ በሕይወት ውስጥ ተሸናፊ የሚሆነው ሰው ለመጠበቅና መከራውን ለመቀጠል ትእግሥት ያጣ አሸናፊ ሰው ነው። ትእግሥት ዛሬ ዛሬ በማህበረሰባችን ውስጥ በብዛት የማይገኝ ውድ ዕቃ ነው። በጣም ውድ ከመሆኑ የተነሣ ከመንፈስ ቅዱስ ፍሬዎች አንዱ በመሆን ተጠቅሶአል (ገላ 5፡22-23 ይመልከቱ)። አግዚአብሔር ለማንኛችንም ከሰጠን ታላላቅ ስጦታዎች መካከል ትዕግሥት አንዱ መሆኑን አምናለሁ። በመጽሐፈ ምሳሌ 16፡32 “ታጋሽ ሰው ከጦረኛ፣ ለሜቱን የሚገዛም ከተማን በጉልበቱ ከሚይዝ ይበልጣል” ይላል።

የትእግሥት ጸጋ ቅጽበታዊ ርካታ ፈላጊ ከሆነውና “አሁኑኑ ማግኘት አለብኝ” ከሚለው ከዛሬው ከአኛ ዓለም ዘንድ አብዛኛው የጠፋ ነገር ነው። ብዙ ዐዲስ ተጋቢዎች ወላጆቻቸው 30 ዓመታት ያህል ጠብቀው ያፈሩትን ቤት ዐይነት በቅጽበት ለመግዛት ካልቻሉ በውድቀት ውስጥ አንዳሉ ያሰባሉ። ዛሬ ብዙ ቤተሰቦች በዕዳ ተራራ ሥር የተቀበሩት የሚፈልጉትን የኑሮ ደረጃ ለማግኘት አስኪችሉ ድረስ መጠበቅ ስለ አቃቃቸው ነው። ሁሉንም ነገር አሁኑኑ ማግኘት መጭጭ ሰላሉ በገንዘብ ረገድ ያላቸውን ነጻነት ሸጠው ራሳቸውን የብድር ባሪያዎች አድርገዋል።

የአግዚአብሔር መንግሥት ከዓለም ይልቅ ዘላቂነት አለው። ይህ አስፈላጊ የሚሆነው ለምንድን ነው? አኛ የአግዚአብሔር መንግሥት ዜጎች አንድ መሆናችን፣ የማይሸነፍ ባሕል አካል የመሆናችንን ሐቅ መረዳት ስለ አለብን ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በጽናት አንድንቆም፣ ሩጫውን አንድንሮጥ፣ መልካሙን ገድል አንድንጋደል፣ ውድድሩን አንድንፈጽም ተነግሮናል። ቸግራችን በቀላሉ ተስፋ የምንቆርጥ መሆናችን ነው። ብዙ አማኞች፣ በተለይ በምዕራቡ ዓለም፣ ለችግር የተዘጋጁ አይደሉም። የችግሩን የመጀመሪያ ምልክት ካየ ሩጫውን ይወረውራሉ። “ደህና፣ አንግዲህ ይህ አልሠራም። የአግዚአብሔር ፈቃድ አይመሰለኝም። ሌላ ነገር አንሞከር” ይላሉ። በቤተክርስቲያን አንድ ሰው ለሜታቸውን ከጉዳው ወደ ቤተክርስቲያን መምጣት ያቆማሉ። ምናልባት ለባኪው በሰብክቱ ከመጠን በላይ “የግል ሕይወት” የሚነካካ ከሆነ ይሄዳሉ (ይጠፋሉ)። ዘላቂነት፣ ትእግሥት፣ የመጽናት ኃይል የላቸውም።

የአግዚአብሔር መንግሥት አምነት “ከሞቀ ጨዋታ”፣ ከመልካም ስሜትና ከበረከቶች በላይ ነው። እነዚህን ሁሉ ያካትታል፤ ነገር ግን በተጨማሪ ጠለቅ እድርጐ ይገባል። የበለጠ ነገርም ይጠይቃል። የአግዚአብሔር መንግሥት አምነት ጥሪ የጽናት ጥሪ ነው። ጥሪው በመከራ፣

በችግር፣ በተቃውሞ ወይም በፍርሀት ፊት ጸንቶ የመቆምና ተስፋ ያለ መቁረጥ ጥሪ ነው። የመንግሥቱ ዜጎች፣ ሞትንም ጨምሮ፣ ማናቸውንም ወይም ሁሉንም ተግዳሮቶች ለመቋቋም የሚችል ባሕል አካል ናቸው። እስኪ በመጋዝ አንድ ተሰነጠቀ ትውፊት የሚገልጽለትን ነቢዩን ኢሳይያስን ጠይቁት። እስኪ ድንጋዮች ሰውነቱን በሚወግሩበት ጊዜ ገዳዮቹን ይቅር ያለውን አስጠፋኛለን ጠይቁት። ደግሞም ጌታው በሞተበት ሁኔታ ለመሞት የማይገባ መሆኑን በማስብ በራሱ ጥያቄ ተዘቅዝቅ የተለቀለውን ጴጥሮስን አስቲ ጠይቁት። ከክርስቶስ ጋር በነበረው ግንኙነት ምክንያት አንገቱን ለሰይፍ የሰጠውን ጳውሎስንም ጠይቁት። ስለ አምነታቸው የተስቃዩትንና የሞተትን በሁለት ሺህ ዓመታት ውስጥ ስፍር ቁጥር የሌላቸውን አማኞች እስኪ ጠይቋቸው። አያንዳንዳቸውን “ያደረጋችሁት ተገቢ ነበርን?” ብለን ብንጠይቃቸው፣ ሁላቸውም በአንድ ድምፅ አንድ መብረቅ “አዎ!” ብለው ይመልሱልናል። ለአንድ የአግዚአብሔር መንግሥት ዜጋ ጌታውን ወይም ጌታዋን ለማገልገል ምንም ዐይነት ዋጋ ከመጠን በላይ ሊሆን አይችልም።

በክርስቶስ ከሆኑ ሞት አንኳ ጭራሽ የሚያስፈራ ነገር አይደለም፤ የመንግሥቱ ዜጎች ጊዜያዊ መከራን፣ ፈተናና ተቃውሞን አይፈሩም። መከራዎች በሙሉ ጊዜያዊ ናቸው። ማድረግ ያለብን አኛ ጊዜያዊ አለመሆናችንን ማረጋገጥ ነው። አውሎ ነፋሶች በሚያስፈራ ፍጥነት ይመጣሉ፤ ነገር ግን ደግሞ አንድ ገና ዐልፈው ይሄዳሉ። በምንም ዐይነት ሁኔታ ውስጥ ብትሆን ያ ነገር ያልፋልና ስለዚህ አትንቀጥቀጥ፤ በአምነትህ ጸንተህ ቁምና ያንን ነገር አላልፈው። ንጉሣችን በጽናት አንድንቆም ይጠይቀናል፤ አንድናደርግም ያስታጥቀናል። ወደዚያ ለመድረስ ቁልፉ አምነት ነው። የመንግሥቱ አምነት የአግዚአብሔርን የጦር ዕቃ ያለብሰናል፤ የዚያ የጦር ዕቃ አካል ተፈጥሮአዊ ይሁን ወይም ልዕለ ተፈጥሮአዊ ቢሆን፣ ማንኛውም ጠላት ወይም ተግዳሮት ፊት ለመቋቋም ያስችለናል። ጳውሎስ ይህንን በዝርዝር ይገልጽልናል፡-

በተረፈ በጌታና ብርቱ በሆነው ኃይሉ ጠንከሩ። የዲያብሎስን የተንኩል ሥራ መቋቋም ትችሉ ዘንድ የአግዚአብሔርን ሙሉ የጦር ዕቃ ልበሱ። ምክንያቱም ተጋድሎአችን ከሥጋና ከደም ጋር ሳይሆን ከዚህ ከጨለማ ዓለም ገዢነት ከሥልጣናትና ከኃይላት፣ አንዲሁም በሰማያዊ ስፍራ ካሉ ከርኩሳን መናፍስት ስራዊት ጋር ነው። ከፉው ቀን ሲመጣ መቋቋም ትችሉ ዘንድ የአግዚአብሔርን ሙሉ የጦር ዕቃ ልበሱ፤ ሁሉን ከፈጸማችሁ በኋላ ጸንታችሁ

መቆም ትችላላችሁና። አንግዲህ ወገባችሁን በእውነት ዝናር ታጥቃችሁ፤ የጽድቅንም ጥሩር ሲበሳችሁ፤ በሰላም ወንጌል ዝግጁነት እግሮቻችሁ ተጫምተው ቁሙ። ከእነዚህም ሁሉ ጋር የሚንበላበሉትን የክፉውን ፍላጻዎች ሁሉ ልታጠፉ የምትችሉበትን የእምነትን ጋሻ አንሡ፤ የመዳንን ራስ ቁር አድርጉ፤ የመንፈስንም ለይፍ ያዙ፤ እርሱም የእግዚአብሔር ቃል ነው። በጸሎትና በልመና ሁሉ፤ በማንኛውም ሁኔታ በመንፈስ ጸልዩ። ይህንም በማሰብ ንቁ፤ ስለ ቅዱሳንም ሀሉ በትጋት ልመና አቅርቡ (ኤፌሶን 6፡10-18)።

ጳውሎስ እምነትን የመከላከያ መሣሪያ ከሆነው ከጋሻ ጋር አንዳመሳሰለው አስተውሉ። የምንዋጋው ጦርነት ባይኖር ኖሮ እምነት እያስፈልገንም ነበር። እምነት በጦርነቶቹ መካከል ይከላከልናል። ፈተናዎችህ ጊዜያዊ ናቸው፤ ስለዚህ ታገላቸው። በዐሥር ዓመታት ውስጥ የእሁኑ ተቃዋሚህ ወዳጅህ ይሆናልና አትጨነቅበት፤ ብቻ ጸልይ። ሚስቴን ለመጀመሪያ ጊዜ ባዩኋት ጊዜ፤ አልወደድኋትም ነበር። ግን አመኑኝ፤ በዚያን ጊዜ ንቁ ስላልተወኔኋት ዛሬ በጣም ደስ ይለኛል! ወደፊት ምን ዐይነት ድልና በረከት እንደሚገጥምህ ፈጽሞ አታውቅም፤ ስለዚህ አሁን ያሉት ጊዜያዊ ችግሮች እንዲያሸንፉህና ወደፊት የሚመጡትን ታላላቅ ነገሮችህን እንዲያስቀሩብህ አትፍቀድላቸው።

የእምነት ጥቅም

በሕይወቴ ውስጥ ለመረጋጋቴ ምክንያት ከሆኑት ምስጢሮች አንዱ በማንም ሰው ላይ የማልታመን መሆኔ ነው። አንዳንድ ሰዎች ይህ አሉታዊ አስተሳሰብ ነው ብለው ሊያስቡ ይችላሉ። ግን አይደለም። ይህም ማለት የመጨረሻ አመኔታዬን በማንኛውም ሰው ላይ አላሳርፍም ማለቴ ነው። ሕይወትህ ለዎች ስለ አንተ በሚያስበት ወይም ለአንተ ባላቸው አመለካከት ላይ የተመሠረተ ከሆነ እሁኑኑ ማቋረጥ ተችላለህ፤ ምክንያቱም ዛሬ ሊወዱህ ነገ ደግሞ ሊጠሉህ ስለሚችሉ ነው። ዛሬ ከአንተ ጋር ይሆናሉ፤ ነገር ግን ትተውህ ይሄዳሉ። ጸንቶ ሰመቆየት ብቸኛው መንገድ በጌታ ላይ ያለህን እምነት መጠበቅ ነው።

ልብ በል፤ እምነትህ አንተ ያለህ ዋናና አስፈላጊ ኃይል ነው። ስለዚህ የሕይወትን ፍጫ ስትሮጥ፤ እምነትህን ጠብቅ። ሕይወትህን በእምነት በእግዚአብሔር ላይ ስታሳርፍ፤ ከእርሱ የሚገኝ የፀና እምነት፤ ለየዕለት ኑሮህ

በውስጥህ ሙሉ ልብን እንዲፈጥርልህ አድርግ። ከዚያም በመንገድህ የሚገጥሙህን ፈተናዎችና መከራዎች ለመጋፈጥ ስትነሣ እምነትህ ይገለጣል፤ ለሌሎችም የሚታይ ይሆናል። እነርሱም የእግዚአብሔር ኃይል በአንተ እየሠራ እንዳለ ያዩና ያከብሩታል።

እምነትህ ፈተናን ይፈልጋል። እስቀድሜ እንዳልሁት፤ ማንኛውም የእምነት ቃል ይፈተናል። በሕይወትህ ቀለል ባለ ሁኔታ መንገዥ ከፈለግህ፤ እምነት አለኝ እያልህ ጉራ እትንዛ። ለመፈተን ካልፈለግህ፤ አፍህን ዝጋ። የመንግሥቱ መሠረታዊ ሕግ ይህ ነው። ዋናው ችግር አፍህን ዘግተህ ለመኖር አለመቻልህ ነው። ስለዚህ ስለምትናገረው ነገር ተጠንቀቅ። እንደ ጴጥሮስ እትሁን፤ እርሱ ጌታን ከቶ እንደማይከድ በጉራ ከተናገረ ከጥቂት ሰዓታት በኋላ ሦስት ጊዜ ካደው።

ኢየሱስ ጴጥሮስን እስቀድሞ እስጠንቅቆት ነበር፡- "ስምዎን ስምዎን ሆይ እነሆ ሰይጣን እንደ ስንዴ ሊያበጥራችሁ ለመነ (ጠየቀ)። እኔ ግን እምነትህ እንዳይጠፋ ስለ አንተ ጸለይሁ። አንተም በተመለሰህ ጊዜ ወንድሞችህን አበርታ (ሉቃስ 22፡31-32)። ማንኛውም የእምነት ቃል ይፈተናል። ጴጥሮስ ፎከረ፤ ሰይጣንም "እስቲ ቃልህን ልፈትነው" አለ። ግልጽ የሆነው ሐቅ ደግሞ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት እምነት ሳንናገር ልንኖረው አለመቻላችን ነው። ስለ እምነት በምንናገርበት ጊዜ፤ ራሳችንን ለፈተና ማስቀመጣችን ወይም ማዘጋጀታችን ነው። ስለዚህ በሚገባ ልንዘጋጅበት ይገባናል። የእምነትህ ጥንካሬ እንዴት ነው? ፈተናው ሊመጣ ታውቀዋለህ። እስከዚያ ድረስ ግን እምነትህን ለመገንባት በጸሎትና የእግዚአብሔርን ቃል በማጥናት የቻልኸውን ሁሉ አድርግ፤ ከዚያም በኋላ ፈተናው ሲመጣ ሰመቆም ትችላለህ።

ኢየሱስ ለጴጥሮስ የተናገረውን አስተውል፤ "እንተም በተመለሰህ ጊዜ ወንድሞችህን አበርታ"። ማንኛችንም ብንሆን ለእምነታችን የሚገባውን ፈተና ካላለፍን በስተቀር ለሌሎች ለመስበክ መብት የለንም። ብዙ ጊዜ ነቀፋን እጅግ የሚያበዙት ሰዎች ስለ ሁኔታው እውቀት (ፍንጭ) አልባ ሰዎች ናቸው። ምክንያቱም በዚያ ጉዳዩ አልተራመዱበትምና ነው። በሚያጠራው የፈተና አሳት ውስጥ አልተፈተኑም። ስለዚህ እንድን ሰው (ወንድም ወይም እህት) ከመንቀፍህ በፊት "እርሱ ባለፈበት እኔ አልፈኋለሁን?" "እርሷ ያደረገችውን እኔ አድርጌአለሁን?" ብለህ ራስህን ጠይቅ። ራስህ በዚያ ፈተና ውስጥ ሳታልፍ፤ እንዴት በፍርድ ወንበር ላይ ልትቀመጥ ትችላለህ? ኢየሱስ ለጴጥሮስ፤ "እንተ ከተፈተንህ በኋላ ሌሎችን ሰዎች ስለ ማበርታት ልትናገር ትችላለህ" አለው።

ነቀፋ የያለመብሰል ምልክት ነው። የሚመነጨውም እኛ ከሌላ ሰው እንሻላለን ከሚል የተሳሳተ አምነት ነው። ታሪኩን የማታውቀውን ለው ለመንቀፍ ከቶ አትሞከር። ምን ጠባሳ እንዳላባቸው፤ ምን ትምህርት እንደተማሩ፤ ወይም በልባቸው ውስጥ ምን ጥበብ እንዳላቸው ምንም የምታውቀው ነገር የለምና።

የእምነትህ መፈተን የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጋ የመሆንህ ምልክት ነው። መፈተን በሳል ያደርገናል። ደግሞም ሥነ ሥርዓትን ለመማር ይረዳናል። ልክ እንደ ማንኛውም አፍቃሪ ወላጅ፤ የሰማያዊ እባታችንም ሥነ ሥርዓት በኑሮ ውስጥ ለሰኬት እንደሚያዘጋጀን ያውቃል።

በሥነ ሥርዓት (በቅጣት) እና አሸናፊ በሆነ የእምነት ዕድገት መካከል ያለውን ትስስር የዕብራውያኑ ጸሐፊ አንዲህ በማለት ይገልጻል፤

ከጎጢአት ጋር ለትታገሉ ገና ደማችሁን አሰክ ማፍለስ ድረስ አልተቃወማችሁም። ልጆች እንደ መሆናችሁ አንዲህ በማለት የተናገራችሁን ማበረታቻ ቃልም ረሰታችኋል "ልጄ ሆይ የጌታን ቅጣት አታቃልል፤ በሚገሥጽህም ጊዜ ተስፋ አትቀረጥ፤ ምክንያቱም ጌታ የሚወደውን ይገሥጻል፤ እንደ ልጅ የሚቀበለውንም ይቀጣል።"

እግዚአብሔር እንደ ልጆቹ ይዞአችኋልና የተግሣጽን ምክር ታገሡ፤ ለመሆኑ አባቱ የማይቀጣው ልጅ ማነው? ልጆች ሁሉ በሚቀጡበት ቅጣት ተካፋይ ካልሆናችሁ ዲቃሎች እንጂ ልጆች አይደላችሁም። ከዚህም በላይ እኛ ሁላችን የሚቀጡን ምድራዊ አባቶች ነበሩን፤ እናከብራቸውም ነበር፤ ታዲያ ለመናፍስት አባት እንዴት አብልጠን በመገዛት በሕይወት አንኖርም! አባቶቻችን መልካም መስሎ እንደታያቸው ለጥቂት ጊዜ ይቀጡን ነበር። እግዚአብሔር ግን የቅድስናው ተካፋዮች እንድንሆን ለእኛ ጥቅም ሲል ይቀጣናል (ዕብራውያን 12:4-10)።

ችግር ሲገጥም የገጠመህ ችግር ለእምነትህና ለእግዚአብሔር መንግሥት ዜግነትህ ማሰረጃ መሆኑን በማወቅ ተጽናና። እግዚአብሔር ሲቀጣ፤ እንደ ወንድ ልጄ ወይም እንደ ሴት ልጄ በማየት ነው። የእርሱ ግብ የቅድስናው ተካፋዮች እንድትሆኑ ማዘጋጀት ነው። በሌላ አነጋገር፤ እናንተ እርሱን እንድትመስሉ እየቀረጻችሁ ነው። መሆን ያለበት ልክ እንደዚሁ ነው፤ ጴጥሮስም ይህንኑ አመልክቶአል፤

ወዳጆች ሆይ፤ እንደ አሳት የሚፈትን ብርቱ መከራ በመቀበላችሁ እንግዳ ነገር እንደደረሰባችሁ በመቁጠር አትደነቁ። ነገር ግን ከብሩ በሚገለጥበት ጊዜ ደስታችሁ ታላቅ እንዲሆን የክርስቶስ መከራ ተካፋዮች በመሆናችሁ ደስ ይበላችሁ ስለ ክርስቶስ ስም ብትለደቡ፤ የክብር መንፈስ የሆነው የእግዚአብሔር መንፈስ በእናንተ ላይ ስለሚደርፍ ብፁዓን ናችሁ። ... ክርስቲያን በመሆኑ መከራ ቢደርስበት ግን ስለዚህ ስም እግዚአብሔርን ያመለግን እንጂ አይፈር (1ጴጥሮስ 4:12-14:16)።

ጴጥሮስ "እንደ አሳት የሚፈትን" ብርቱ መከራ ቢደርስብን መደነቅ እንደሌለብን ይመክረናል። ለምን እንደነቅም? ምክንያቱም በዚህ ዓለም ውስጥ መከራ ለእግዚአብሔር መንግሥት ሕይወትና ባሕል የተለመደ ሁኔታ (አካል) ስለሆነ ነው። መከራ በመጪው ሕይወት አይኖርም፤ በዚህኛው ሕይወት መኖሩ ግን ለሚመጣው ሕይወት እንድንዘጋጅ ይረዳናል። የመንግሥተ ሰማያት ባሕል ተካፋዮች የሆንን ማንኛችንም፤ "ይህ በእኔ ላይ ለምን እንደ ደረሰ ግራ ገባኝ" ማለት ከቶ የለብንም። መከራ በሚደርስብን ጊዜ መደነቅ ወይም ተስፋ መቁረጥ ፈጽሞ የለብንም። እንዳንድ ሰዎች "በእግዚአብሔር የምታምን ከሆነ ይህ ነገር ለምን ደረሰብህ?" ብለው ሲጠይቁን ይችላሉ። የእኛ ምላሽ "ምንም አይደለም እንደ እውነቱ ከሆነ፤ ይህ ለእኛ የተለመደ ነው፤ የባሕላችን አካል ነው። የሚያልፍ ነገር ነው። እኛ ከዚያ ሁሉ ይልቅ ጠንካራዎች ነን" የሚል መሆን አለበት። አቤት! ይህ ተስፋንና መልሱን በጉጉት ለሚፈልገው ዓለም ምን ዐይነት ምስክርነት ነው!

ይህ የእግዚአብሔር መንግሥት ባሕል ነው። እንዲያውም ትንፋሻችንን "ለምን በእኔ?" የሚል ቃል በመናገር ማበላሸት የለብንም፤ ምክንያቱም መከራ በልባችን ውስጥ ትእግሥትን የሚገነባ፤ በእለምሮአችንም ውስጥ ሥነ ሥርዓትን የሚመሠርት መሆኑን እናውቃለን።

ብዙ አማኞች በክርስቶስ መታመን ከችግሮች ይጋርዳል የሚል የተሳሳተ አስተሳሰብ አላቸው። ያ ሃይማኖታዊ ሐሳብ ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎች ነን የምንል ከሆነ ይህንን ለማረጋገጥ መዘጋጀት አስብን። በክርስቶስ ኢየሱስ እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ሲኖሩ የሚወዱ ሁሉ እንደሚሰደዱ ጳውሎስ ተናግሮአል፤ ይህ ያለ ነገር ነው። ለምን? ከሌላ ባሕል (ወገን) መሆናችንን የምናረጋግጥበት መንገድ ይህ ነው። ጴጥሮስ እንዳለው በመከራችን በመነጫነጭ ፈንታ "የክርስቶስ መከራ ተካፋዮች" በመሆናችን "መደሰት" ይገባናል። በዐጭሩ፤ በመከራችን ለንደሰት የእግዚአብሔር መንግሥት ባሕል ተካፋዮች መሆናችንን ስለሚያረጋግጡ

ነው። ኢየሱስ ማንኛውንም ችግር ተቋቁሟል፤ ሁሉንም ችግር በሰቃይ ዐለፈና በአሸናፊነት ወጣ።

ኢየሱስ እንዳደረገው በተመሳሳይ ሁኔታና ከተመሳሳይ ኃይል ጋር ዓለምን እንደምናሸንፍ ጴጥሮስ ተናግሮአል። በሁሉም ችግር ውስጥ ካለፍን በኋላ የምንቆም፣ የምንጸና፣ የምንዘልቅ እንዲያውም ከጅማሬው ይልቅ በይበልጥ የምንጠነክር እንሆናለን። በዚህ መንገድ “ከብሩ በሚገለጥበት ጊዜ” ደስታችን ታላቅ ይሆናል። የእግዚአብሔር ከብር ምንድነው? የእርሱ ባሕርይ ነው። በምንፈተነው ፈተና የእግዚአብሔር ባሕርይ በእኛ ውስጥ ይገለጣል። እግዚአብሔር ፈርጣጮች እንድንሆን አይፈልግም፤ ሽሽት (ፍርጣጣ) ለእርሱ ባሕርይ እንግዳ ስለሆነ ነው። በእርሱ ባለን እምነት ጽኑ፣ ጠንካራና፣ የማንወላውል እንሆናለን፤ ዓለምም የእርሱ ከብር በእኛ ውስጥ ሲገለጥ ያያል። ስለ ክርስቶስ ስም ብንሰደብ እንደ ተባረከን እንቆጥረዋለን። ይህም የእግዚአብሔር ባሕርይ በእኛ ላይ ማረፉን ያረጋግጥልናል።

የእግዚአብሔር መንግሥት መርሆች

- የአንድ አገር የመለያ ፈተና ባሕሉን ለመጠበቅና ለመንከባከብ ያለው ችሎታ ነው።
- የአንድ አገር ባሕል ጥንካሬ ተቃራኒ ባሕሎችን ለማሸነፍ ያለው ችሎታ ነው።
- የባሕል ታላቁ የመለያ ፈተና እርሱ በጽናት የሚያልፍበት ማህበራዊ ማዕበል ነው።
- የሰማያዊው መንግሥት ባሕል እምነት የምድርን ባሕሎች በሙሉ ያሸንፋል።
- የእምነታችን መፈተን የመንግሥት ዜጎች የመሆናችን ምልክት ነው፤ ፈተናው በሳል ያደርገናል፤ ደግሞም ሥነ ሥርዓትን እንድንማር ይረዳናል።

ዓለምን የሚያሸንፍ እምነት

“እምነት ማለት አንዳለ (በሙሉ) ደረጃዎችን ባታይም እንኳ የመጀመሪያውን ርምጃ መውሰድ ማለት ነው”።

ማርቲን ሉተር ኪንግ

የእግዚአብሔር መንግሥት ፍርሀት አልባ መንግሥት ነው። በእምነት ሕይወታችን ስናድግ፣ ከአሁኑ ሁኔታና ወደፊት ሊደረስ ከሚችል ነገር አኳያ ጤናማ ወደ ሆነ የድፍረት ደረጃ እናድጋለን። በእድገት ደረጃህ የት ላይ ትገኛለህ? አሁንም ገና ከፍርሀት ጋር ትታገላለህ? ለየዕለቱ ፍላጎትህ በእግዚአብሔር ላይ መታመን ተስኖህ በእምነት ጉዳዮች ጋር በመታገል ላይ ነህን? ወይስ ለጎደኛህ ወይም ለጎረቤትህ በእውነተኛነት “ከአሁን ወዲያ ምንም ነገር ቢመጣ አልፈራም” ከምትልበት የብስለት ደረጃ ደርሰሃል?

ዞሮ ዞሮ ለእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎች፣ ኢኮኖሚውን፣ የሥራ ቅነሳን፣ ወለድ አግድን፣ የመዋዕለ ገዋይ ኪሣራን፣ የንብረት ጥፋትን፣ የንግድ ኪሣራን፣ የእሳት አደጋን፣ የጐርፍ አደጋን፣ የተፈጥሮ አደጋና የመሳሰሉትን በሚመለከት ምንም ነገር ቢከሰት ችግር የለውም። እነዚህ ከስተቶች ስቃይንና ችግርን የሚያስከትሉ ቢሆንም ከዘላለማዊ ጉዳዮች አንጻር ሲታዩ የማይረቡ ናቸው። የመንግሥቱ ዜጋ ሆነህ በእምነት የምትራመድ ከሆነ፣ ስለ እነዚህ ነገሮች ፍርሀት ወይም ጭንቀት አይኖርብህም። ምክንያቱም እምነትህ በእነርሱ ላይ ያረፈ ስላልሆነ ነው፤ ሕይወትህና ደህንነትህ በእነርሱ ላይ የተመሠረተ አይደለም። ሕይወትንና ተግዳሮቶቹን ያለ ፍርሀት መጋፈጥ የምትችለው፤ አንተ የምትታመነው በማይለወጠው፤ በማይናወጠውና በዘላለማዊ መንግሥት ላይ በሚገዛው በእግዚአብሔር ስለሆነ ነው።

ስለዚህ ፍርሀትን እንዴት ታስወግዳለህ? ልብህን ሙሉ በሙሉ ለእግዚአብሔር ፍቅር ከፈት። የእርሱ ፍቅር እንዲሞላህና እንዲትረፈረፍ ፍቀድለት። የእግዚአብሔር ፍቅር ፍጹም ነው፤ ፍጹም የሆነ ፍቅርም ፍርሀትን እውጥቶ ይጥላል (ዮሐንስ 4፡18 ይመልከቱ)። ሌላው የፍርሀት ማርከሻ መሣሪያ በፈተና ውስጥ በመጽናት የሚገኘው ልምምድና ልብ ሙሉነት ነው። የምትታገሠው እያንዳንዱ ፈተና አንድን የፍርሀት ምክንያት ይቀንሰልሃል። አንድን ፈተና በመታገሥ ካለፍከው፣ ወደፊት ያንን የመሰለ ፈተና ሊያስፈራህ አይችልም፤ ምክንያቱም አንተ ማን እንደሆንክ ስለምታውቅ ነው።

እምነትህ እስከ ምን ድረስ ተፈትኖአል? እንድን የተለየ ሁኔታ ተመልከተህ “ነገሩ እንደዚህ ይሆናል ብዬ አሳስብሁም ነበር” በማለት ተናግረህ ታውቃለህን? ደህና፤ እንግዲህ ተዘጋጅ፤ ምክንያቱም ገና ምንም ነገር አላየህም! ነገሮች ከዚህ የባለ መጥፎ አይሆኑም ብለህ በምታስብበት ጊዜ እየባሉ ይሄዳሉ። ትንሽ ጊዜ ጠብቅ፤ ከዚያም ታያለህ። ያም ቢሆን ግን ለፍርሀት ምክንያት አይሆንም፤ ምክንያቱም እምነት የሚያጋጥምህን እንቅፋት ሁሉ ለማሸነፍ ብርታትን ይሰጥሃል።

እምነትህ እስከ ምን ድረስ ተፈትኖአል? አብዛኞቻችን የመከራችንን ከብደት ከመጠን በላይ እናጋንነዋለን። ትንሽ የመከራ ጫፍ ሲነሳን ከባድ ስቃይ እንደ ደረሰብን አድርገን የማስብ ዝንባሌ አለብን። የዕብራውያን ጸሐፊ “ከኅጢአት ጋር ስትታገሉ ገና ደማችሁን እስከ ማፍለስ ድረስ አልተቃወማችሁም” በማለት የጻፈው ሁላችንንም የሚመለከት ነው (ዕብ 12፡4)። በሌላ አነጋገር፤ አብዛኞቻችን እውነተኛ ሥቃይ ምን እንደሚመስል እናውቅም። እግዚአብሔር፤ በጸጋው፤ እስከ አሁን ድረስ ከእንዲህ ዐይነት ሥቃይ ጠብቆናል።

ልብ ባሉ፤ እግዚአብሔር ማንኛችንንም ከምንችለው በላይ እንድንፈተን አይፈቅድም። ፈተናዎቹን የሚያከፋፍለው በእኛ ዝግጁነት መጠን ነው። እምነታችን ባደገ መጠን፤ እግዚአብሔር በሕይወታችን ላይ እንዲደርስ የሚፈቅደው ፈተና ከብደትም እንደዚሁ ያድጋል። ይሁን እንጂ፤ በመጨረሻ፤ የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ከሞት ይልቅ የበረታ ይሆናል። በዘመናት ሁሉ ቁጥር የሌላቸው አማኞች የስማዕትነትን ሞት በድፍረት፤ በጀግንነትና እንዲያውም በደስታ የተጋፈጡት በዚህ ምክንያት ነው። እነርሱም ሞትም እንኳ ሊያጠፋቸው እንደማይችል ዐውቀው ነበር።

መከራዎች የሚያስገኙት የእግዚአብሔር መንግሥት ጥቅም

በመከራ ውስጥ በማለፍ የምናገኘው ጥቅም ምንድነው? በዚህ መጽሐፍ ውስጥ ስለ ጥቂቶቹ ብቻ ተናግረናል፤ ተስፋ፤ መረጋጋት፤ ብስለት፤ ልብ መሉነት፤ ቅጣት (ሥነ ሥርዓት)፤ ጥበብ፤ ዘላቂነት፤ ጽናት፤ አመለካከት (ከራሳችን ይልቅ ከእግዚአብሔር እንጻር ለማየት መቻል)፤ ኃይል፤ ድፍረት እና መለየት (ጥቃቅኑን ከትልቁ ነገር ለመለየት መቻል) ናቸው። ምናልባት ከሁሉም ይልቅ ታላቁ ጥቅም የእምነታችንን እውነተኛነት ለራሳችንም ሆነ ለሌሎች ለማረጋገጥ መቻል ነው። ይህም ለእግዚአብሔር ከብርን ያስገኛል። ይህ ሁሉ ከእግዚአብሔር የምንቀበለው የድነት ሙሉ “ጥቅል” አካል ነው። ጴጥሮስ እንደሚከተለው ይገልጻል፡-

የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አባትና አምላክ ይባረከ! እርሱ ከታላቅ ምሕረቱ የተነሣ በኢየሱስ ክርስቶስ ከሞት መነሣት ምክንያት ለሕያው ተስፋ በሚሆን ዐዲስ ልደት፤ እንዲሁም በሰማይ ለማይጠፋ፤ ለማይበላሸና ለማይለወጥ ርስት እንደገና ወለደን። እናንተም በመጨረሻው ዘመን ሊገለጥ የተዘጋጀው ድነት እስኪመጣ ድረስ በእምነት አማካይነት በእግዚአብሔር ኃይል ተጠብቃችኋል። አሁን በብዙ ዐይነት ፈተና ውስጥ ሆናችሁ ለጥቂት ጊዜ መከራን ብትቀበሉም እንኳ በዚህ እጅግ ደስ ይላችኋል። እነዚህ ነገሮች በእናንተ ላይ የደረሱት በአሳት ተፈትኖ ቢጠራም ጠፊ ከሆነው ወርቅ ይልቅ እጅግ የከበረው እምነታችሁ እውነተኛ መሆኑ እንደተረጋገጠና ኢየሱስ ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ ምስጋናን፤ ክብርንና ውዳሴን እንዲያስገኙላችሁ ነው። እርሱም ሳታዩት ትወዱታላችሁ፤ አሁን ባታዩትም በእርሱ ታምናችሁ መግለጽ በማይቻልና ከብር በሞላበት ሐሴት ደስ ብሎአችኋል። የእምነታችሁን ፍጻሜ እርሱም የነፍሳችሁን ድነት እየተቀበላችሁ ነውና (1ጴጥሮስ 1፡3-9)።

በመከራ አማካይነት ጠለቅ ወዳለ እምነት እንገባለን፤ ከዚህም የተነሣ በክርስቶስ ያገኘነው ድነት በተጨባጭ ምን ማለት እንደሆነ ጠለቅ ወዳለ መረዳት እንመጣለን። ለትንሽ ጊዜ በዚህ በጴጥሮስ መልዕክት ውስጥ የተጠቀሱትን የድነት ጥቅሞች ተመልከቱ፤ ዐዲስ ልደት፤ ሕያው ተስፋ፤ የማይጠፋ ርስት፤ በእግዚአብሔር ኃይል መጠበቅ፤ ከመከራ የሚያልፍ ደስታ፤ የተፈተነ ስለ ሆነም የከበረ እምነት፤ ለእግዚአብሔር የጠበቀ ፍቅርና እግዚአብሔር ለእኛ ስላለው ፍቅር የሚያስደሉት ማረጋገጫ ናቸው።

በክርስቶስ ያገኘነውን ነገር እንድ ጊዜ ካረጋገጥን፤ ለምን ጴጥሮስ በመከራ እንድንደሰት እንደ ነገረን ለመረዳት ቀላል ይሆንልናል። መከራዎች የእምነታችንን እውነተኛነት እንድናረጋግጥ ይረዱናል። ይህም በበኩሉ የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጎች እንደመሆናችን መጠን እነዚህ የድነት ጥቅሞች ሁሉ የእኛ ስለ መሆናቸው የማይናወጥ ግንዛቤን ይሰጠናል። ደግሞም እግዚአብሔር ወደ እኛ እንዲመጣ የሚፈቅደው ፈተና ልንቋቋመው የምንችለውን ብቻ መሆኑን ስናስታውስ በመከራ ውስጥ ሳለን ድፍረታችን ያድጋል። ስለዚህ የሚያጋጥመንን ማንኛውንም ፈተና ከእግዚአብሔር የመጣ የመተማመኛ ምርጫ እንደሆነ አድርገን መመልከት ይኖርብናል።

የሚያጋጥሙን ፈተናዎች እግዚአብሔር ስለ እኛ ምን እንደሚያሰብ የሚያሳዩ ናቸው፡፡

የእውነተኛ እምነት አስፈላጊነት

የእምነታችንን እውነተኛነት ማረጋገጥ አጅግ አስፈላጊ ነው፤ ምክንያቱም እምነታቸው የውሸት የሆነ፤ ወይም ስለ እምነት የተምታታ ወይም የተሳሳተ ግንዛቤ ያላቸው “እማኝ” ተብዬዎች ለላሉ ነው፡፡ የውሸት እምነት እውነተኛ መለሎ ትልልቅና ትክክለኛ ነገሮችን ሊናገር ይችላል፤ ነገር ግን በመክራ ውስጥ ያለውን የሚፈትንና የሚያጠራ አላት ለማለፍ ከቶ አይችልም፡፡ ወሬ ርካሽና ብዙ ጊዜም ግልብ ነው፡፡ የእምነት ወሬ በእምነት አካሄድ መደገፍ አለበት፡፡ የጳውሎስን ቃሎች አስታውሱ፡ “የምንኖረው በእምነት እንጂ በማየት አይደለም” አለ (2ቆሮ 5፡7)፡፡ በተመሳሳይ ሁኔታ በሌላ ቦታ እንደዚህ ጽፎአል፤ “እንግዲህ በመንፈስ ኑሩ አላለሁ፤ የሥጋንም ምኞት አትፈጽሙ” (ገላ 5፡16)፡፡

የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ቀላል መንገድን ብዙ አይፈልግም፤ ምክንያቱም ያ የዓለም መንገድ ስለሆነ ነው፡፡ ኢየሱስም እንዲህ አለ፤

በጠባቡ በር ግቡ፤ ወደ ጥፋት የሚወስደው መንገድ ትልቅ፤ በሩም ሰፊ ነውና፤ ብዙዎችም በዚያ ይገባሉ፡፡ ወደ ሕይወት የሚወለደው ግን መንገዱ ቀጭን በሩም ጠባብ ነው፤ የሚገቡበትም ጥቂቶች ብቻ ናቸው (ማቴዎስ 7፡13-14)፡፡

ብዙ ሰዎች እምነት፤ የእምነት መግለጫዎችን በተመለከተ ከእእምሮ ለምምነት በላይ ምንም ነገር እንደሌለው አድርገው ያለባሉ፡፡ እውነተኛ እምነት ከዚህ የበለጠ ነገር ነው፡፡ እውነተኛ እምነት የምናለበውንና የምናምነውን ነገር የሚለውጥ ብቻ ሳይሆን የምንኖረውንና የምናደርገውን ጭምር ይለውጣል፡፡ እውነተኛ እምነት ከውስጣችን ጀምሮ ይለውጠናል፤ ሁልጊዜም ራሱን የሚገልጠው በትክክለኛ ንግግርና በትክክለኛ ኑሮ ነው፡፡ ያዕቆብ እንዲህ በማለት ይገልጻል፡-

ወንድሞቼ ሆይ እንድ ሰው እምነት አለኝ ቢል ሥራ ግን ባይኖረው ምን ይጠቅመዋል? እንዲህ ያለው እምነት

ሊያድነው ይችላል? እንድ ወንድም ወይም እንዲት እህት የሚለብሱት ልብሰም ሆነ የሚመገቡት ምግብ አጥተው ከእናንተ መካካል እንዱ “በሰላም ሂዱ፤ እይብረዳችሁ፤ ጥገቡ” ቢላቸው ለሰውነታቸው ግን የሚያስፈልጋቸውን ባይሰጣቸው ምን ይጠቅማቸዋል? እንዲሁ ሥራ የሌለው እምነት በራሱ የሞተ ነው፡፡

ነገር ግን እንድ ሰው እንተ እምነት አለህ፤ እኔ ሥራ አለኝ ይላል፡፡

እምነትህን ከሥራ ለይተህ እሳየኝ፤ እኔም እምነቴን በሥራዬ እሳይሃለሁ (ያዕቆብ 2፡14-18)፡፡

እውነተኛ እምነትና ተግባር አይለያዩም፤ ኢየሱስ እንዲህ አለ፤

በውስጣቸው ነጣቂ ተኩላዎች ሆነው ሳሉ የበግ ለምድ ለብሰው መካከላችሁ በመግባት ከሚያሸምቁ ሐሰተኛ ነቢያት ተጠንቀቁ፡፡ ክፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ፡፡ ከእሾህ ቁጥጭ ወይን፤ ከኩርንችትሰ በለለ ይለቀማልን? እንዲሁም ጥሩ ዛፍ ሁሉ ጥሩ ፍሬ፤ መጥፎ ዛፍ ግን መጥፎ ፍሬ ያፈራል፡፡ ጥሩ ዛፍ መጥፎ ፍሬ፤ መጥፎም ዛፍ ጥሩ ፍሬ ማፍራት አይችልም፡፡ ጥሩ ፍሬ የማያፈራ ዛፍ ሁሉ ይቆረጣል፤ ወደ አሳትም ይጣላል፡፡ ስለዚህ በፍሬያቸው ታውቋቸዋላችሁ፡፡

በሰማይ ያለውን የእባቴን ፈቃድ ሳይፈጽም ጌታ ሆይ ጌታ ሆይ የሚለኝ ሁሉ ወደ መንግሥተ ሰማይ አይገባም (ማቴዎስ 7፡15-21)፡፡

እምነትን በሚመለከት ረገድ የሕይወት ፈተናዎችና መከራዎች ውሸትን ከእውነት ውስጥ በፍጥነት ነቅለው ይጥሉታል፡፡ ውሸት የመቆየት ኃይል የለውም፡፡ ኢየሱስ ይህንን ልዩነት በዘሩና በዘራው ምሳሌ ውስጥ ግልጽ አድርጎታል፡-

እንድ ገበሬ ዘር ሊዘራ ወጣ፡፡ ሲዘራም ሳለ፤ እንዳንዱ ዘር መንገድ ዳር ወደቀ ወፎችም መጥተው ለቅመው በሉት፡፡

እንዳንዱ ዘር ዐፈሩ ስለ በሆነ ድንጋያማ መሬት ላይ ወደቀ፤ ዐፈሩ ስለ ስለሆነም ፈጥኖ በቀለ። ነገር ግን ፀሐይ ሊመታው ጠወሰገ፤ ሥር ባስመስደዱም ያረቀ። እንዳንዱም ዘር በእሾህ መካከል ወደቀ፤ እሾሱም ቡቃያውን እንቆ አስቀረው። ሌላው ዘር ደግሞ በጥሩ መሬት ላይ ወደቀ፤ ፍሬም አፈራ፤ እንዲሁም ሌላው ሥልሳ እንዲሁም ሠላሳ ፍሬ ሰጠ። ስሜ ጆሮ ያለው ይስማ

እንግዲህ የዘራውን ምሳሌ ስሙ፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት ቃል ስምቶ ከሚያስተውል ከማናቸውም ሰው ልብ ውስጥ ከፋው መጥቶ የተዘራውን ዘር ይነጥቃል። ይህ እንግዲህ በመንገድ ዳር የተዘራው ዘር ነው። በድንጋያማ መሬት ላይ የተዘራው ቃሉን ስምቶ ወዲያውኑ በደስታ የሚቀበለውን ሰው ይመስላል። ነገር ግን ሥር መስደድ ባለመቻሉ ብዙ አይቆይም በቃሉ ምክንያት መከራ ወይም ስደት ሲመጣ ወዲያውኑ ይስናከላል። በእሾሽ መካከል የተዘራው ዘር ቃሉን ስምቶ ለዚህ ዓለም በመጨነቅና በብልጽግና ሐሳብ በመታሰል ታንቆ ያላፈራውን ሰው ይመስላል። በጥሩ መሬት ላይ የተዘራው ዘር ግን ቃሉን ስምቶ የሚያስተውለውን ሰው ይመስላል፤ በርግጥም ፍሬ ያፈራል፤ እንዲሁም ሌላው ሥልሳ፤ እንዲሁም ሠላሳ ፍሬ ሰጠ (ማቴዎስ 13፡3-9፤ 18-23)።

በዚህ ታሪክ ያሉትን የ“ፈተና” ቃሎች ተመልከቱ፡- ድንጋያማ፣ ደረቅ፣ እንቆ፣ መከራ፣ ስደት፣ መጨነቅ፣ ብልጽግና፣ መታሰል የሚሉ ናቸው። እነዚህ እውነቱን ከውሸት የሚለዩ ነገሮች ናቸው። ብዙ ሰዎች ያላቸው እምነት ሥር ወይም ጥልቀት የሌለው ግልብ የሆነ እምነት ነው። እነርሱ ነገሮች በመልካም ሁኔታ አስከፃዱ ድረስ ለጥቂት ጊዜ ደህና ይመስላሉ። ነገር ግን ትንሽ ከባድ ውሀ (ችግር) ባጋጠማቸው ጊዜ የእምነታቸው እውነተኛ ምንነት ይገለጻል፤ እምነታቸው በሕይወት ውስጥ ያለውን የተሰመደ ፈተናና ተግዳሮት ለመቋቋም ፈጽሞ ብቃት የሌለው ግልብ የሆነና “ባርከኝ” የሚል አስተሳሰብ ያለው እምነት ነው።

እምነትን ለራሳቸው ዐላማ ሊጠቀሙበት የሚፈልጉ ሌሎች ሰዎች ደግሞ አሉ፤ ዐላማቸው ከጭንቀት ነፃ የሆነ ሕይወት ማግኘት ወይም ሀብትን ማግኘትና የመሳሰሉት ናቸው። እነዚህ ነገሮች ተግባራዊ በማይሆኑበት ጊዜ በፍጥነት እምነታቸውን ይተውና ወደ ሌላ ነገር ዘወር ይላሉ። እስከ

መጨረሻ የሚጻፍው እውነተኛ እምነት ብቻ ነው፡- ከዚያም ከተተረፈረፈ መከር የሚገኘውን በረከትና ሽልማት ይቀበላል።

እግርህን በጠንካራ መሬት ላይ ትክል። እምነትህን ዐለት በሆነው በኢየሱስ ክርስቶስ ላይ መሥርት። እርሱ ከቶ ስለማይጥልህ በእርሱ ላይ ብቻ ታመን። በእርሱ ብርታት ጸንተህ ስትቆም ሰእርሱ ከብርን ታስገኝሰታለህ። ሰዎች በፈተና ውስጥ ስታልፍ በሚያዩበት ጊዜ እግዚአብሔርን ስለ እንተ ያመሰግናሉ። እነርሱም “ወይ ጉድ! እምላክህ አጠንክሮሃል። የምትወድቅ መስሎን ነበር፤ እርሱ አሳሰፈህ!” ይላሉ። እነርሱ ጥንካሬን እንጂ ሽሽትን አያዩም። ከመከራ በመሸሻችን ከቶ መታወቅ የለብንም። የእንተ ዝና መገንባት ያለበት በምታልፈው ፈተና ላይ ነው። ሰዎች በእግዚአብሔር የሚነኩት እንተ በምትሰጠው ምስክርነት ነው እንጂ በማትሰጠው ወይም በሌላ ምስክርነት አይደለም።

አስመሳይ እምነት ውድቀትን ይፈራል፤ ምክንያቱም ውድቀትን እንደ ድክመት ምልክት ስለሚቆጥረው ነው፤ የውሸት እምነትም ውጫዊ መልክ (ገጽታ) ብቻ ነው። ውድቀትን አትፍራ። ስላላሸነፍህ ብቻ አትበሳጭ። እንዳንድ ጊዜ ማጣት መልካም ነገር ነው። ውሳኔአችንን ይፈትነዋል። ብዙ ጊዜ ከስኬታችን የምንማረውን ያህል ወይም ከዚያም የበለጠ፣ ከስህተታችንና ከውድቃችን እንማራለን። አንድ ነገር ጠፍቶበት የማያውቀውን ሰው እንዳትተማመንበት በጣም ጥንቃቄ አድርግ።

መፈተን ለመሪነት ቅድመ ሁኔታ (መመዘኛ) የሚሆነው በዚህ ምክንያት ነው። ማንም ያልተፈተነ ሰው ለቤተክርስቲያን መሪነት እንዳይመደብ ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ መመሪያ ሰጥቶታል (1ጢሞ 3፡10 ይመልከቱ)። በዚህ ክፍል የሚናገረው በተለይ ስለ ዲያቆናት ቢሆንም መመዘኛው ለሁሉም መሪዎች ለሚሆኑ ተግባራዊ የሚሆን ነው። ትምህርት ለመሪነት ችሎታ ዋስትና ሊሆን አይችልም። ዋናው አስፈላጊ ነገር በፈተና ውስጥ የተረጋገጠ እምነት ነው። ቤተክርስቲያን ለመሪነት የማያስፈልጓት “ቅጥር መያተኞች” አይደሉም። ኢየሱስ እንዲህ አለ፤

መልካም አረኛ አኔ ነኝ። መልካም አረኛ ሕይወቱን ስለ በጉቹ አሳልፎ ይሰጣል። ተቀጣሪው አረኛ ግን በጉቹ የእርሱ ስላልሆኑ ተኩላ ሲመጣ ጥሎአቸው ይሸሻል። ተኩላውም በጉቹን ይነጥቃል፤ ይበትናቸዋልም። የሚሸሸውም ተቀጣሪ ስለ ሆነና ለበጉቹ ደንታ ስለሌላው ነው (ዮሐንስ 10፡11-13)።

ተቀጣሪ ማለት ምንም ዓይነት የግል ወይም የሰሜት ፍላጎት ሳይኖረው ለአንድ ኃላፊነት የተመደበ ሰው ነው። የመጽናት ኃይል አንዳለውና አንደሌለው ለመታወቅ አልተፈተነም። ችግር በመጣ ጊዜ፤ ተቀጣሪው የኃላፊነቱን ሥፍራ ትቶ ይሄዳል፤ ምክንያቱም ለደመወዙ ከሚፈልገው ባሻገር ምንም ዓይነት የልብ መሰጠት ስለሌለው ነው። ከዚያም በላይ፤ ሌሎች ሥራዎች ሞልተዋል። የታማኝ መሪዎች መፈተን ጌታ ሕዝቡን በጠበቀበት መንፈስ ለመጠበቅ ይችሉ ዘንድ ሥርዓታቸውንና ባሕርያቸውን ያስተካክላቸዋል።

ሰባቱ የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ሚናዎች

ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እምነት ጥናት ማጠናቀቂያው ላይ በመቃረባችን እኛንና በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ያለንን ሰፍራ በሚመለከት ሰባት የመንግሥቱን እምነት ቁልፍ ሚናዎችን ላካፍላችሁ አፈልጋለሁ። ይህ በዚህ መጽሐፍ ውስጥ አስከ አሁን ያየናቸውን አውነታዎች አንደ እጭር ከለላ ሆኖ የሚያገለግል ሲሆን፤ በተጨማሪ በመንግሥቱ ሕይወት ውስጥ የእምነትን እሳፈላጊ ባሕርይ በአጽንኦት አንደ ገና ለማጥላት ነው።

1. የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ወደ መንግሥቱ የምንገባበት ነው። ይህ እምነት ከውስጣችን የሚመነጭ ላይሆን በእግዚአብሔር ጸጋና ፍቅር የሚሰጥ ስጦታ ነው።

ነገር ግን በምሕረቱ ባለ ጠጋ የሆነ እግዚአብሔር ለአኛ ካለው ከታላቅ ፍቅሩ የተነሣ በበደላችን ሙታን ሆነን ላለ በክርስቶስ ሕያዋን አደረገን፤ የዳናችሁት በጸጋ ነው። እግዚአብሔርም ከክርስቶስ ጋር አሰነሣን፤ በክርስቶስ ኢየሱስ በሰማያዊ ሰፍራ ከእርሱ ጋር አስቀመጠን፤ ይኸውም በሚመጣው ዘመን በክርስቶስ ኢየሱስ በቸርነቱ የገለጠልንን ወደር የሌለውን የጸጋውን ባለጠግነት ያሳይ ዘንድ ነው። በእምነት በጸጋ ድናችኋልና፤ ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ ከአናንተ አይደለም፤ ማንም እንዳይመካ ከሥራ አይደለም ምክንያቱም፤ እግዚአብሔር አስቀድሞ ያዘጋጀልንን መልካም ሥራ አንድንሠራ በክርስቶስ ኢየሱስ የተፈጠርን የእግዚአብሔር አጅ ሥራዎች ነን (ኤፌሶን 2፥4-10)

ያለ እምነትም እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም (ዕብ 11፥6 ይመልከቱ)። ይህ ማለት ያለ እምነት ወደ እግዚአብሔር መንግሥት የሚገባ ማንም ሰው የለም ማለት ነው።

2. የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት በመንግሥቱ ውስጥ የሰላማችን ምንጭ ነው። አንደ እምነት ሁሉ ሰላምም ከእግዚአብሔር ዘንድ ብቻ የሚመጣ ስጦታ ነው።

ሰላምን አተውላችኋለሁ፤ ሰላሜን አሰጣችኋለሁ። እኔ የምሰጣችሁ ዓለም አንደሚሰጣችሁ አይደለም። ልባችሁ አይጨነቅ፤ አይፍራም (ዮሐንስ 14፥27)።

በእኔ ሰላም አንዲኖራችሁ ይህን ነግሬአችኋለሁ። በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ፤ ነገር ግን እይዞአችሁ፤ እኔ ዓለምን አሸንፌዋለሁ (ዮሐንስ 16፥33)።

ኢየሱስ የሚሰጠው ሰላም ከዓለም የሚገኝ ሰላልሆነ ዓለም አያውቀውም፤ ሊያውቀውም አይችልም። የክርስቶስ ሰላም ዓለም ሊገምተው ከሚችለው ሰላም በላይ ከፍ ያለ፤ ጠለቅ ያለ፤ የበለጸገና ሙሉ የሆነ ሰላም ነው። ምክንያቱም ምንጩ ከእግዚአብሔር የሆነ ሰላም ስለሆነ ነው። ከእግዚአብሔር ውጪ ምንም ሰላም የለም።

በነገር ሁሉ በጸሎትና በምልጃ ከምስጋናም ጋር ልመናችሁን በእግዚአብሔር ፊት እቅርቡ እንጂ ስለ ማንኛውም ነገር እትጨነቁ። ከማስተዋል በላይ የሆነው የእግዚአብሔር ሰላም ልባችሁንና እሳባችሁን በክርስቶስ ኢየሱስ ይጠብቃል (ፊሊጶስ 4፥6-7)።

3. የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት የመንግሥቱ የመገቢያ ገንዘብ ነው። ያለ እርሱ ምንም ዓይነት ስለ መንግሥቱ ጉዳይ ልውውጥ ማድረግ ወይም መዋዋል አይቻልም።

... አንደ እምነታችሁ ይሁንላችሁ (ማቴዎስ 9፥29)።

ደግሞም ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማሰኘት አይቻልም፤ ምክንያቱም ወደ እግዚአብሔር የሚቀርብ ሁሉ

እግዚአብሔር መኖሩንና ከልብ ለሚሹትም ዋጋ እንደሚሰጥ ማመን አለበት (ዕብራውያን 11:6)።

እምነት (የመንግሥቱ መገበያያ ገንዘብ) ወደ መንግሥቱ ብልጽግናና ሀብት ያስገባል፡-

ለሚያምን ሰው ሁሉም ነገር ይቻላል (ማርቆስ 9:23ለ)።

እምነት ካላችሁ በጸሎት የምትለምኑትን ሁሉ ተቀበላላችሁ (ማቴዎስ 21:22)።

ሰለዚህ በጸሎት የምትለምኑትን ሁሉ እንደ ተቀበላችሁት አድርጋችሁ ብታምኑ ይሆንላችኋል (ማርቆስ 11:24)።

በእግዚአብሔር ፊት ለመቅረብ ያለን ድፍረት ይህ ነው፤ ማንኛውንም ነገር እንደ ፈቃዱ በንለመን እርሱ ይሰማናል፤ የምንለምነውን ሁሉ እንደሚሰማን ካወቅን የለመነውንም ነገር እንደ ተቀበልን እናውቃለን (ዮሐንስ 5:14-15)።

በመንግሥቱ ውስጥ ማናቸውንም ነገሮች የምናገኘው እምነታችንን በመከፈል ነው።

4. የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት የመንግሥቱ ባህል ነው። የእግዚአብሔር መንግሥት የሚኖረውና የሚተነፍሰው በእምነት ነው።

መጽሐፍሰ ምን ይላል? "እብርሃም እግዚአብሔርን እመነ፤ ጽድቅም ሆኖ ተቆጠረለት" (ሮሜ 4:3)።

በወንጌል የእግዚአብሔር ጽድቅ ተገልጦአልና፤ ጽድቁም ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ በእምነት የሆነ ነው፤ "ጽድቅ በእምነት ይኖራል" ተብሎ እንደ ተጻፈው (ሮሜ 1:17)።

የምንኖረው በእምነት እንጂ በማየት አይደለም (2ቆሮንቶስ 5:7)።

ከክርስቶስ ጋር ተሰቅያለሁ ከእንግዲህ እኔ አልኖርም፤ ነገር ግን ከክርስቶስ በውስጤ ይኖራል፤ አሁንም በሥጋ የምኖረው ኑሮ በወደደኝና ስለ እኔ ራሱን አሳልፎ በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለኝ እምነት ነው (ገላትያ 2:20)።

"ጽድቅ በእምነት ይኖራል" ስለተባለ ማንም በእግዚአብሔር ፊት በሕግ እንደማይጸድቅ ግልጽ ነው (ገላትያ 3:11)።

ያለ እምነት የሆነ ማንኛውም ባሕል የእግዚአብሔር መንግሥት ባሕል አይደለም። ያለ እምነት የእግዚአብሔር መንግሥት ባሕል የለም።

5. የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ለመንግሥቱ ማስረጃ ነው። ዓለም የእግዚአብሔርን መንግሥት ተጫባጭነት የሚያይበትና የሚያውቅበት ቀዳሚ መንገድ በመንግሥቱ ዜጎች እምነት ነው።

እናንተ የምድር ጨው ናችሁ፤ ጨው የጨውነት ጣዕሙን ቢያጣ ጣዕሙን መልሶ ሊያገኝ ይችላል? ወደ ውጭ ተጥሎ በሰው ከመረገጥ በቀር ጥቅም አይኖረውም።

እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ። በተራራ ላይ ያለች ከተማ ልትደበቅ አትችልም። ሰዎችም መብራት አብርተው ከዕንቅብ ሥር አያስቀምጡትም። በቤት ውስጥ ላሉት እንዲያበራ በመቅረዝ ላይ ያስቀምጡታል እንጂ። እንደዚሁም ሥራችሁን አይተው በሰማይ ያለውን አባታችሁን እንዲያከብሩ ብርሃናችሁ በሰዎች ፊት ይብራ (ማቴዎስ 5:13-16)።

ዐዲስ ትእዛዝ አሰጣችኋለሁ፤ ይኸውም እርስ በርሳችሁ እንድትዋደዱ ነው። እንግዲህ እኔ እንደወደድኋችሁ፤ እናንተም እርስ በርሳችሁ ተዋደዱ። እርስ በርሳችሁ ብትዋደዱ ሰዎች ሁሉ የእኔ ደቀመዛሙርት እንደሆናችሁ በዚህ ያውቃሉ (ዮሐንስ 13:34-35)።

በክርስቶስ ፊት እግዚአብሔር የከብሩን ዕውቀት ብርሃን ይሰጠን ዘንድ "በጨለማ ብርሃን ይብራ" ያለው እግዚአብሔር ብርሃኑን በልባችን አብርቶአልና።

ነገር ግን ይህ አጅግ ታላቅ ኃይል ከእግዚአብሔር እንጂ ከእኛ አለመሆኑን ለማሳየት ይህ የከበረ ነገር በሽክላ ዕቃ ውስጥ አለን (2ቆሮንቶስ 4፥6-7)።

ለእግዚአብሔር የምናሳየው እምነትና ፍቅር፣ እንዲሁም ለእምነት ጓደኞቻችን እና ለሰዎች ሁሉ የምናሳየው ፍቅር፣ የእግዚአብሔር መንግሥት እውነተኛና ተጨባጭ መሆኑን ለዓለም የሚመስከር ማስረጃ ነው።

6. የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት የመንግሥቱ ሕይወት ነው። ሕይወት የሚገኘው በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ ብቻ ነው። ይህ ሕይወት እውነተኛ ሕይወት፣ የተትረፈረፈ ሕይወት፣ ዘላለማዊ ሕይወት ነው። ይህንንም የምንቀበለው በእምነት ነው።

በጽድቅ መንገድ ላይ ሕይወት አለ፤ በዚያ ጉዳዩ ላይ ሞት የለም (ምሳሌ 12፥28)።

በእርሱ የሚያምን ሁሉ የዘላለም ሕይወት እንዲኖረው እንጂ እንዳይጠፋ እግዚአብሔር እንደያ ልጁን እስከ መስጠት ድረስ ዓለምን እንዲሁ ወድአልና። እግዚአብሔር ልጁን ወደ ዓለም የላከው በዓለም ለመፍረድ ሳይሆን ዓለምን በእርሱ ለማዳን ነው። በእርሱ የሚያምን ሁሉ አይፈረድበትም፤ በእርሱ የማያምን ግን በእንዱ በእግዚአብሔር ልጅ ስም ስላላመነ አሁኑኑ ተፈርዶበታል (ዮሐንስ 3፥16-18)።

የሥጋን ነገር ማስብ ሞት ነው፤ የመንፈስን ነገር ማለብ ግን ሕይወትና ለላም ነው (ሮሜ 8፥6)።

እምነት ለእያንዳንዱ የመንግሥት ዜጋ በደም ውስጥ ያለ ሕይወት ነው።

7. የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት ለመንግሥቱ ምቹ ሁኔታ ይፈጥራል። በእምነት የተሞላ አካባቢ ተአምራትን ሊሠራ ይችላል። እምነት

ባለበት ሥፍራ፣ የሰው ሕይወት ይለወጣል፤ ይህም ከሁሉ የሚበልጥ ተአምር ነው።

ከዚያም ዐሥራ ሁለት ዓመት ሙሉ ደም እየፈለሳት ትሠቃይ የነበረች እንዲት ሴት ከኋላው መጥታ የልብሱን ጫፍ ነካች። እርሷም በልቧ "የልብሱን ጫፍ አንኳ ብካ እፈወሳለሁ" የሚል እምነት ነበራት።

ኢየሱስም ወደ ኋላ ዘወር ብሎ ሴቱን አያትና "እይዘሽ ልጄ ሆይ፤ እምነትሽ እድኖሻል" አላት፤ ሴቱም ወዲያውኑ ተፈወሰች (ማቴዎስ 9፥20-22)።

በዚህ ጊዜ ኢየሱስ "እንቺ ሴት እምነትሽ ታላቅ ነው፤ እንደ ፈለግሽው ይሁንልሽ አላት። ልጄም ከዚያ ሰዓት ጀምሮ ተፈወሰች (ማቴዎስ 15፥28)።

ኢየሱስም "ምን እንዳደርግልህ ትፈልጋለህ" አለው። ዐይነ ስውሩም "መምህር ሆይ፤ እንዳይ እፈልጋለሁ" አለው። ኢየሱስም ሂድ እምነትህ እድኖሃል አለው። ወዲያውም ዐይኑ በራሳት በመንገድም ኢየሱስን ተከትሎት ሄደ (ማርቆስ 10፥51-52)።

በልስጥራንም እግሩ እንካሳ የሆነና ከተወለደ ጀምሮ ፈጽሞ በእግሩ ሄዶ የማያውቅ ሽባ ሰው ተቀምጦ ነበር። ይህም ሰው ጳውሎስ ሲናገር ያዳምጥ ነበር፤ ጳውሎስም ወደ እርሱ ትኩር ብሎ ተመለከተና ለመዳን እምነት አንዳለው ባየ ጊዜ በታላቅ ድምጽ "ቀጥ ብለህ በእግርህ ቁም" አለው። በዚህ ጊዜ ዘሎ ተነሣና መራመድ ጀመረ (ዮሐንስ 14፥8-10)።

እምነት የሚገኘው ከመስማት ነው፤ መስማትም በእግዚአብሔር ቃል ነው (ሮሜ 10፥17 ይመልከቱ)። እምነታችን የሚነሣው በእምነት አካባቢ ነው፤ በእግዚአብሔር መንግሥት ንቁ ዜጎች የምንሆነውም በዚህ ሁኔታ ነው። ነገሮችን ከእግዚአብሔር የምናገኘው በእግዚአብሔር ማመናችንን በመናገራችን እይደለም፤ ነገሮችን ከእግዚአብሔር የምናገኘው በእግዚአብሔር ስናምን ነው። ብዙ ጊዜ የዚህ ልዩነት የተመሠረተው በፈተና መኖር ወይም አለመኖር ላይ ነው። በኑሮ ሲኤል ውስጥ ካላለፍን በስተቀር በተጨማሪም እግዚአብሔርን ወደ ማወቅም ሆነ ወደ ማመን ልንደርስ

እንችልም። የእግዚአብሔርን መላኩ ብቃት ልናውቅ የምንችለው የራሳችን ኃይል አለን የምንለው ሁሉ በሙሉ ከእኛ ተጠራርጎ ሲወሰድና በመንገዳችን መጨረሻ ላይ ስንደርስ ነው።

ዓለምን የሚያሸንፍ እምነት

እምነት እስካለህ ድረስ፤ በሕይወት ጨዋታ ውስጥ ነህ። ብዙ እምነት እንዲኖርህ አይጠበቅብህም፤ ነገር ግን እምነትህ እውነተኛ መሆን አለበት። በጣም የመጨረሻዋ ትንሽ የምትባል አጅነተኛ እምነት እንኳ የማይታመን ነገር ልታደርግ ትችላለች፤

ሐዋርያትም ጌታን፤ "እምነታችንን ጨምርልን" አሉት። ጌታም የሰናፍጭ ቅንጣት የምታህል እምነት ቢኖራችሁ ይህን ሾላ ተነቅለህ ባሕር ውስጥ ተተክል ብትሉት ይታዘዝላችኋል አላቸው (ሉቃስ 17፡56)።

ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ "በእግዚአብሔር እመኑ። እውነት አላችኋለሁ ማንም ይህን ተራራ 'ተነቅለህ ወደ ባሕር ተወርወር' ቢለውና ይህንንም በልቡ ሳይጠራጠር ቢያምን ይሆንለታል። ስለዚህ በጸሎት የምትለምኑትን ሁሉ እንደ ተቀበላችሁት አድርጋችሁ ብታምኑ ይሆንላችኋል" (ማርቆስ 11፡22-24)።

እንደ ዛፍ ወይም ተራራ ተነቅሎ ወደ ባሕር ሲጣል እይተህ ታውቃለህን? አላየህም? ይህ ስለ እምነታችን ጥራት ወይም ደረጃ ምን ይነግረናል? እነዚህ ጥቅሶች እንደሚያመለክቱት ጉዳዩ የእምነታችን መጠን አይደለም፤ ጉዳዩ እምነት መኖሩ ላይ ነው! ተራራን ለማሰወገድ የሚያስፈልገው በእግዚአብሔር ላይ ያለች፤ እውነተኛ፤ ያልተቆጠበችና ያልተገደበች የመጨረሻዋ ትንሽ የእምነት ፍሬ ናት። ተራራው የሕመም ተራራ፤ የገንዘብ ችግር ተራራ፤ የነቀፋና የተቃውሞ ተራራ ወይም የሥራ አጥነት ተራራ ቢሆን ልዩነት የለውም። ተራራህ ምንም ዓይነት ቢሆን፤ የሚያስፈልግህ የእግዚአብሔር መንግሥት ገንዘብ የመጨረሻዋ እነስተኛ ሳንቲም የሆነችው ጉጹሕ የእምነት ዘር ናት። መጽሐፍ ቅዱስ እምነታችን ዓለምን ያሸንፋል በማለት የተናገረው ለምን እንደሆነ እሁን ይታይሃል?

የእግዚአብሔርን ድምጽ አድምጥ። እርሱ "ጉዳዩ የተራራህ መጠን አይደለም። ጉዳዩ የሚያጋጥሙህ ፈተናዎች ከብደት አይደለም። ጉዳዩ ፡- በእኔ ታምናለህ ወይ? ይላል።

ለዚህ ጥያቄ በእውነት "እምን" የምትል ከሆነ፤ እንግዲያውስ ተራራዎች ከዚህ በፊት ባልታዩ ሁኔታ ከሕይወትህ ሲወገዱ ለማየት ተዘጋጅ። ምናልባት የሚወገደው ዛሬ ወይም ነገ ወይም የዛሬ ዓመት ላይሆን ይችላል፤ ነገር ግን "የመወገድ ቀን" የመጣል። በራሱ በእግዚአብሔር ጊዜና መንገድ ይመጣል። የመንግሥቱ እምነት ዓለምን ያሸንፋል፤ የተረጋገጠ ነው!

ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ ዓለምን ያሸንፋል። ዓለምን የሚያሸንፈውም እምነታችን ነው። ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጅ እንደሆነ ከሚያምን በስተቀር ዓለምን የሚያሸንፍ ማነው? (1ዮሐንስ 5፡4-5)።

የእግዚአብሔር መንግሥት መርሆች

- የመንግሥቱ እምነት ወደ መንግሥቱ የምንገባበት ነው።
- የመንግሥቱ እምነት በመንግሥቱ ውስጥ የሰላማችን ምንጭ ነው።
- የመንግሥቱ እምነት የመንግሥቱ ገንዘብ ነው።
- የመንግሥቱ እምነት የመንግሥቱ ባሕል ነው።
- የመንግሥቱ እምነት የመንግሥቱ ማሰረጃ (ምስክር) ነው።
- የመንግሥቱ እምነት የመንግሥቱ ሕይወት ነው።
- የመንግሥቱ እምነት የመንግሥቱን አካባቢ ይፈጥራል።
- የመንግሥቱ እምነት ዓለምን ያሸንፋል፤ የተረጋገጠ ነው!

መደምደማ

ሕይወት ሁልጊዜ ልንመልላቸው በማንችላቸው ምስጢሮችና ጥያቄዎች የተሞላ ነው። ሁልጊዜ የድፍረታችንንና የጽናታችንን ማዕከል የሚገዳደሩ ፈተናዎችና ሁኔታዎች ያጋጥሙናል። እኛ ተስፋ ቢለና ትጥቃችንን አንድገፈታ የሚያደርገንን ጥርጥር የሚወልዱ የፍርሀት፣ የምሬት፣ የተስፋ ቢስነትና የግራ መጋባት ወቅቶች ያጋጥሙናል። ሕይወት የማይጠበቀውንና የማይታመነውን ነገር ያመጣብናል፤ ይህም የቆየውን አቋማችንን የሚያነቃነቅ ማዕበል ሲሆን ስለ ሁኔታችን የሚገደው የፍቅር አምላክ በእውነት መኖሩን አንድንጠራጠር ያደርገናል።

ሕይወት ብዙ ጊዜ የተወሰነ (የታወቀ) ሰልት በሌላቸው አንቅፋቶችና ጫናዎች ከጨለማው በኩል ሆኖ ይመታናል። ባጭሩ፣ ሕይወት ለእያንዳንዳችን፣ መመሪያ ካርታ የሌለው ምድራዊ ጉዞ ነው። የተፈጠረው በእምነት እንድንኖርና ያልታወቀውን ነገር አቅጣጫ አመልካች (ኮምፓስ) በሆነው በእምነት እንድንጓዝው ነው ከሚል ድምዳሜ ላይ ደርሻለሁ። በዚህ ምድር ላይ ሰኬታማ ኑሮ ለመኖር የጥርጥር ወቅት እንደሚጋጥመንና የምናምነው ነገር ሁሉ ተግዳሮት የሚገጥመው የመሆኑን ሐቅ መቀበል ይኖርብናል። ይህ የሕይወት ባሕርይ ነው፤ እንተም በዚህ ምድር ላይ አስከፍርህ ድረስ ፈተናዎችና መከራዎች የታወቁ የተለመዱ ነገሮች ናቸው።

የመከራዎችና የፈተናዎች ተጨባጭነት በዚህ ምድር ላይ የምንኖረው ሕይወት ባሕርይ መሆናቸውን ከተቀበልህ፣ አንግዲያውስ በሚያጋጥሙህ ጊዜ ተስፋ መቀረጥ ሆነ ወይም ሽንፈት አይደርሰብህም። እንደ አውነቱ ከሆነ፣ መከራዎችን ለመዋጋት ከሁሉ የተሻለው መሣሪያ ከጠቅላላው የሕልውናህ ዐለት ላይ ንጹህ የሆነውን እውነተኛ ማንነትህን ፈልፍሎ ለማውጣት በተሠማራው የቅርጽ ባለሙያ አጅ ያሉ መሣሪያዎች አንደሆኑ አድርገህ መቀበል ነው። እንተ በመለከታዊው የቅርጽ ሠራተኛ አንድነትተማመንና እርሱ ስለ እውነተኛ ማንነትህ ያለውን ራዕይ አንድታምንበት አላስብሃለሁ። እንተም በመጀመሪያው ምዕት ዓመት ታላቅ ሐዋርያ በሆነው በያዕቆብ ቃሎች መንፈስ ለመኖር ያብቃህ። እርሱ አንዲህ ብሎአል፤

ወንድሞቼ ሆይ፣ ልዩ ልዩ መከራ ሲደርሰባችሁ እንደ ሙሉ ደስታ ቁጠሩት፤ ምክንያቱም የእምነታችሁ መፈተን ትዕግሥትን እንደሚያስገኝ ታውቃላችሁ። ምንም የማይገባላችሁ ፍጹማንና ምሉአን እንድትሆኑ ትዕግሥት ሥራውን ይፈጽም (ያዕቆብ 1፡2-4)።

በፈተና የሚጸና የተባረከ ነው፤ ምክንያቱም ፈተናን ሲቋቋም አግዚአብሔር ለሚወዱት የሰጠውን ተስፋ የሕይወትን አክሲል ያገኛል (ያዕቆብ 1፡12)

ታላቅ የቤተክርስቲያን አባት በሆነው በጴጥሮስ ቃሎች ተጽናኑ። እርሱም በሚከተለው አነጋገር ይህንኑ አሳብ ያሠምርበታል፡ “አሁን በብዙ ዐይነት ፈተና ውስጥ ሆናችሁ ለጥቂት ጊዜ መከራን ብትቀበሉም እንኳ በዚህ አጅግ ደስ ይላችኋል። አነዚህ ነገሮች በአናንተ ላይ የደረሱት በአሳት ተፈትኖ ቢጠራም ጠፈ ከሆነው ወርቅ ይልቅ አጅግ የከበረው እምነታችሁ አውነተኛ መሆኑ አንደተረጋገጠና ኢየሱስ ክርስቶስ በሚገለጥበት ጊዜ ምስጋናን፣ ክብርንና ውዳሴን እንዲያስገኝላችሁ ነው” (1ጴጥሮስ 1፡6-7)።

የተወደደው ሐዋርያ ዮሐንስ ይህንኑ የእምነት መንፈስ በማጠናከር በሕይወት ውስጥ አንተና እኔ ማንኛውንም አንቅፋት የምናሸንፍበትን ምስጢር ይሰጠናል፡- “ትእዛዛቱም ከባድ አይደለም፤ ምክንያቱም ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ ዓለምን ያሸንፋል። ዓለምን የሚያሸንፈውም እምነታችን ነው” (1ዮሐንስ 5፡3-4)።

የዕብራውያን መጽሐፍ ጸሐፊ ይህንን ሁሉ እንደሚከተለው ያጠቃልለዋል፡-

ጻድቅ ግን በእምነት ይኖራል፤ ወደ ኋላ ቢያፈገፍግ ነፍሴ በእርሱ ደስ አትሰኝም (ዕብራውያን 10፡38)።

ደግሞም ያለ እምነት እግዚአብሔርን ደስ ማለኝት አይቻልም፤ ምክንያቱም ወደ እግዚአብሔር የሚቀርቡ ሁሉ እግዚአብሔር መኖሩንና ክልብ ለሚሹትም ዋጋ እንደሚሰጥ ማመን አለበት (ዕብራውያን 11፡6)።

እንተ በእምነት የተሞላህ የእግዚአብሔር መንግሥት ዜጋ እንድትሆን አሳስብሃለሁ። በማንኛውም ሁኔታ በጽናት አንድነቱንና የወደፊቱን በልበ ሙሉነት አንድነታቸው ያድርግህ፤ ይህም የእምነትህን ኃይል ምንም ነገር ሊያቆመው እንደማይችል ከመገንዘብህ የተነሣ መከራዎችን የሚያሰፈራራና ተጠራጣሪዎችንም የሚያሳፍር ይሆናል። “በጥርጥር ጊዜ እምነት ይኑርህ” በሚለው መመሪያ ለመኖር ያስችልህ። ሁልጊዜ የፈጣሪህ መልክና ባሕርይ

ያለብህ መሆንን አስታውሱ። ይህም ባሕርይ ፍርሀት የሌለው፣ ደፋርና አንዲሁም ከሞትና ከሕይወት የበለጠ ጥንካሬ ያለው ነው። አለካመንህ ድረስ፣ ታሸንፋለህ። ከግብህ በስተቀር ሁሉም ነገር ጊዜያዊ መሆኑን በማወቅ ለማመን ያለህን ችሎታ ተንከባከበው። ጥርጥር እማራጭ አይደለም፤ እምነትም አለፈላጊ የሆነ ነገር ነው። በየቀኑ በእግዚአብሔር መንግሥት እምነት መኖርና መራመድ ይሁንልህ፤ ከዚያም ከመከራዎችህ በኋላ አገኝሃለሁ።

● “እውነተኛ እምነት”

ምንድን ነው?

ዶ/ር ማይልስ ሙንሮ “እምነት እንዲህ ነው” በተሰኘው በዚህ መጽሐፋቸው በእምነት ዙሪያ ያሉትን የተሳሳቱ አስተሳሰቦች በማስወገድ የእውነተኛ እምነትን ባሕርይ፣ ጠባይና ኃይል ይገልጣሉ።

እውነተኛ የእግዚአብሔር መንግሥት እምነት፡-

የሚታመነው በእግዚአብሔር ተስፋዎች ላይ ሳይሆን ተስፋዎቹን በሚሰጠው አምላክ ላይ ነው።

የሚሻው የእግዚአብሔርን በረከቶች ሳይሆን የሚባርከውን አምላክ ነው።

መጥፎ የምጣኔ ሀብት ጊዜያት፣ የጤና ችግሮችና እንዲሁም ሰይጣን በእናንተ ላይ የሚያመጣቸው ማናቸውም ሌሎች ችግሮች የሞሉበትን ዓለም የሚያሸንፈው ይህ ድል አድራጊ እምነት ነው።

ማይልስ ሙንሮ ፀሐፊና መጋቢ እንደ መሆናቸው መጠን እንዲህ ይላሉ፡-

“በሕይወት ውስጥ ከቶ ልንመልሳቸው የማንችላቸው ጥያቄዎች አሉ። በመጀመሪያ ለዚህ ነገር እልባት መስጠት አለብህ፤ ምክንያቱም ወደዚህ ድምዳሜ ካልመጣህ በስተቀር ሁልጊዜ የምትተከዝ ትሆናለህ። እኔ ይህንን ከ30 ዓመታት በፊት ወስኛለሁ፤ በእኔ ውስጥ ትካዜ የሌለው በዚህ ምክንያት ነው። እኔ ችግሮች የሉብኝም። በሕይወቴ ተስፋ የመቁረጥ ሁኔታ የለኝም።”

ይህን የምለው ስለ ችገረኝ አይደለም፤ ምክንያቱም በማንኛውም ሁኔታ ውስጥ ያለኝ ይበቃኛል ... የማለትን ምስጢር ተምሬአለሁ (ፊል 4፡11)።

ከተከበረና ከታሪክ፣ የእግዚአብሔር አገልጋይ፣ የእርካታ ሕይወትን እንዴት መኖር እንደምትችል ምንም ነገር ቢሆን ተማር።

ዶ/ር ማይልስ ሙንሮ የበሃማስ ዓለም አቀፋዊ የእምነት አገልጋሎት መሥራቾ፣ ፕሬዚዳንትና መሪ ካህን ናቸው። የሥራቸው ሽያጭ ጣራ የነካ ፀሐፊ የንግድ አማካሪና ዓለም አቀፋዊ ተናጋሪ ናቸው። በዚህ አገልግሎታቸው እርሳቸው፣ ሰዎች እግዚአብሔር የሰጣቸውን የግል ዓላማ እንዲያውቁና እውነተኛ ዕምቅ ችሎታቸውን እንዲያዳብሩ ያነቃቃሉ።

ዋጋ ብር 35.00